

อภินันทนาการ

การออกแบบหนังสือภาพถ่ายสามมิติเรื่อง THE SNAG

มหาวิทยาลัยมหิดล

ช้างพร มารมย์

ชื่อผู้แต่งหนังสือ	นายวิทยาลักษณ์บุรากร
วันเดือนปีเกจ.	17.08.2558
เลขที่บัญชี	168441/X
เวลาที่เขียน	.....

การศึกษาอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

POP-UP PHOTO BOOK DESIGN SQUID JIGGING – THE SNAG

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Bachelor of Fine and Applied Arts
in Innovative Media Design
April 2015
Copyright 2015 by Naresuan University

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
ระยะเวลาการทำงาน.....	3
คำสำคัญ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของการออกแบบ.....	5
การออกแบบหนังสือ.....	15
ความหมายของการออกแบบหนังสือ.....	16
ความหมายของการถ่ายภาพ.....	26
ประวัติความเป็นมาจังหวัดตราด.....	37
วิถีชีวประมงพื้นบ้าน.....	51
การตกหมึก.....	58
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	71
วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลงานการออกแบบ.....	73
สีบคันข้อมูล.....	73
แนวคิดในการออกแบบ.....	74
การออกแบบดำเนินเนื้อหา.....	74
การออกแบบโลโก้.....	75
การร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษ.....	76
ออกแบบเลเยอร์เอชทีและภาพประกอบ.....	78
ออกแบบจากและทำแบบจำลอง.....	80
จัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา.....	83
ทำรูปแบบปีอปอพและวางแผนข้อมูลต่างๆ.....	85
การนำเสนอผลงาน.....	104
5 บทสรุป.....	109
สรุปผลการวิจัย.....	109
การออกแบบวิธีการดำเนินเรื่อง.....	110
ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน.....	110
แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	110
บรรณานุกรม.....	112
ประวัติผู้วิจัย.....	114
ภาคผนวก.....	115

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 เส้น (Line).....	6
2 ตาราง (Grid).....	7
3 รูปทรง (Shape).....	8
4 พื้นผิว (Texture).....	8
5 สี (Pastel Color).....	10
6 การออกแบบตัวอักษร (Typography).....	12
7 ป็อปอัพ (POP-UP BOOK).....	14
8 การออกแบบหนังสือ (Book Design).....	16
9 กล้องดิจิตอล (DSLR)	26
10 เลนส์มาตรฐาน.....	27
11 เลนส์มุมกว้างชนิดต่างๆ.....	28
12 เลนส์ถ่ายภาพระยะใกล้ประภาคต่างๆ.....	29
13 เลนส์ถ่ายภาพต่างระยะหรือเลนส์ซูมประภาคต่างๆ.....	31
14 เลนส์ภาพถ่ายระยะใกล้.....	31
15 เปรียบเทียบการถ่ายภาพด้วยเลนส์ชนิดต่างๆ.....	32
16 ความกว้างของรูรับแสงและค่าเอฟ/สต็อกของเลนส์ถ่ายภาพ.....	32
17 อุปกรณ์ไฟแฟลช.....	33
18 แผ่นที่จับหัวดูราด.....	44
19 ถังช้าง.....	48
20 ตราประจำจังหวัดตราด.....	48
21 ธงประจำจังหวัดตราด.....	49
22 ต้นไม้ประจำจังหวัดตราด.....	49
23 ดอกไม้ประจำจังหวัดตราด.....	50
24 เรือประมง.....	51
25 การประมงของไทย.....	54
26 ประมงพื้นบ้าน.....	57

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
27 เปิดตากลมีกเหยื่อจิ้ง.....	61
28 เหยื่อเทียมรูปกรวยหรือรูปกรุ้ง.....	61
29 หมึกกระดอง.....	64
30 หมึกกล้วย.....	66
31 หมึกหอย.....	67
32 หมึกสาย.....	68
33 แสดงการออกแบบโลโก้.....	75
34 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่1.....	76
35 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่2.....	76
36 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่3.....	77
37 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่4.....	77
38 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่1.....	78
39 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่1.....	78
40 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่1.....	79
41 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่1.....	79
42 แสดงการออกแบบ Mock up.....	80
43 แสดงการออกแบบ Mock up.....	80
44 แสดงการออกแบบ Mock up	81
45 แสดงการออกแบบ Mock up	81
46 แสดงการออกแบบ Mock up	82
47 แสดงการออกแบบ Mock up	82
48 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา.....	83
49 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา.....	83
50 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา.....	84
51 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา.....	84
52 แสดงการออกแบบรูปแบบป้อนอัพ(กระดาษหน้าหลัง).....	85

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
53 แสดงการออกแบบรูปแบบปีอบอัพที่1.....	86
54 แสดงการออกแบบรูปแบบปีอบอัพที่2.....	86
55 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	87
56 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	88
57 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	89
58 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	90
59 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	91
60 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	92
61 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	93
62 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	94
63 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	95
64 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	96
65 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	97
66 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	98
67 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	99
68 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	100
69 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	101
70 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	102
71 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง.....	103
72 แสดงปกด้านหน้า-ด้านหลังผลงาน.....	104
73 แสดงผลงาน.....	105
74 แสดงผลงาน.....	105
75 แสดงผลงาน.....	106
76 แสดงผลงาน.....	106
77 แสดงผลงาน.....	107
78 แสดงผลงาน.....	107

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
79 แสดงผลงาน.....	108
80 แสดงผลงาน.....	108
81 แสดง Final Present IS.....	116
82 แสดง Final Present IS.....	116
83 แสดงการจัดนิทรรศการ.....	117
84 แสดงการจัดนิทรรศการ.....	117
85 แสดงการจัดนิทรรศการ.....	118
86 แสดงสูจิบัตร.....	118
87 แสดงโป๊สเทอร์جانจัดแสดงผลงาน.....	119
88 แสดงภาพโดยรวมนิทรรศการ.....	119
89 แสดงบุทผลงาน.....	121
90 แสดงบุทผลงาน.....	121
91 แสดงบุทผลงาน.....	122
92 แสดงบุทผลงาน.....	122
93 แสดงบุทผลงาน.....	123
94 แสดงภาพนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน.....	124
95 แสดงภาพนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน.....	125
96 แสดงภาพนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน.....	126
97 แสดงภาพนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน.....	127
98 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	128
99 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	128
100 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	129
101 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	129
102 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	130
103 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	130
104 แสดงผู้เข้าชมผลงาน.....	131

สารบัญภาพ(ต่อ)

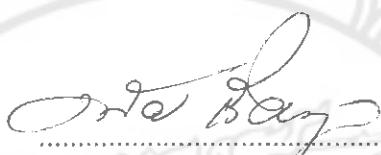
ภาพ	หน้า
105 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	132
106 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	132
107 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	133
108 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	133
109 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	134
110 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	134
111 แสดงภาพบรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ.....	135
112 แสดงภาพกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา.....	135
113 แสดงภาพกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา.....	136
114 แสดงภาพกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา.....	136
115 แสดงแบบบันทึกการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	137
116 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	138
117 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	138
118 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	139
119 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	139
120 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	140
121 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	140
122 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	140
123 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	141
124 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	141
125 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	142
126 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	143
127 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	143
128 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	144
129 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	144
130 แสดงภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	145

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางแสดงระยะเวลาการทำงาน.....	3
2 ตารางแสดงลักษณะภูมิป্রะเทศของจังหวัดตราด	40
3 ตารางแสดงพื้นที่จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549.....	42
4 ตารางแสดงพื้นที่ป่าไม้จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549.....	42
5 ตารางแสดงการปักครองในจังหวัดตราด	45

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบได้พิจารณาการศึกษาอิสรร
เรื่องการออกแบบหนังสือภาพถ่ายสามมิติเรื่อง "THE SNAG" ของ นางสาว ชฎาพร มารุมย์
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการ
ออกแบบสื่อ-onward ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

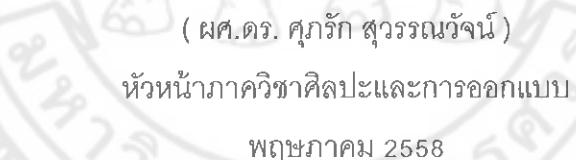
(ดร. ดเนย เรียนลักษุ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผศ.ดร. ศุภารักษ์ สุวรรณวัฒน์)

หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

พฤษภาคม 2558

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณปีการ

การศึกษาอิสระ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากบุคคลสำคัญหลายท่าน ขอกราบขอบพระคุณ ดร.คนัย เรียบสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าที่เคยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและดูแลข้าพเจ้ามาจนตลอดและขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาคศิลปะและการออกแบบผู้ให้ความรู้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อพกพร่องต่างๆ ด้วยความใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่อันวยความสะดวกและให้ความร่วมมือแก่ข้าพเจ้าอยู่เสมอ อีกทั้งเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าที่ไม่ได้เอ่ยถึง ขอขอบคุณทุกๆ คนที่เคยช่วยเหลือเป็นกำลังใจ และสนับสนุนในการทำวิจัยฉบับนี้ ศุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะกรรมการปัจยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ และการออกแบบเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยสอนสั่งข้าพเจ้า คุณค่าและประโยชน์อันเพียงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

ภูษาพร มากุมย์

ชื่อเรื่อง	การออกแบบหนังสือภาพถ่ายสามมิติ เรื่อง THE SNAG POP-UP PHOTO BOOK DESIGN SQUID JIGGING
ผู้วิจัย	นางสาว ชญาพร มากมย์
ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดนัย เรียมสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศป.บ สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558

บทคัดย่อ

การออกแบบหนังสือภาพถ่ายสามมิติเรื่อง THE SNAG ได้ใช้เทคนิค POP-UP BOOK ในภาระนำเสนอข้อมูลโดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ในด้านการตกหมึก เป็นสื่อที่ให้ความรู้และเสนอกระบวนการที่มาของอาชีพประมงตกหมึกได้อย่างเข้าใจ มีเทคนิคที่จะช่วยให้เข้าใจได้มากกว่าหนังสือทั่วไป จึงต้องการนำเสนอผ่านหนังสือสามมิติ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับที่มากระบวนการตกหมึกและเทคนิคต่างๆที่หลากหลายชนิด ที่แตกต่างกันไปจากหนังสือทั่วไปที่จะนำเสนอเรื่องราวของการตกหมึกแต่ยังไม่สามารถถึงดูดความสนใจของผู้ที่สนใจไปมากนักจึงจัดทำหนังสือสามมิติที่นำเสนอเรื่องราวให้ทราบถึงรายละเอียดวิธีการกระบวนการต่างๆ นอกจากรูปภาพและตัวหนังสือแล้วยังมีจุดเด่นที่แปลงไปจากหนังสือภาพถ่ายสามมิติเพื่อเป็นการเพิ่มความตื่นตาตื่นใจและความเข้าใจต่อเนื้อหา หมึกและวิถีประมงพื้นบ้าน ความสนุกสนานในการอ่านหนังสือภาพถ่ายสามมิติมีกลไกที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจและที่สำคัญ เป็นการส่งเสริมความรู้และเป็นคุณมือที่ดีและคุณค่าต่อคนที่ชื่นชอบและสนใจ เรื่องการตกหมึกเป็นอย่างดี และให้เกิดประโยชน์กับผู้ที่รับชม โดยกลุ่มเป้าหมายอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ๆ มีความสนใจในกิจกรรมที่มีความตื่นเต้น

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปูนหาก

ปูนหากเป็นสัตว์ทะเลที่มีริ้วแมกน้ำสามารถอยู่บนผิวน้ำได้หลายชั่วโมง หลักฐานนี้ชัดเจนในปูนหากในยุคแคมเบรียน (Cambrian Period) หรือราว 570 ล้านปีก่อนบรรพบุรุษของปูนหากในยุคแรก ๆ สามารถลอยตัวอยู่ กลางน้ำโดยการเติมแก๊สเข้าไปในเปลือก (Floating from) ซึ่งพบจากหลักฐานของซากสั่งมีชีวิตที่อยู่ในชั้นหิน (Ammonite) 200 ล้านปีต่อมาทะเลเกิดการเปลี่ยนแปลงน้ำทะเลสูงขึ้นขยายอาณาเขตเข้ามาบริเวณแผ่นดินและเกิดพื้นที่ดินชายฝั่งเพิ่มมากขึ้นสิ่งมีชีวิตชนิดใหม่ ๆ กำเนิดขึ้นมากมายในยุคนี้รวมทั้งปูนหากกลุ่มใหม่ที่จัดเป็นพวก Free swimming ได้แก่ หูหิ่งหอยหนึ่งชนิดที่ปูนหากกลุ่มแรก ๆ ที่เป็น Floating from เริ่มหายไปยกเว้น Nautilus ที่ยังคงมีชีวิตอยู่และคงลักษณะรูปร่างที่เหมือนกับเมื่อครั้งอดีต

ประเทศไทยมีการศึกษาด้านค่าว่าเกี่ยวกับปูนหากมาเป็นเวลานานทั้งทางด้านอนุกรรมวิชานและการเพาะเลี้ยงและจากการเก็บรวบรวมรายงานทั่วหมู่ที่มีและเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มากทั้งทางน้ำและทางบกเนื่องจากทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามันที่ติดชายฝั่งของไทยอาชีพประมงจึงเป็นอาชีพที่มีบทบาทและสำคัญวิถีชีวิตที่เรียบง่ายพอเพียงประกอบภูมิปัญญาของชาวเดิมเป็นปัจจัยของการลักชณ์เฉพาะตัวที่นำเสนอเจตนาให้กับศึกษาจังหวัดตราดที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรโดยเฉพาะปูนหากอาชีพชาวประมงจึงเป็นอาชีพหนึ่งที่มีบทบาทโดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้านหาสัตว์น้ำจำพวกกุ้งหอยปูปลาในทะเลรายได้ที่ไม่แน่นอนพอกันพอใช้ความเห็นด้วยเห็นด้วยและอดทนที่ต้องต่อสู้กับคลื่นทะเลและสภาพภูมิอากาศทุกวันความขยันจึงเป็นหัวใจหลักเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เกิดจากภูมิปัญญาของชาวบ้านที่สร้างและคิดขึ้นเองและยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน

การตกหมึก เป็นกิจกรรมที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมที่ดื่นเด้น เร้าใจหมึกสามารถตกได้ทั้งตอนกลางวันและตอนกลางคืนแต่จะสามารถตกได้ในตอนกลางคืนโดยเฉพาะในคืนเดือนมีดหมึกที่ตกได้จะเป็นหมึกหอมขนาดใหญ่โดยใช้เหยือปดломเป็นเหยือลจะตกแบบใช้คันเบ็ดที่หันสมัยหรือใช้วิธีแบบภูมิปัญญาชาวบ้านดังเดิมก็ได้ในที่นี่ปูนหากลายชนิดที่จัดว่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจเช่นหมึกกระดองใช้สำหรับการประชุมหมึกกล้วยและหมึกหอมและมีปูนหากอีกหลายชนิดที่มีสีสันและรูปร่างที่แปลกตาหา

การจะทำให้บุคคลทั่วไปหรือผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับตกหมึกได้รับความรู้และเป็นสื่อที่สามารถให้ความรู้และเสนอกระบวนการที่มากของหมึกได้อย่างเข้าใจและสามารถทำตามได้โดยที่มี

เทคนิคที่จะช่วยให้เข้าใจได้มากกว่าหนังสือทั่วไปจึงต้องการนำเสนอผ่านหนังสือสามมิติที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับที่มากระบวนการกราฟิกและเทคนิคต่างๆที่หลากหลาย ชนิดที่แตกต่างไปจากหนังสือทั่วไปที่จะนำเสนอเรื่องราวของการออกแบบแต่ยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ที่สนใจ ปลาหมึกได้มากนักจึงจัดทำหนังสือสามมิติที่นำเสนอเรื่องราวให้ทราบถึงรายละเอียดวิธีการกระบวนการกราฟิกและตัวหนังสือแล้วยังมีจุดเด่นที่แปลงไปจากหนังสือธรรมชาติ กล่าวคือภาพในเล่มนี้ของหนังสือสามมิติจะเป็นการนำเสนอข้อมูลและในลักษณะของหนังสือภาพถ่ายสามมิติเพื่อเป็นการเพิ่มความตื่นตาตื่นใจและความเข้าใจต่อเนื้อหาของหมึกและวิธีประมองพื้นบ้านความสนุกสนานในการอ่านการที่หนังสือภาพถ่ายสามมิติมีกลไกที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจและที่สำคัญเป็นการส่งเสริมความรู้และเป็นคู่มือที่ดีและคุ้มค่าต่อคนที่ชื่นชอบและสนใจ เรื่องการตกหมึกเป็นอย่างดี

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1. เพื่อศึกษาระบวนการสร้างสรรค์การออกแบบหนังสือ 3 มิติ

2.2. เพื่อศึกษาเรื่องการตกหมึก

2.3. เพื่อออกแบบหนังสือ 3 มิติภาพถ่ายที่นำเสนอเรื่องการตกหมึก

3. ขอบเขตการศึกษา

3.1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในเรื่องราวด้านการตกหมึก

3.2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหainการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหาประกอบไปด้วย

3.2.1. ศึกษาค้นคว้ารูปรวมข้อมูลการตกหมึกของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดตราด

3.2.2. ศึกษาเรื่องของหมึก

- ความเป็นมาของอาชีพประมงตกหมึก

- ประเภทของหมึก

- การจำแนก

- อุปกรณ์/วิธีการตก

3.2.2. ศึกษาเรื่องการออกแบบ .

- การออกแบบหนังสือภาพถ่าย

- เทคนิคการสร้างสรรค์งานออกแบบจากกระดาษ

- ภาพถ่ายประกอบ

- เทคนิคการทำหนังสือสามมิติ

3.2.3 ขอบเขตด้านงานออกแบบ

- ขนาดของหนังสือ 25x25cm
  - จำนวน 26หน้า
  - แต่ละหน้าประกอบด้วย
  - เทคนิคปีอบอัพจำนวน 6หน้า
  - เทคนิคหมุนกระดาษ 1 หน้า
  - เทคนิคการพับและดึงกระดาษ 10 หน้า
  - และเทคนิคอื่นๆ

4. ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาในเรื่องนี้เกี่ยวกับการออกแบบหนังสือภาพถ่ายสามมิติเรื่องตุกหมึกโดยมีความสนใจในการศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

- 4.1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวของหมีกและวิถีประมงพื้นบ้าน
  - 4.2. ศึกษาเกี่ยวกับการออกแนวหนังสือภาพถ่ายสามมิติ

5. ระยะเวลาการทำงาน

การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม – พฤษภาคม 2558

6. คำสำคัญ

การออกแบบ (Design) หมายถึง การถ่ายทอดครูปแบบจากความคิดของมาเป็นผลงานที่ผู้คนสามารถเห็นรับรู้หรือสัมผัสได้เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกันโดยมีความสำคัญอยู่หลายประการล่าวยื่นในเรื่องของการวางแผนการทำงานของออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมและประหยัดเวลาดังนั้นอาจถือว่าการออกแบบคือการวางแผนการทำงานก็ได้ในเรื่องของการนำเสนอผลงานนั้นผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจนดังนั้นความสำคัญในด้านนี้คือเป็นสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจระหว่างกันเป็นสิ่งที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงานงานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมายผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้พบเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นหรืออาจล่ากว่าได้ว่าผลงานออกแบบคือตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบได้

หนังสือสามมิติ (3D Book) เป็นหนังสือกึ่งของเล่นที่สร้างความตื่นตาตื่นใจหนังสือประเภทนี้มักให้ความสำคัญกับเทคนิคและความหรูหราของรูปเล่มนอกจากจะมีภาพมีตัวหนังสือแล้วยังมีสิ่งอื่นที่แปลกด้วยไปจากหนังสือธรรมดากล่าวคือภาพในเล่มนี้จะผลิตออกมาจากพื้นของกระดาษได้ลักษณะเด่นของหนังสือประเภทนี้อยู่ที่ความน่าตื่นเต้นการมีกลไกที่ซับซ้อนสามารถดึงดูดความสนใจของได้

การถ่ายภาพ(Photography) หมายถึง การสร้างภาพเพื่อสื่อความหมายความรู้สึกอารมณ์รวมทั้งทัศนคติการบันทึกเหตุการณ์ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่งโดยการเก็บสภาพแสง เวลา นั้นไว้เป็นวัตถุไว้แสดงผ่านอุปกรณ์รับแสงที่เรียกว่ากล้องถ่ายรูปหลังจากนั้นจะสามารถเปลี่ยนสภาพแสงเหล่านั้นกลับมาเป็นภาพได้อีกรั้งหนึ่งผ่านกระบวนการล้างอัดภาพ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 ได้รู้ถึงกระบวนการสร้างสรรค์และออกแบบหนังสือภาพถ่าย 3 มิติ
- 7.2. ได้ออกแบบหนังสือภาพถ่าย 3 มิติเรื่องตกหมึก
- 7.3 ประชาชนผู้ที่สนใจได้รับความรู้ถึงความเป็นมาของกรรมวิถี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลการออกแบบ

ข้อมูลการออกแบบหนังสือสามมิติ

ข้อมูลเรื่องการถ่ายภาพ

ข้อมูลจังหวัดตราด

ข้อมูลวิธีการประมงพื้นบ้าน

ข้อมูลการตกหมึก

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการออกแบบ

1.1 ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบคือกระบวนการสร้างสรรค์ประเททหนึ่งของมนุษย์โดยมีทัศนธาตุและลักษณะของทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบให้ทุกชีวีต่างๆ เป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์โดยนักออกแบบจะต้องมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานหลายขั้นตอนด้วยกระบวนการสร้างสรรคนั้น ผลงานออกแบบจะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ให้มีความสะดวกสบายขึ้นหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทางกายภาพหรือเพื่อพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิมเป็น 3 ข้อหลักๆ ดังนี้

1.1.1 ความสวยงามเป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสก่อนคนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่องความสวยงามกับความพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากันจึงเป็นสิ่งที่ถูกเดินอย่างมากและไม่มีเกณฑ์ในการตัดสินใจ เป็นตัวที่กำหนดอย่างชัดเจนดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้นก็จะมองว่าสวยงามได้เหมือนกัน

1.1.2 มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีเป็นเรื่องที่สำคัญมากในงานออกแบบทุกประเภท เช่นถ้าเป็นการออกแบบสิ่งของ เช่น เก้าอี้ โซฟา นั่นจะต้องออกแบบมาให้นั่งสบายไม่ปวดเมื่อยถ้าเป็นงานกราฟฟิก เช่น งานสื่อสิ่งพิมพ์นั้นตัวหนังสือจะต้องอ่านง่ายเข้าใจง่ายถึงจะได้รับความสนใจ ที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีได้

1.1.3 มีแนวความคิดในการออกแบบที่ดีเป็นหนทางความคิดที่ทำให้งานออกแบบสามารถตอบสนองต่อความรู้สึกพอกใจซึ่งมีคุณค่าบางคนอาจให้ความสำคัญมากหรือน้อยหรืออาจไม่ให้ความสำคัญเลยก็ได้ ดังนั้นบางครั้งในการออกแบบโดยใช้แนวความคิดที่ดีอาจจะทำให้ผลงานหรือสื่อที่ออกแบบมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้

1.2 องค์ประกอบของการออกแบบ

องค์ประกอบต่างๆของการออกแบบสามารถนำมาใช้ประกอบกันเมื่อเริ่มคิดแบบและวางแผน เลย์เอ้าท์เป็นสิ่งที่ช่วยให้มีจุดยืนในการเริ่มต้นออกแบบและเพิ่มความหลากหลายของงาน องค์ประกอบของการออกแบบได้แก่

ภาพ 1 แสดงเส้น(Line)

ที่มา www.aksorn.com

1.2.1 เส้น(Line) เส้นคือการเชื่อมต่อของจุดสองจุดด้วยจุดหรือเครื่องหมายใดๆ อย่างต่อเนื่องกันเส้นมีหลายลักษณะ เช่นเส้นตรงเส้นโค้งเส้นหนาเส้นบางเส้นประเป็นต้น

การใช้เส้นในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- เป็นเส้นกรอบของรูปภาพหรือข้อความ
- สร้างกริด
- จัดข้อมูลให้เป็นระเบียบ
- เน้นส่วนสำคัญ
- เชื่อมส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- สร้างกราฟหรือผังข้อมูล
- สร้างลวดลายด้วยเส้นสายรูปแบบต่าง ๆ
- นำสายตาผู้ดูไปยังจุดที่ต้องการหรือสร้างความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว
- สร้างอารมณ์หรือโน้มนำความรู้สึก

ภาพ 2 แสดงตาราง (Grid)

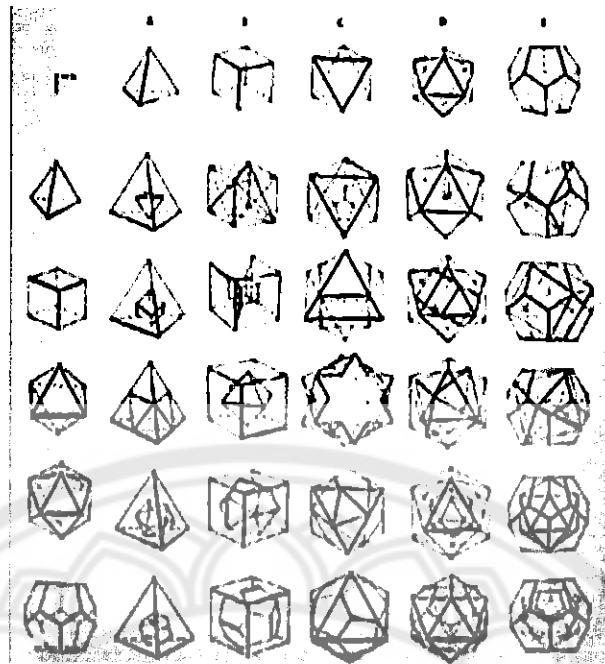
ที่มา www.goodcop-foragirl.tumblr.com

1.2.2 รูปทรง (Shape) รูปทรงคือสิ่งที่มีความกว้างและความสูงมี 3 แบบคือ รูปทรงเรขาคณิตได้แก่สามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมวงกลมเป็นต้น

2. รูปทรงตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา รูปปั้นของคนและสัตว์ต่างๆ
3. รูปทรงดัดแปลงซึ่งได้มาจากงานน้ำรูปปั้นธรรมชาติมาทำให้เรียบง่ายขึ้น

การใช้รูปปั้นในงานออกแบบแบบสิ่งพิมพ์

- จัดวางข้อความอยู่ภายในการรอบที่มีรูปทรงแบบต่างๆ
- สร้างรูปแบบใหม่ๆ ใส่สีเป็นรูปทรงต่างๆ บนข้อความที่ต้องการเน้นหรือดึงดูดความสนใจ
- ทำรูปทรงเฉพาะชื่อ แทนสัญลักษณ์ต่างๆ
- ตัดกรอบภาพเป็นรูปทรงที่แปลกออกไปเพื่อให้ดูน่าสนใจขึ้น

ภาพ 3 แสดงรูปทรง (Shape)

ที่มา <http://kleidersachen.tumblr.com/>

1.2.3 พื้นผิว (Texture) พื้นผิวคือสิ่งที่มีองค์ประกอบหรือสัมผัสได้บนผิวน้ำของงานพื้นผิวที่ไม่เหมือนกันทำให้งานออกแบบเดียวกันดูแตกต่างกันพื้นผิวจะเพิ่มมิติให้กับงานและผู้ดูสามารถสัมผัสถกับพื้นผิวที่นักออกแบบใช้กับงานได้

ภาพ 4 แสดงพื้นผิว (Texture)

ที่มา www.pinterest.com

การใช้พื้นผิวในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- เพื่อกระตุ้นความสนใจและความรู้สึก
- สร้างความแตกต่างเพื่อดึงดูดความสนใจทำให้งานมีเอกลักษณ์
- ลงสายตาด้วยลวดลายและแสงเงาของพื้นผิว
- สร้างมิติและความลึก

1.2.4 ช่องไฟ (Space) ช่องไฟคือพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างหรือโดยรอบวัตถุหรือตัวอักษร ช่องไฟทำให้สิ่งที่นำมาใส่ไว้ในหน้างานแยกออกจากกันหรือดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทำให้เกิดการเน้นและเป็นจุดพักสายตา

การใช้ช่องไฟในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- ช่วยให้เรื่องราวในเลียนเข้าที่ง่ายต่อการติดตาม
- ช่วยให้แต่ละองค์ประกอบของงานดูเสมอ กัน
- เป็นจุดพักสายตา
- ช่วยเน้นส่วนประกอบที่สำคัญ เช่นปล่อยให้มีช่องว่างรอบๆ ส่วนประกอบนั้นมากกว่า
- ทำให้ตัวอักษรดูเด่นขึ้น

1.2.5 ขนาด (Size) ขนาดของวัตถุทั้งใหญ่หรือเล็กเป็นส่วนประกอบกันที่ทำให้เลียนเข้าที่มีรูปแบบขึ้นมา การจัดขนาดส่วนประกอบต่างๆ ได้ดีจะทำให้เลียนเข้าที่ง่ายขึ้น และดูเป็นระเบียบขึ้น ขนาดจะทำให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่ต้องการเน้นช่วยดึงดูดความสนใจและช่วยให้เลียนเข้าที่ประกอบเข้าด้วยกันได้อย่างเหมาะสม

การใช้ขนาดในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- แสดงความสำคัญขององค์ประกอบ
- ดึงดูดความสนใจ เช่นใช้ขนาดที่ต่างกันเพื่อให้เกิดการตัดกัน
- ทำให้มองเห็นองค์ประกอบแต่ละส่วนได้ง่ายขึ้น
- ทำให้งานดูมีความสม่ำเสมอ ลดความทึบหน้า

1.2.6 ค่าความดี (Value) ค่าความดีคือความมีเดียหรือความสว่างของพื้นที่หนึ่ง ๆ ซึ่งเกิดจากการไล่ค่าระดับความสว่างหรือความมีเดียที่อยู่ระหว่างขาวไปจนถึงดำ ค่าความดันนี้จะแสดงแนวของสีต่าง ๆ เป็นเขตของสีเทาเหล่านี้จะมีค่าความดีจากอ่อนที่สุดไปถึงเข้มที่สุดค่าความดีทำให้เกิดอารมณ์ความหม่นมัวและความลึก

การใช้ค่าความดีในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- ทำให้สีของคูมิตรมีความลึกและมีแสงเงา
- ทำให้รูสีกึ่งสีของโดยยุ่ด้านสีโดยยุ่ด้านหลัง
- ทำให้ภาพรวมเป็นภาพประเภทสว่างหรือมีเดียตามปริมาณค่าความดีรวม
- ใช้เน้นส่วนสำคัญโดยให้ค่าความดีของส่วนที่ต้องการเน้นแตกต่างกับส่วนที่อยู่โดยรอบ
- ใช้นำสายตาไปยังจุดที่ต้องการ

1.2.7 สี (Color) สีเป็นองค์ประกอบของการออกแบบที่มีความสำคัญมาก เพราะสีจะมีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกสียังทำให้เกิดภาพดึงดูดความสนใจและบอกความรู้สึกของสีต่างๆ ก่อนจะเลือกใช้สีต้องพิจารณาถึงว่าต้องการใช้สีทำให้เกิดผลในลักษณะใด และสีใดที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์นั้นๆ

ภาพ 5 แสดงสี (Pastel Color)

ที่มา www.pinterest.com

การใช้สีในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- สามารถดึงดูดสายตาให้เกิดความสนใจ
- ช่วยสร้างอารมณ์ความรู้สึก
- ช่วยดึงสายตาว่าจุดใดเป็นจุดแรกที่ต้องการให้มอง
- สามารถจัดองค์ประกอบงานรวมกลุ่มกันหรือจะแยกมันออกจากกันด้วยการเลือกใช้สีที่ต่างกันไป
- ช่วยผสมผสานให้ภาพรวมมีความสมดุล
- ใช้เน้นข้อความสำคัญหรือหัวเรื่อง

1.2.8 ตัวอักษร(Typography) ตัวอักษรเป็นองค์ประกอบที่แตกต่างไปจากองค์ประกอบอื่นๆ ตัวอักษรสามารถเรียงร้อยบอกรเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านได้โดยตรงไม่ต้องแปลความหมายเหมือนเช่นองค์ประกอบอื่นในขณะเดียวกันเรา ก็สามารถตัดแต่งตัวอักษรโดยใช้รูปแบบขนาดและสีสันมาจัดวางเป็นรูปแบบต่าง ๆ สร้างแรงดึงดูดให้สนใจและน่าติดตาม

การใช้ตัวอักษรในงานออกแบบสิ่งพิมพ์

- ใช้บอกรถว่าข้อความที่องค์ประกอบอื่นไม่สามารถสื่อสารมาได้
- ดึงดูดให้เกิดความสนใจด้วยขนาดสีสันและข้อความที่เราใจ
- จัดลำดับความสำคัญและบอกรเล่ารายละเอียดโดยจัดทำให้ข้อหลักหัวข้อของและเนื้อหา
- สามารถจัดเรียงตัวอักษรประกอบเป็นภาพหรือรูปทรงต่างๆ โดยใช้แบบอักษรขนาดและสีสันที่ต่างๆ กัน
- สามารถจัดแบ่งเป็นกลุ่มก้อนจัดวางและใช้ช่องไฟสีสันตลอดจนองค์ประกอบอื่นในการแบ่งแยกให้เป็นระเบียบง่ายต่อการสื่อสารและดูสวยงาม
- ใช้ขยายความหรืออธิบายภาพประกอบต่างๆ

ภาพ 6 แสดงการออกแบบตัวอักษร(Typography)

ที่มา <http://www.fernaly.com/2012/12/07/coffee-typography/coffee-typography-menu/>

1.3 หลักการออกแบบสิ่งพิมพ์ (The Principles of Design)

หลักการออกแบบสิ่งพิมพ์เป็นหลักในการพิจารณาว่าจะใช้องค์ประกอบของการออกแบบอย่างไรและช่วยให้สามารถผสมผสานส่วนประกอบต่าง ๆ ของงานจนจัดวางเป็นเลย์เอ้าท์ที่ดีได้ หลักการออกแบบมี 4 ข้อดังนี้

1.3.1 ความสมดุล (Balance) สมดุลคือการกระจายอย่างทั่วถึงของน้ำหนักในงานออกแบบสิ่งพิมพ์น้ำหนักของส่วนประกอบต่างๆ เป็นน้ำหนักที่สายตาก็สึกเมื่อมองส่วนประกอบนั้นๆ ทุกส่วนบนเลย์เอ้าท์มีน้ำหนักซึ่งกันเองได้จากขนาดความมีดีหรือความกว้างสีและความเข้มของสีความหนาและบางของเส้นความสมดุลมีสองแบบคือสมดุลที่กระจายเท่ากันทั้งข้างขวาของศูนย์กลาง (Symmetrical Balance) และความสมดุลที่เกิดจากการนำส่วนประกอบที่มีขนาดไม่เท่ากันมาจัดวางแต่เมื่อดูโดยรวมแล้วน้ำหนักทั้งหมดสมดุลกัน (Asymmetry Balance) องค์ประกอบของออกแบบที่นำมาใช้เพื่อสร้างความสมดุลได้แก่รูปร่างขนาดค่าความดำเนิน

การสร้างความสมดุล

- กำหนดจุดศูนย์กลางของชิ้นงาน
- ส่วนประกอบเล็กๆ น้อยๆ สามารถสมดุลกับส่วนประกอบใหญ่หนึ่งชิ้น
- ใช้รูปร่างที่แปลงออกไปหนึ่งหรือสองชิ้นร่วมกับรูปร่างที่ว่าไป
- เก็บช่องว่างสีขาวให้มากรอบๆ คลื่นสีเข้มหรือรูปภาพมีดๆ
- ตัวอักษรที่หนาหนักควรมีภาพสีสว่างสดใสมาช่วยให้สว่างขึ้น
- ภาพถ่ายหรือภาพประกอบสีที่มีความสว่างตัวหนังสือชิ้นเล็กๆ น้อยๆ
- ประกอบเข้าไปและเก็บช่องไฟสีขาวโดยรอบเยอๆ

1.3.2 จังหวะ (Rhythm) จังหวะคือรูปแบบที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบต่างๆ การซ้ำกันขององค์ประกอบเดียวกันในลักษณะที่สม่ำเสมอและความแตกต่าง เช่นการเปลี่ยนรูปร่างขนาดหรือตำแหน่งขององค์ประกอบเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการมองเห็นจังหวะในงานออกแบบกราฟิก องค์ประกอบซ้ำๆ กันที่ระยะห่างเท่าๆ กันทำให้เกิดความรู้สึกว่างานเรียบง่าย จังหวะที่เท่าๆ กันสงบและผ่อนคลาย การเปลี่ยนขนาดและช่องไฟของส่วนประกอบอย่างชัดเจนจะทำให้เกิดจังหวะเร็วและมีชีวิตชีวา และสร้างความรู้สึกน่าตื่นเต้น

การสร้างจังหวะในงานออกแบบ

- วางองค์ประกอบเดิมซ้ำกันและให้มีช่องไฟเท่ากัน
- วางองค์ประกอบเดิมในขนาดที่ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ และขยายช่องไฟขึ้นให้รับกัน
- มีการกลับความหน้าบ้างของตัวอักษร เช่น ให้มีตัวอักษรบางเบ้าสลับกับตัวที่บึ้งนา
- วางองค์ประกอบเดิมในหลายๆ จุดบนเลเยอร์เดียว
- ถ้ามีหลายหน้าจากงานองค์ประกอบเดิมที่จุดเดียวกันบนทุกหน้า

1.3.3 การเน้น (Emphasis) การเน้นคือการทำให้องค์ประกอบหนึ่งเป็นที่สังเกตเห็นก่อน ส่วนอื่นจะเกิดขึ้นเมื่อองค์ประกอบนั้นแตกต่างจากองค์ประกอบอื่นบนงานออกแบบทุกชิ้นความมุ่งเด่นนี้เพื่อดึงดูดสายตาของผู้ดูไปสู่ส่วนสำคัญของงานแต่ถ้ามีจุดเด่นมากเกินไป ก็อาจไม่เกิดผลตามที่ต้องการ

การทำให้เกิดจุดสนใจ

- วางรูปภาพที่ต้องการเน้นให้รอบภาพมีรูปทรงเปลกออกไปท่ามกลางรูปที่มีกรอบสีเหลี่ยมและมีช่องไฟเท่ากัน
- ใช้เส้นโครงเป็นรูปร่างของตัวอักษรที่จะเน้นท่ามกลางตัวอักษรตรงๆ
- ใช้ตัวอักษรสีหรือรูปแบบตัวอักษรที่ต่างจากไปเมื่อต้องการเน้น
- ใช้ตัวอักษรขนาดพื้นที่สำคัญที่กว้างลงสำคัญที่จะเน้น
- ใช้ตัวหนาสำคัญทั้งหมดและตัวอักษรที่บางลงสำคัญที่จะเน้น

1.3.4 เอกภาพ (Unity) เอกภาพทำให้งานออกแบบดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันซึ่งจะช่วยผู้อ่านรู้ว่าเป็นงานเดียวกัน ใช้กริด(Grid) เพื่อวางแผนโครงสร้างของงาน (การเว้นคันหน้าคันหลัง คอลัมน์การอ่านช่องไฟ และสัดส่วน) ให้เป็นระบบระเบียบการจัดกลุ่มให้องค์ประกอบเป็นอันหนึ่ง อันเดียว ให้ดูเรื่องการซ้ำกันของสีรูปร่าง และพื้นผิวเพื่อทำให้ผู้อ่านเห็นตัวอักษรทั้งหมดเป็นเอกภาพ ถ้ายังเป็นงานเดียวกัน

การสร้างเอกภาพ

-ใช้ตัวอักษรเที่ยงหนึ่งหรือสองแบบตลอดชิ้นงานถ้าจะให้มีการตัดกันให้ใช้ขนาดที่แตกต่างกัน

- ให้มีความสม่ำเสมอในเรื่องแบบตัวอักษรขนาดของหัวข้อหัวข้อย่อยและข้อความ
- เลือกภาพที่มีโครงสร้างล้ำค่าและน่าสนใจ
- วางแผนภาพและคงคลุมไว้ในเส้นกริดเดียวกัน
- เลือกใช้สีจากชุดสีเดียวกันตลอดทั้งงาน
- ให้มีการซ้ำกันของสีรูปร่างและพื้นผิวในที่ต่างๆตลอดทั้งงาน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการออกแบบหนังสือสามมิติPOP-UP BOOKคือหนังสือสามมิติที่ประกอบด้วยแผ่นกระดาษที่นำมาตัดพับและจัด องค์ประกอบที่สมพันธ์กันซึ่งแผ่นกระดาษสองมิตินั้นเมื่อมีการพับและดึงอย่างเป็นระบบ สามารถเปลี่ยนเกิดเป็นรูปทรงสามมิติระหว่างหน้ากระดาษสองมิติได้เช่น POP-UP BOOK ในยุคแรกนั้นจะประกอบไปด้วยกลไกการพับและการหมุนกระดาษเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงานเขียนเชิงปรัชญาที่ มุ่งตั้งคำถามถึงธรรมชาติและคุณสมบัติของสรรพสิ่งรอบตัวเทคนิคการทำหน้าบสองมิติให้เป็น สามมิติในช่วงแรกนั้นเป็นการซับซ้อนโดยอาศัยจุดหมุนเป็นแกนที่เรียกว่า Volvelleซึ่งได้ถูกใช้และมีการพัฒนาการเรื่อยมาจนกระทั่งปีคุบูนเกิดเป็นPOP-UP เทคนิคหลากหลายเพื่อสื่อสารและเล่าเรื่องราวด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

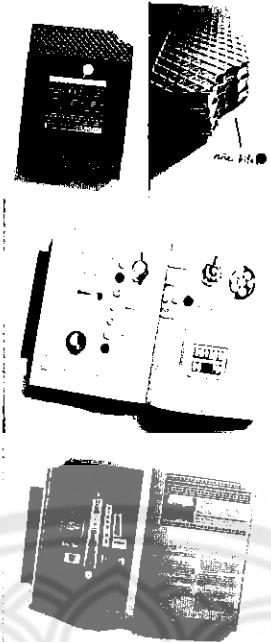
ภาพ 7 แสดงป็อปอัพ (POP-UP BOOK)

ที่มา http://www.etsy.com/search?ref=empty_redirect

งานประดิษฐ์และเทคนิคกระดาษพับนั้นแม่ปัจจุบันจะถูกใช้เป็นการเล่าเรื่องสำหรับเด็ก แต่มีพื้นฐานทางปรัชญาที่เกี่ยวกับการรับรู้และความสัมพันธ์ระหว่างความเป็น 2 มิติและ 3 มิติ ที่เกี่ยวกับวัตถุร่างกายและสภาพแวดล้อมโดยการเกิดขึ้นของภาพ Pop-up นั้นไม่ได้เป็นการนำเสนอ ลักษณะของที่ว่างและรูปทรงตามที่เป็นจริงแต่เป็นการเปล่งระนาบสองมิติเพื่อให้เกิดการรับรู้สาม มิติด้วยกรอบของแนวความคิดดังกล่าวการสร้างภาพ Pop-up จึงมีนัยยะที่เกี่ยวเนื่องกับการ ออกแบบทางสถาปัตยกรรมหลายประการได้แก่การเกิดขึ้นพื้นที่จากระนาบการซ้อนทับของ องค์ประกอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่องค์ประกอบการรับรู้มิติการเคลื่อนที่การเคลื่อนไหวและ กลไกในงานสถาปัตยกรรมวิทยานิพนธ์นี้จึงมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความสัมพันธ์แนวความคิด ระหว่างการเกิด Pop-Up Image และการสร้างพื้นที่ทางสถาปัตยกรรมเพื่อนำไปสู่การออกแบบ สถาปัตยกรรมที่สามารถนำปรัชญาข้อคิดทฤษฎีและเทคนิคของ Pop-Up image มาใช้ในการสร้าง พื้นที่ที่มีการเปลี่ยนหรือรองรับการเปลี่ยนของมิติได้

2.1 การออกแบบหนังสือ

วิวัฒนาการในการจัดรูปเล่มหนังสือนั้นอาจกล่าวได้ว่าเกิดจากการเปลี่ยนแปลงลักษณะ ของหนังสือตามความจำเป็นในแต่ละยุคแต่ละสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปโดยการพิมพ์หนังสือในสมัย แรก ๆ นิยมพิมพ์เป็นแผ่น ๆ และเป็นม้วนดังตัวอย่างการพิมพ์หนังสือวัวรัฐของจีนซึ่งถือว่าเป็น การพิมพ์ครั้งแรกในลักษณะที่เป็นม้วน ต่อมากับวารูปเล่มของหนังสือที่เป็นม้วนนั้นมีความยุ่งยาก ต่อการที่จะตรวจสอบเนื้อหาที่อยู่ในตอนกลาง ๆ ม้านผู้จัดพิมพ์ชาวจีนจึงได้คิดวิธีการพับกระดาษที่ พิมพ์แล้วกลับไปกลับมาซึ่งมีลักษณะคล้ายหีบเพลงทักษิมีลักษณะเท่านี้ยกเว้นกับสมุดข้อความในร้าน ของไทยทำให้การเปิดคันคัวตอนใดตอนหนึ่งกระทำได้ง่ายขึ้นในปี ค.ศ. 1116 ชาวจีนได้รู้จักการ เย็บหนังสือด้วยเข็อก้างด้านข้างของหนังสือซึ่งกลายเป็นจุดเด่นของการจัดรูปเล่ม หนังสือ ต่อมากว่าเจริญด้านการพิมพ์ได้แพร่หลายไปสู่ทวีปยุโรปทำให้มีการพัฒนารูปแบบของ การจัด รูปเล่มหนังสือจนมีลักษณะรูปเล่มใกล้เคียงกับหนังสือในปัจจุบันแต่ในด้านศิลปะการออกแบบจัด หน้าหนังสือนั้นยังไม่สู้จะพิถีพิถันมากนักโดยขอให้มีเพียงด้านหนังสือก็ถือว่าเป็นหนังสือแล้วจนในปี ค.ศ. 1888 William Morris ได้จัดตั้งสำนักพิมพ์ขึ้นในประเทศอังกฤษโดยให้ความสำคัญของการ ออกแบบรูปเล่มหนังสือในการจัดพิมพ์ว่า “เป็นศิลปะที่ต้องจัดทำด้วยความประณีตรอบคอบ” จึง ทำให้ผู้จัดพิมพ์หนังสือต่างๆ หันมาให้ความสำคัญต่อการออกแบบและจัดทำหนังสือยิ่งขึ้นและทำ ให้ศิลปะการพิมพ์หนังสือพัฒนาภารกิจของมนุษย์

ภาพ 8 แสดงการออกแบบหนังสือ (Book Design)

ที่มา <http://lemonni.com/productionroad/2012/04/edible-book/>

ความหมายของการออกแบบหนังสือ

หนังสือเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องเดียว กันตลอดเล่ม เย็บรวมเป็นรูปเล่ม ความ
ส่วนประกอบของรูปเล่มที่สมบูรณ์ประกอบด้วยปกหน้าปักในคำนำสารบัญ เนื้อเรื่องบรรณานุกรม
เป็นต้น และการออกแบบเป็นการวางแผนหรือความตั้งใจว่าจะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็น^{ระบบ}
และมีแบบแผนตามที่ได้กำหนดล่วงหน้า ให้ดังนั้น การออกแบบหนังสือ (book design)
หมายถึงการกำหนดความคิดรวบยอดการวางแผนและกำหนดโครงสร้างทางกายภาพของหนังสือ
เล่ม โดยคำนึงถึงการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของหนังสือให้เป็นรูปร่างและได้สัดส่วนของหนังสือ^{ที่}
ที่ออกแบบเป็นระบบสวยงามอ่านง่าย และมีความน่าสนใจตลอดจนมีความเหมาะสมกับ^{วัตถุประสงค์}
ในการจัดพิมพ์หนังสือนั้นๆ ด้วย

นักออกแบบจะต้องหาวิธีซึ่งนั่นผู้อ่านให้ติดตามอ่านหนังสือเล่มนั้นตั้งแต่ปกหน้าไปจนถึงปกหลังด้วยความสนใจการจะดูว่าการออกแบบหนังสือประสบความสำเร็จหรือไม่จะดูจากวุ่นเล่มของหนังสือนั้น ๆ ว่าন่าจับต้องหรือไม่มีการจัดวางองค์ประกอบน่าอ่านน่าสนใจเพียงใดผลงานออกแบบนั้นจะต้องไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสับสนหรือเบื่อหน่ายตรงกันข้ามนักออกแบบจะต้องใช้ความพยายามทุก ๆ ทางที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสะดุกด้วยในวุ่นเล่มทางภาษาภาพเบื้องต้น และเมื่อพลิกเข้าไปด้านในก็เกิดความรู้สึกอย่างติดตามอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องหนังหรือเรื่องเบา การออกแบบและจัดทำหนังสือที่ดีควรเป็นการทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามได้โดยที่ไม่ต้องพยายามหนังสือเล่มนั้นต่อไปได้อย่างสบายตามีความเข้าใจเนื้อหาประยุกต์ต่อประยุกต์อ่อนน้ำต่ออยอนหน้าเรื่องต่อเรื่องสัมพันธ์กันไปตลอดทั้งเล่มซึ่งถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญอันเกิดจากการได้มี

ประเภทของหนังสือ

การออกแบบและจัดทำหนังสือต้องมีโครงสร้างที่ดีแน่นอนรอบคอบและสมบูรณ์แบบเพื่อนำเสนอข้อมูลปริมาณมากให้ง่ายแก่การอ่านและสามารถติดตามเนื้อหาได้โดยไม่สับสนหรือเบื่อหน่าย ในขณะที่การออกแบบและจัดทำหนังสือพิมพ์ต้องการความยืดหยุ่นเพื่อรับความหลากหลายของเรื่องที่เป็นข่าวสารและความรวดเร็วในการผลิตส่วนการออกแบบและจัดทำนิตยสารหรือวารสารฉบับอื่น ๆ ในประเภทเดียวกันดังนั้นมีเปลี่ยนเทียบกับหนังสือพิมพ์และนิตยสารแล้วจะพบว่าหนังสือจะมีกลุ่มเป้าหมายที่แคบกว่าซึ่งผู้เขียนจะทราบแน่นอนว่าต้องการสื่อสารกับผู้ใดโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือประเภทเฉพาะทาง เช่นหนังสือวิชาการต่าง ๆ กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบและจำนวนขององค์ประกอบต่าง ๆ ในหนังสือ เช่นควรใช้ภาพประกอบหรือไม่ หากใช้จะใช้ภาพประกอบรูปแบบใดจำนวนเท่าใดเป็นต้น

นอกจากผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายลักษณะเนื้อหานั้นสือก็เป็นอีกด้วยที่มีผลต่อการออกแบบหนังสือดังนั้นนักออกแบบจึงต้องรู้ว่าหนังสือนั้นมีประเภทใดบ้างตามชั้นการแบ่ง 20 ประเภทของหนังสือสามารถทำได้หลายวิธีแล้วแต่จะยึดหลักเกณฑ์ใดวิธีที่นิยมแบ่งกัน คือการแบ่งตามเนื้อหาและการแบ่งตามลักษณะการแต่ง

1. การแบ่งประเภทหนังสือตามลักษณะเนื้อหาสามารถแบ่งย่อยเป็น 2 วิธีคือการแบ่งตามเนื้อหา กว้าง ๆ และการแบ่งตามเนื้อหาย่อย

1.1 การแบ่งประเภทตามเนื้อหา กว้าง ๆ ได้แก่

1.1.1 หนังสือตำราและสารคดี ตำราเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตามหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับและแขนงวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาวิชาการล้วนและมีลักษณะเหมือนหนังสือสารคดีคือมุ่งให้ความรู้ต่างกันแต่ว่าหนังสือสารคดีนอกจากจะให้สารประโยชน์ในขอบเขตที่ไม่จำกัดแล้วยังให้ความเพลิดเพลินจากสำนวนภาษาถี่ถ้วนหรือเนื้อหาด้วย

1.1.2 หนังสือบันเทิงคดีหรือหนังสือประเภทนวนิยายเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นจากประสบการณ์หรือจินตนาการของผู้ประพันธ์โดยอาศัยเค้าความจริงของชีวิตและสังคมมุ่งหมายให้ความเพลิดเพลินกระแทกอารมณ์ยังผู้อ่านเป็นสำคัญในขณะเดียวกันผู้อ่านจะได้รับข้อคิดคติชีวิตที่นำเสนอให้ผู้เขียนแทรกไว้ในเรื่องด้วย

1.2 การแบ่งประเภทตามเนื้อหาย่อยได้แก่

1.2.1 หนังสือสารคดี (non – fiction) เป็นหนังสือที่ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ คือ หนังสือตำรา หนังสืออ่านประกอบ หนังสือความรู้ทั่วไป และหนังสือทางด้านสันทนาการ

1.2.2 หนังสือนวนิยาย (fiction) เป็นหนังสือที่เสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน เรียบเรียงขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน

1.2.3 หนังสืออ้างอิง (reference book) เป็นหนังสือที่ช่วยตอบปัญหาทั้งทางด้านวิชาการและเรื่องทั่วไป ผู้อ่านใช้ประกอบหรือเพื่อค้นคว้าในบางเรื่องตอน

2. การแบ่งตามลักษณะการแต่ง อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

2.1 ร้อยแก้ว (Prose) เป็นหนังสือที่ให้ความเรียงไม่มีการกำหนดลักษณะบังคับในการแต่งแต่ประการใดหนังสือส่วนใหญ่จะแต่งด้วยร้อยแก้วไม่ว่าจะเป็นหนังสือสารคดีหรือหนังสือนวนิยาย

2.2 ร้อยกรอง (Verse) เป็นหนังสือที่มีการกำหนดลักษณะบังคับในการแต่ง เช่นกำหนดจำนวนคำในแต่ละบทกำหนดสัมผัสกำหนดเสียงหนักเบาบังคับวรรณยุกต์บังคับครุฑุเป็นต้นซึ่งแบ่งย่อยตามลักษณะการแต่งได้อีกหลายประเภท เช่น โคลงจันท์ กายพย์ กลอนร่าย กลบทลิลิต เป็นต้น การแบ่งหนังสือประเภทร้อยกรองนี้ถ้าแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้อาจแบ่งเป็นบทละครใช้สำหรับแสดงละครบทเสภาใช้สำหรับขับเสภาหรือเล่าเรื่องทางแพลงยางาใช้เป็นบทฟ้ากรัก นิราศใช้แสดงความรักความอาลัยหรือครั้งคราวภูยามจากกันໄกลเป็นต้น

นอกจากการแบ่งประเภทหนังสือดังที่กล่าวมานี้แล้วเราอาจแบ่งย่อยๆ ไปได้อีกตามความต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์อะไรตายตัว เช่น แบ่งเป็นหนังสือนิยายหนังสือวิชาการหนังสือวิชาชีพ หนังสือสารคดีหนังสือกวีบทละครหนังสือการ์ตูน เป็นต้น และจะเห็นได้ว่าหนังสือมีความแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ในหลายประดิษฐ์ เช่นหนังสือมีขนาดเล่มเล็กมีปกหุ้มและเย็บเล่นในขณะที่หนังสือพิมพ์มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษชั้นกันไม่มีปกเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันทางด้านเนื้อหาตลอดจนวัตถุประสงค์ในการจัดทำลักษณะและการจำแนกหนังสือนั้นบางประเภทสามารถแยกออกได้อย่างชัดเจนในขณะที่บางประเภทไม่สามารถแบ่งแยกได้อย่างเด่นชัด

แต่อีก一方 ตามการได้ทราบถึงผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายและประเภทเนื้อหาของหนังสือ จะช่วยให้นักออกแบบสามารถวางแผนและออกแบบหนังสือได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ข้อดีและข้อจำกัดของหนังสือ

หนังสือนั้นถึงแม้ว่าจะมีหลากหลายประเภทเพื่อสนองตอบความต้องการด้านข้อมูลข่าวสารและเรื่องราวต่างๆ หากพิจารณาในภาพรวมทั่วไป ก็พบว่า มีทั้งข้อดีและข้อจำกัดบางประการดังนี้

1. ข้อดีของหนังสือ

1.2 มีความคงทนภาระในด้านเนื้อหาสาระเก็บสะสมไว้ อ่านได้โดยไม่ล้าสมัย

- 1.2 ให้รายละเอียดเนื้อหาลีกชีง
- 1.3 ให้ความรู้ว่าเขื่อถือสามารถอ้างอิงได้
- 1.4 เนื้อหามีความหลากหลาย
- 1.5 ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เช่นหนังสือการ์ตูน
- 1.6 เจาะกลุ่มเป้าหมายได้ชัด เช่น สำหรับกลุ่มนักเรียนนักศึกษา
- 1.7 สามารถพกพาไปได้ทุกสถานที่
- 1.8 ราคาถูกชนบทดับขั้นสามารถหาซื้ออ่านได้

2. ข้อเสียของหนังสือเล่ม

- 2.1 เนื้อหาเป็นวิชาการไม่น่าสนใจ เช่น ตำราเรียน เป็นต้น
- 2.2 ผลิตได้ช้า เพราะไม่มีกำหนดระยะเวลาออกอุปกรณ์ เช่น สำราทางวิชาการ
- 2.3 ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกทำความเข้าใจเนื้อหาได้ยาก
- 2.4 รูปเล่มอาจฉีกขาดได้ง่าย
- 2.5 เนื้อหา มีความเป็นสาكن้อยกว่าวิทยุ โทรทัศน์ คือ หนังสือบางเล่ม กำหนดออก ช้า เนื้อหานี้ไม่ทันสมัย แต่วิทยุ โทรทัศน์ เมื่อมีรายการใหม่ๆ สดๆ ก็สามารถนำเสนอได้ทันที ข้อ แตกต่างระหว่างหนังสือกับสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างหนังสือกับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภท อื่นๆ พบว่า มีความแตกต่างกันหลายประการดังนี้

1. เนื้อหาเป็นแนววิชาการในเล่ม หนึ่งๆ เนื้อหาจะจบในเล่ม เสมือน
2. ไม่มีกำหนดออกอุปกรณ์ เช่น หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร
3. ไม่มีโฆษณาในเล่ม
4. หนังสือเล่ม หนึ่งๆ มักจะแต่งด้วยผู้เขียนคนเดียว และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
5. สามารถนำมากางอิง หรือใช้ทำรายงานได้

ปัจจัยที่มีผลต่อการอุปกรณ์แบบและจัดทำหนังสือ

หนังสือในแต่ละประเทศ ตั้งกล่าวจะสังเกตได้ว่า มีรูปเล่ม และลักษณะที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด และปัจจัยที่มีผลต่อการอุปกรณ์แบบและจัดทำรูปเล่ม หนังสือให้มีลักษณะแตกต่างกันนั้นมีอยู่ 2 องค์ประกอบดังนี้

1. ปัจจัยด้านความงาม (Beauty) และการรับรู้ (Perception) ของมนุษย์ โดยหลักการของการรับรู้ ของมนุษย์ ในแต่ละเพศ และวัย แต่ละระดับการศึกษา ย่อมมีการรับรู้ทางความงามแตกต่างกัน เช่น เด็กเล็ก จะชอบสีสันที่สดใส แต่พอโตเป็นผู้ใหญ่ จะหันมาชอบสีที่คล้ำม่นลง หรือเด็กๆ อาจชอบ รูปภาพง่ายๆ แบบการ์ตูน แต่ผู้ใหญ่ จะชอบรูปภาพที่มีรายละเอียด เช่น ภาพถ่าย ดังนั้น ผู้จัดทำ หนังสือ จึงจำเป็นต้องออกแบบหนังสือให้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้อ่าน หรือ กลุ่มเป้าหมาย ของหนังสือ เป็นสำคัญ

2. ปัจจัยด้านประযุณ์ใช้สอย (function) หนังสือที่มีลักษณะแตกต่างกัน เช่นหนังสือ ตำราวิชาการ กับหนังสือพจนานุกรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์การใช้ต่างกันก็ย่อมมีผลต่อการออกแบบและจัดรูปเล่มต่างกันโดยหนังสือตำราผู้อ่านจำเป็นต้องอ่านตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายตามลำดับ การออกแบบตัวหนังสือหรือภาพประกอบจำเป็นต้องจัดทำให้มีลักษณะที่อ่านได้ง่ายแต่ในกรณี พจนานุกรมนั้นผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านทุกหน้าแต่จะมุ่งอ่านเฉพาะคำศัพท์ที่ต้องการศึกษา
3. คันควร์จึงอาจใช้ตัวอักษรเล็ก ๆ เพื่อจะทำให้สามารถบรรจุคำจำนวนมาก ๆ ได้ nokjanii ปัจจัยด้านประยุณ์ใช้สอยยังมีผลต่อการเลือกใช้วัสดุในการพิมพ์ด้วย เช่นหนังสือพิมพ์มีอายุใน การอ่านสั้นไม่จำเป็นต้องเก็บรักษาไว้นาน ๆ กระดาษที่ใช้จึงเป็นกระดาษชนิดราคาถูก เช่นกระดาษ ปริ๊ฟสำหรับตำราเป็นหนังสือที่ผู้อ่านย้อมเก็บรักษาเป็นเวลานานกระดาษที่ใช้จึงควรใช้กระดาษ ชนิดดี เช่นกระดาษปอนด์หรือกระดาษอาร์ต เป็นต้น

องค์ประกอบของการออกแบบหนังสือ

การออกแบบหนังสือก็มีลักษณะเหมือนกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์อื่นเช่นได้กล่าวถึงไป บ้างแล้วหากว่าหนังสือมีส่วนประกอบที่แตกต่างกันจากสื่อสิ่งพิมพ์อื่นเพิ่มเติมสำหรับใช้เป็น ประยุณ์ในการออกแบบซึ่งส่วนประกอบของหนังสือที่สำคัญแต่ละส่วนมีดังนี้

1. ปกหน้าปกหลังของหนังสือเป็นหน้าที่สำคัญที่สุด เช่นเดียวกับหน้าแรกของ หนังสือพิมพ์และปกหน้าของนิตยสารโดยปกหน้าจะต้องทำหน้าที่ดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นให้ อยากรู้ข้อมูลจากหนังสือในขณะเดียวกันปกหน้าของหนังสือก็จะต้องทำหน้าที่สื่อสารให้ เห็นถึงความคิดเบื้องหลังรวมทั้งบุคลิกลักษณะของเนื้อเรื่องภายในหนังสือด้วยเพื่อให้บรรลุถึง วัตถุประสงค์ทั้งสองส่วนนี้นักออกแบบจะต้องทำการออกแบบส่วนต่างๆ ในปกหน้าของหนังสือ

- 1.1 ชื่อหนังสือหรือชื่อเรื่องเป็นองค์ประกอบในส่วนของตัวอักษรที่จะต้อง ได้รับการออกแบบให้ดูโดดเด่นกว่าตัวอักษรอื่น ๆ ขนาดของตัวอักษรที่ใช้เป็นชื่อหนังสือนี้มักจะมี ขนาดใหญ่เพื่อให้ผู้ที่เดินผ่านชั้นหนังสืออ่านเห็นได้ส่วนรูปแบบของตัวอักษรนั้นจะต้องสะท้อน บุคลิกภาพของหนังสือว่าเนื้อเรื่องมีลักษณะเป็นประเภทใด เช่น หากเป็นนวนิยายรักหวานชื่น ก็ อาจจะใช้ตัวอักษรที่มีรูปแบบโค้งมนและมีการลากทางยาวๆ เป็นต้นรูปแบบของตัวอักษรของชื่อ หนังสือนี้อาจจะเลือกมาจากแบบตัวอักษรที่มีใช้กันอยู่ที่ทั่วไป หรืออาจจะมีการนำตัวอักษรเหล่านี้ มาจัดเรียงในลักษณะที่พิเศษเป็นตราสัญลักษณ์ก็ได้ เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วจะไม่มีตัวอักษร มากนัก หมายถึงทำให้ไม่ยากที่จะนำมาออกแบบให้มีความพิเศษกว่าที่จะใช้แบบตัวอักษร สำเร็จรูป ส่วนตัวแห่งของชื่อหนังสือนี้อาจจะอยู่ที่ในปกหน้าก็ได้แต่ส่วนใหญ่แล้วนิยมวางไว้ใน ส่วนบนของหน้า เพราะเป็นตำแหน่งที่ผู้พบเห็นจะมองก่อนส่วนคืบๆ

1.2 ชื่อผู้แต่งหรือชื่อผู้แปลเป็นองค์ประกอบในส่วนของตัวอักษรที่มี

ความสำคัญลงมาจากการนี้ที่ผู้แต่งหรือผู้แปลเป็นนักเขียนหรือนักแปลที่มีชื่อเสียง และมีผู้ติดตามผลงานเป็นประจำก็ยิ่งมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้องค์ประกอบในส่วนนี้มีความเด่นอย่างไรก็ตามก็ต้องไม่เด่นไปกว่าชื่อหนังสือดังนั้นขนาดของตัวอักษรที่เป็นชื่อนี้จึงควรจะมีขนาดเล็กกว่าตัวอักษรที่เป็นชื่อหนังสืออย่างน้อยครึ่งหนึ่งเพื่อไม่ให้แยกกันเด่นส่วนรูปแบบนั้น มักจะนิยมทำกันเป็นสองลักษณะคือใช้ตัวอักษรสำเร็จรูปที่มีลักษณะเหมาะสมกับบุคลิกภาพของหนังสือมาเรียงเป็นชื่อหรืออาจจะมีการใช้ลายเซ็นหรือลายมือชื่อของผู้แต่งหรือผู้แปลมาขยายได้ ตามแน่ของชื่อมักจะวางไว้ที่ใต้ชื่อหนังสือให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหากผู้แต่งหรือผู้แปลมีชื่อเดียวกันอาจจะวางไว้ที่หนึ่งชื่อหนังสือเพื่อให้ผู้พบเห็นได้เห็นในทันทีว่าได้นำไปจากใด ทางก็ได้

1.3 ภาพประกอบปกหน้าเนื่องจากในปกหน้านั้นมีส่วนที่เป็นข้อความอะไรที่จำเป็นออกจากชื่อหนังสือและชื่อผู้แต่ง จึงมีการนำเข้าส่วนประกอบที่เป็นภาพเข้ามาใช้เพื่อทำให้เนื้อหาหน้ากระดาษน่าสนใจยิ่งขึ้นภาพประกอบปกหน้านี้มีลักษณะที่สามารถถึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นและต้องสื่อสารความคิดเบื้องหลังรวมทั้งบุคลิกลักษณะของเนื้อร่องให้ผู้พบเห็นสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วสำหรับหนังสือวนินัยแล้วอาจจะใช้ภาพตัวละครหรือจากใดจากหนึ่งในหนังสือตามจินตนาการของผู้เขียนมาว่าหัวใจภาพเพื่อใช้เป็นภาพประกอบหากไม่ใช้ภาพที่เป็นรูปธรรมชาติ ก็สามารถเลือกใช้สัญลักษณ์ต่างๆ มาจัดองค์ประกอบเป็นภาพเป็นต้น นอกจากภาพเนื้อนจริงและสัญลักษณ์แล้วก็ยังมีการใช้ภาพนามธรรมต่างๆ คือภาพที่ดูแล้วไม่รู้ว่าเป็นรูปของอะไรหากภาพนั้นสามารถให้ความรู้สึกที่บ่งบอกถึงบุคลิกภาพของหนังสือได้ การใช้ภาพนามธรรมก็มีข้อดีในแง่ที่จะส่งเสริมให้ผู้พบเห็นได้ใช้จินตนาการของตนเองมากกว่าภาพเนื้อนจริง หรือสัญลักษณ์ ส่วนการนำเสนอภาพประกอบในปกหน้านั้นอาจจะทำได้ทั้งแบบที่เป็นภาพอยู่ในกรอบแยกส่วนกันกับชื่อร่องแต่จะมีผู้เขียนหรือเป็นภาพขยายตัดตกเต็มหน้าปกแล้วจะเชื่อมต่อร่อง และชื่อผู้เขียนเจาะอยู่ในภาพก็ได้แต่หากภาพประกอบนั้นมีองค์ประกอบของภาพที่ดูสับสนหรือมีสีสันมากมายหลายสีในภาพนักออกแบบก็ควรพิจารณาจัดภาพนั้นไว้ในกรอบแยกจากชื่อร่อง และชื่อหนังสือ เพราะหากใช้แบบเจาะตัวอักษรในภาพก็อาจจะทำให้ยากแก่การอ่านได้เมื่อว่าหนังสือส่วนใหญ่เลือกที่จะมีภาพประกอบปกหน้าแต่อย่างไรก็ตามหนังสือบางเล่มอาจเลือกที่จะไม่ใช่ภาพประกอบก็ได้โดยอาจจะดัดแปลงตัวอักษรของชื่อหนังสือและชื่อผู้แต่งให้น่าสนใจร่วมกับการใช้พื้นหลังที่เป็นสีหรือแบบสีสื่อบุคลิกภาพของหนังสือ

**1.4 ข้อความประกอบหน้าปกหน้าเป็นองค์ประกอบที่เป็นตัวอักษรอีก
องค์ประกอบหนึ่งซึ่งอาจมีในหนังสือบางเล่มเพื่อให้รายละเอียดที่สำคัญเพิ่มเติม เช่น เป็นหนังสือใน
ชุดที่มีหลายเล่มหรือเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัลเป็นต้น ข้อความเหล่านี้ควรได้รับการออกแบบให้มี
ความสำคัญรองจากชื่อหนังสือและชื่อผู้แต่งหรือผู้แปลทั้งในด้านขนาดและรูปแบบ
ส่วนตำแหน่งก็มักจะอยู่เหนือชื่อหนังสือ เช่น ที่มุมขวาบนเป็นต้น**

**1.5 ตราสัญลักษณ์ของสำนักพิมพ์เป็นองค์ประกอบบี๊งจากจะอยู่ที่ปกหน้าหรือ
ในส่วนอื่นๆ เช่น สันหนังสือโดยมักไม่มีขนาดใหญ่มากนักและวางอยู่ในตำแหน่งที่แยกออกจาก
องค์ประกอบอื่นๆ อย่างชัดเจน**

**2. ในหุ้มปกหนังสือบางเล่มอาจมีใบหุ้มปกการออกแบบใบหุ้มปกให้ใช้หลักการเดียวกัน
กับการออกแบบปกหน้าที่ได้กล่าวไว้ไปแล้ว ส่วนใหญ่สำหรับหนังสือที่มีใบหุ้มปกนั้นตัวปกจะไม่มี
องค์ประกอบอะไรมากนักจากชื่อหนังสือและชื่อผู้แต่ง**

**3. หน้าลิขสิทธิ์หน้าลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ถือว่าเป็นทางการที่สุดของหนังสือเนื่องจากเป็น
หน้าที่มีรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับหนังสือเป็นข้อมูลที่จะต้องถูกต้องและนำมาปัจจัยในการตัดสินใจให้ทั้ง
ในทางวิชาการและทางกฎหมาย ในการออกแบบหน้านี้ จึงควรจะเน้นความเรียบง่ายไม่มีการ
ประดับตกแต่งขนาดตัวอักษรที่ระบุข้อมูลต่างๆ เป็นตัวอักษรขนาดเล็กกว่าตัวอักษรในหน้าเนื้อเรื่อง
เล็กน้อยและวางเรียงกันเป็นແຕງจะเหมาะสมหน้าหรือเสมอหลังก็ได้**

**4. หน้าคำอุทิศหน้าคำอุทิศเขียนเพื่อให้ผู้เขียนใช้ในการอุทิศหนังสือให้แก่ผู้ใดผู้หนึ่งโดย
การจัดวางองค์ประกอบมักเน้นความเรียบง่ายเพื่อแสดงความเคารพหรือซาบซึ้งในบุญคุณจึงต้อง
ออกแบบให้หน้ามีลักษณะที่ดูจริงจากการไม่ใช่องค์ประกอบอื่นใดมาประดับตกแต่ง ก็เป็นวิธีเหมาะสม
ที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์นั้นส่วนขนาดของตัวอักษรที่เป็นคำอุทิศมักไม่ใช้ตัวอักษรที่มีอักษรที่มีขนาด
ใหญ่เกินไปนักตัวอักษรขนาดระหว่าง 16-24 พอยต์ ถือเป็นขนาดที่เหมาะสมส่วนตำแหน่งนั้นจะอยู่
ในส่วนใดของหน้าก็ได้**

**5. หน้าคำนำองค์ประกอบในหน้าคำนำนี้จะประกอบไปด้วยข้อความคำนำชื่อผู้เขียนและ
บางครั้งก็อาจจะมีภาพของผู้เขียนด้วยในส่วนข้อความคำนำนั้นมักจะใช้ตัวอักษรที่มีขนาด
ใกล้เคียงกับตัวอักษรที่ใช้เป็นเนื้อเรื่องและมีการจัดเรียงที่ดูเรียบง่ายแบบสุภาพอาจจะเป็นการเรียง
แบบเสมอหน้าหรือแบบเสมอหน้าหลังชื่อผู้เขียนก็อาจจะใช้ตัวอักษรขนาดเดียวกันหรือในส่วนคำนำ
นี้บางครั้งอาจจะมีภาพถ่ายของผู้เขียนขนาดไม่ใหญ่ประกอบด้วยปกติแล้วภาพของผู้เขียนนั้นยืน
วงไว้ที่ปกหลังของหนังสือร่วมกับคำวิจารณ์หนังสือ**

**6. หน้ากิตติกรรมประกาศหน้ากิตติกรรมประกาศนี้เพื่อให้ผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์ใช้ใน
การแสดงความขอบคุณต่อผู้ที่มีส่วนในการจัดทำหนังสือหรือเป็นผู้ที่ให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ใน**

การจัดการของค์ประกอบก็มักจะเน้นความเรียบง่ายเพื่อแสดงความชอบคุณเน้นลักษณะที่ดูจริงใจ ในลักษณะเดียวกับหน้าคำอุทิศ

7. หน้าคำนิยมหน้าคำนิยมเป็นหน้าที่ผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์ขอให้ผู้อื่นชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในด้านที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนั้นเขียนขึ้นเพื่อแนะนำหนังสือหรือแนะนำผู้เขียนมีหลักการในการใช้งานค์ประกอบ เช่นเดียวกันกับคำนำ

8. หน้าสารบัญเนื่องจากหน้าสารบัญเป็นหน้าที่เน้นด้านประยุษนี้ใช้สอยเพื่อปั่งบวก เนื้อหาที่อยู่ในหนังสือว่าเรื่องใดหรือตอนใดอยู่ที่หน้าไหนการออกแบบหน้าสารบัญจึงต้องเน้น ความสะดวกรวดเร็วในการอ่านเป็นหลักของค์ประกอบในหน้าโน้ตจึงมีเฉพาะส่วนที่เป็นชื่อตอนและ เลขหน้าไม่ควรของค์ประกอบแตกแต่งอื่นๆ เพราะจะทำให้หน้ากระดาษดูรกและทำให้คันนาข้อมูลที่ ต้องการได้ยากขึ้นโดยใช้ตัวอักษรขนาดใกล้เคียงกันกับเนื้อเรื่องและจัดเรียงแบบเสมอหน้าส่วนเลข หน้านั้นก็ต้องเรียงให้เป็นแนวเดียวกันทุกบรรทัด

การออกแบบหน้าสารบัญของหนังสือมักจะออกแบบให้มีระเบียบและค่านิยม เช่น ถึง ความสะดวกของผู้อ่านในการค้นหาเรื่องราวย่อยในเล่มหนังสือเป็นหลักเพื่อให้ผู้อ่านเปิดหาได้ โดยง่ายว่าเรื่องใดอยู่หน้าใดการออกแบบหน้าสารบัญของหนังสือเล่มจึงไม่ใช้เทคนิคสร้างสรรค์ที่ ห่วงหัวเท่าการออกแบบหน้าสารบัญของนิตยสาร

9. หน้าเนื้อเรื่องหน้าเนื้อเรื่องในหนังสือนี้เป็นส่วนที่มีเนื้อเรื่องมากที่สุดมีการแบ่งออกเป็น บทตามลำดับมากน้อยตามแต่ผู้เขียนจะต้องการนำเสนออาจแบ่งในเชิงองค์ประกอบได้เป็น 2 ประเภทได้แก่

9.1 หนังสือที่ไม่มีภาพประกอบหน้าเนื้อเรื่อง คือในหน้าเนื้อเรื่องทั้งหมดจะมี แต่องค์ประกอบที่เป็นตัวอักษรของข้อความเนื้อเรื่องเท่านั้นขนาดของตัวอักษรจะขึ้นอยู่กับ จุดประสงค์และกลุ่มผู้อ่านที่ต้องการจะสื่อสารด้วยปกติแล้วตัวอักษรที่ง่ายต่อการอ่านเป็นปริมาณ มากอย่างต่อเนื่องจะอยู่ระหว่าง 14-16 พอยต์ การจัดองค์ประกอบในหน้าเนื้อเรื่องประเภทนี้มักจะ เป็นแบบเรียบๆ ข้ามไปทุกหน้าระบบกริดที่ใช้ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีความซับซ้อนมากโดยอาจใช้ ระบบกริดที่ใช้กันทั่วไปก็ได้

9.2 หนังสือที่มีภาพประกอบหน้าเนื้อเรื่องคือในหน้าเนื้อเรื่องทั้งหมดหรือบาง หน้าจะมีองค์ประกอบที่เป็นภาพร่วมอยู่กับเนื้อเรื่องด้วยตัวແນ່ງของภาพประกอบนี้ควรจะได้รับ การวางแผนให้อยู่ใกล้เคียงกันเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาพให้มากที่สุดนอกจากนี้การใส่คำบรรยายภาพ ก็จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและเสริมความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องโดยคำบรรยายภาพก็มักจะ เป็นตัวอักษรที่แตกต่างจากเนื้อเรื่องตัวແນ່ງของคำบรรยายภาพอยู่ใต้หรืออยู่ใกล้ภาพที่จะ บรรยายให้มากที่สุดการจัดวางองค์ประกอบในหน้าเนื้อเรื่องประเภทนี้มักจะมีความหลากหลายใน แต่ละหน้านักออกแบบจะต้องคำนึงถึงจะเหมาะสมในการนำเสนอเนื้อหา เช่นอาจจะมีภาพใหญ่เต็มหน้า

แล้วอีกสิบหน้าต่อไปเป็นเนื้อเรื่องกับภาพเล็กๆ แล้วค่อยเป็นหน้าที่มีภาพใหญ่อีกรึ่ง เป็นต้นการ
ออกแบบหนังสือลักษณะนี้ให้สามารถนักออกแบบควรพิจารณาการใช้ระบบ
กริดที่ออกแบบพิเศษเพื่อให้หนังสือมีความโดดเด่นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

การออกแบบหน้านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของหนังสือคือส่วนที่เป็น
เนื้อเรื่องเนื่องจากเป็นส่วนที่ผู้อ่านสนใจติดตามและใช้ประโยชน์มากกว่าส่วนอื่นๆ ของหนังสือใน
การออกแบบหน้าเนื้อเรื่องนี้ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงหลักการอ่านง่ายเป็นหลักนั่นก็คือทำอย่างไรจะ
ให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาในหนังสือนั้นได้ดีและรวดเร็วที่สุด เช่น การออกแบบโดยใช้ขนาดตัวอักษรช่วย
เน้นให้เห็นความแตกต่างระหว่างหัวข้อในภูมิภาคหัวข้ออย่างเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบถึงโครงสร้างของ
เนื้อหาให้การย่อหน้าช่วยแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ และให้โอกาสผู้อ่านได้พักรายการใช้ความนา
ความเข้มหรือลักษณะที่แตกต่างกันของอักษรเพื่อเน้นข้อความสำคัญเป็นต้นอย่างไรก็ตามต้อง
คำนึงถึงความมีเอกภาพด้วยการรักษาแนวทางออกแบบให้เป็นแนวเดียวกันตลอดเล่มหรือหาก
ต้องการให้มีการเน้นหรือความแตกต่างบ้างก็ควรเป็นความแตกต่างที่ไม่ขัดกับแนวการออกแบบใน
ภาพโดยรวมของหนังสือเล่มนี้

10. หน้าภาคผนวกภาคผนวกเป็นส่วนของหนังสือที่แยกไว้ท้ายเรื่องทั้งหมดของการออกแบบ
หน้าภาคผนวกนี้ก็ดำเนินการเช่นเดียวกับหน้าเนื้อเรื่องหากมีเนื้อหาจำนวนมากก็อาจลดขนาด
ตัวอักษรให้เล็กลงกว่าที่ใช้ในหน้าเนื้อเรื่องก็ได้ เพราะไม่ใช่เนื้อเรื่องโดยตรงหากผู้เขียนเห็นว่าเป็น
ประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่นหนังสือประเภทวิชาการอาจใช้หน้านี้เพื่อบ่งบอกถึงที่มาต่างๆ ของข้อมูลที่
ผู้เขียนใช้ในการอ้างอิง

11. หน้าเชิงอรรถอาจจะได้มาจากหนังสือสารานุกรมพิมพ์หรือการสัมภาษณ์บุคคล
ก็ได้จะมีเฉพาะหนังสือประเภทวิชาการ

12. หน้าบรรณานุกรมหน้าบรรณานุกรมมีเฉพาะในหนังสือที่เป็นหนังสือประเภท
วิชาการเท่านั้นหน้านี้ก็เป็นอีกหน้าหนึ่งที่ควรออกแบบอย่างเรียบง่ายและควรศึกษาเรื่องบริบท
แสดงบรรณานุกรมให้ถูกต้องว่าควรจะมีตัวอักษรตัวหนาตัวเด่นหรืออยู่หน้าที่ใดบ้างขนาดตัวอักษร
ควรจะเป็นขนาดที่ใกล้เคียงกับตัวอักษรที่เป็นเนื้อเรื่อง

13. หน้าดัชนีหน้าดัชนีมักจะมีเฉพาะในหนังสือประเภทวิชาการเท่านั้นโดยอาจจะมีการ
เปลี่ยนลักษณะตัวอักษรเพื่อให้ง่ายแก่การมองค้นหา เช่น ส่วนที่เป็นชื่อใช้ตัวตรามตัวยกหน้าที่
มีชื่อเสียงเหล่านั้นปรากฏอยู่ซึ่งเป็นต้นขนาดตัวอักษรควรจะเป็นขนาดเล็กกว่าตัวอักษร
ที่เป็นเนื้อเรื่อง

14. ปกหลังเป็นหน้าที่อาจเงินว่า ให้หรือใส่ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนหนังสือ เช่น ประวัติหรือ
ผลงานในอดีต ซึ่งอาจจะมีไว้ในปกหลังด้านในก็ได้

1844 X

25

๕๖๙

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและจัดทำหนังสือ

การสร้างสรรค์รูปแบบหนังสือเล่มนั้นต้องสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และ
กลุ่มเป้าหมายเพื่อให้งานการผลิตหนังสือเล่มนั้นเป็นที่ประทับใจแก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้
อ่านหนังสือนั้นซึ่งข้อควรพิจารณาดังกล่าวได้แก่ 17 พ.ย. 2559

1. เนื้อหาของหนังสือนักออกแบบต้องรู้ว่าหนังสือที่จะออกแบบนั้นมีเนื้อหาเป็นลักษณะใดโดยทั่วไปแล้วสามารถจำแนกประเภทของหนังสือออกแบบตามลักษณะเนื้อหาได้เป็น 2 ประเภทคือหนังสือสารคดีและหนังสือบันเทิงคดี

หนังสือทั้งสองประเภทนี้จะมีแนวทางการออกแบบที่แตกต่างกันกล่าวคือหากเป็นหนังสือสารคดีแนวทางการออกแบบมักมีลักษณะเป็นทางการ มีการจัดรูปเล่มที่เป็นมาตรฐานคุณภาพสื่อ ที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ ส่วนหนังสือประเภทบันเทิงคดีจะมีความเคร่งครัดน้อยกว่าอาจใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบให้มีรูปเล่มน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่นพิมพ์ด้วยกระดาษสาตลอดเล่มหรือเย็บเข้าเล่มโดยใช้ เทือกปอว้อยหรือหากเป็นหนังสือแนวโรแมนติกอาจจัดทำกล่อง (Case) หุ้มหนังสืออีกชั้นหนึ่งเพื่อ ให้สำหรับมอบเป็นของขวัญในโอกาสพิเศษเป็นต้น

2. ผู้อ่านจุดมุ่งหมายสำคัญของการออกแบบหนังสือคือดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและช่วยให้ผู้อ่านอ่านเรื่องราวที่ปรากฏในหนังสือเล่มนั้นโดยสะดวกจนตลอดเล่มนักออกแบบจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้อ่านซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น เพศวัยการศึกษาอาชีวลักษณะสังคมฯลฯ ที่เป็นปัจจัยแสดงถึงปฏิกรรมการตอบสนองและการยอมรับในหนังสือนั้นๆ การกำหนดรูปแบบการเลือกใช้ภาพประกอบการเลือกใช้ตัวอักษรสำหรับข้อความต่างๆ จะต้องให้สอดคล้องสมพันธ์กัน เช่น งานออกแบบหนังสือสำหรับเด็กรูปแบบของภาพและข้อความต้องตรงไปตรงมา, ชัดเจน, สะกดตาและพยายามถ้าเป็นหนังสือสำหรับผู้ใหญ่อาจนำเสนองานออกแบบในลักษณะที่มีความสลับซับซ้อนได้อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรระวังนักถ่ายเสมอในการออกแบบหนังสือคือการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือนั้นจะต้องไม่ขัดต่อการรับรู้และลักษณะวัฒนธรรมชาติประเทศน้ำใจคนนั้นด้วย

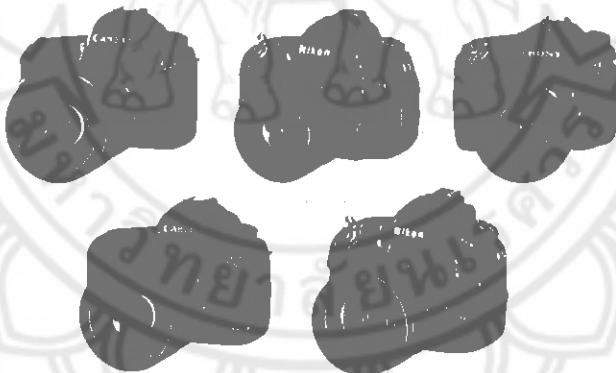
3. วัตถุประสงค์ในการใช้ในการออกแบบหนังสือเล่มแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึง
วัตถุประสงค์ของการใช้งานของหนังสือเล่มนั้นๆ เป็นหลักกิจวัตรอ่านมักจะใช้หนังสือเล่มนั้นเพื่ออะไร
และในลักษณะใดเมื่อเวลาออกแบบจึงต้องออกแบบให้สอดคล้องแก่การใช้งานเป็นสำคัญ เช่นหนังสือ
พจนานุกรมสารานุกรมหนังสืออ้างอิงเป็นหนังสือซึ่งผู้ใช้ไม่ได้อ่านทุกหน้าหรือเรียงลำดับตั้งแต่หน้า
แรกไปจนถึงหน้าสุดท้ายหากแต่ใช้สำหรับการค้นคว้าอ้างอิงโดยการเปิดหาเฉพาะส่วนที่ต้องการ
เท่านั้นการออกแบบจึงควรให้สอดคล้องแก่การค้นหาคำและความหมายที่ปรากฏอยู่ในหนังสือนั้น
ส่วนหนังสือประเภทเรื่องสั้นผู้อ่านมักจะถือติดตัวไปเพื่ออ่านในยามว่างการออกแบบรูปเล่มก็ควร
ให้สอดคล้องกับสภาพพกพาและมีขนาดพอเหมาะสมแก่การถือเปิดอ่านในที่ต่างๆ เป็นต้น

3. ข้อมูลการถ่ายภาพ

ในภาษาอังกฤษคำว่าการถ่ายภาพคือ Photography (อ่านว่าโฟโต้กราฟฟี) มาจากภาษาฝรั่งเศสคำว่า Photos ซึ่งแปลว่าแสงกับคำว่า Graphis ซึ่งแปลว่าการเขียนเมื่อ รวมกันแล้วจึงมีความหมายตรงตัวว่าการวาดภาพด้วยแสงการสร้างภาพนокจากมีความเข้าใจในลักษณะขององค์ประกอบต่างๆ แล้วนักถ่ายภาพที่ดีควรรู้จักวิธีสร้างภาพให้เหมาะสมกับองค์ประกอบแต่ละประเภทด้วย รู้จักว่าองค์ประกอบนั้นๆ ควรจะสร้างภาพแนวใด หรือควรใช้วิธีการถ่ายภาพอย่างไรจึงสามารถแสดงลักษณะเด่นขององค์ประกอบนั้นให้เป็นภาพที่มีเรื่องและความสวยงามสมบูรณ์ได้

อุปกรณ์ในการถ่ายภาพ

1. ตัวกล้อง (Camera body) เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นในการถ่ายภาพ ตัวกล้องจะมีลักษณะเป็นกล่องภายในสีดำปิดมิดชิดเพื่อป้องกันแสงกระแทกกับฟิล์มตัวกล้องอาจหาด้วยโลหะ หรือพลาสติกแข็งซึ่งแต่ละบริษัทใช้ผลิตออกมากำหนดน่าယ ภายในตัวกล้องจะมีกลไกต่างๆ หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทำงานร่วมกันในการบันทึกภาพกล้องบางรุ่นอาจเป็นระบบกล้องบางรุ่นอาจเป็นระบบกึ่งอัตโนมัติหรือบางรุ่นอาจเป็นระบบดิจิตอลเพื่อกำหนดความสะดวกในการถ่ายภาพ

ภาพ 9 แสดงกล้องดิจิตอล (DSLR)

ที่มา <http://images.gizmag.com/hero/full-frame-dslr-comparison.jpg>

สนับตั้งแต่อีตจันถึงปัจจุบันนี้กล้องถ่ายภาพได้มีการพัฒนาอย่างไม่นหยุดนิ่งได้มีการนำเขาระบบดิจิตอล (Digital) ที่มีความสะดวกเร็วและมีความแม่นยາในการถ่ายภาพ ทำให้รูปแบบของกล้องถ่ายภาพได้เปลี่ยนไปจากการบันทึกภาพด้วยฟิล์มมาเป็นการบันทึกภาพด้วยระบบหน่วยความจำ (Memory) และสามารถแสดงผลได้ทั้งทางจอภาพคอมพิวเตอร์ (Monitor) และแสดงผลหรือพิมพ์ภาพผ่านเครื่องพิมพ์ (Printer)

2. เลนส์ (Lens) เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการถ่ายภาพทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ถ่ายทอดแสง สะท้อนภาพให้ผ่านเข้าไปในกล้อง รวมแสงให้เป็นภาพที่มีความคมชัด บันทึกลงแผ่นฟิล์มเลนส์สาหัส กว้างลักษณะ 35 มม. สะท้อนเลนส์เดียว นั่นจะทำจากแก้วเลนส์จำนวนหลายชิ้น เลนส์แต่ละชิ้นเคลือบด้วยสารไวแสงเพื่อให้การรับภาพมีความคมชัดและภายในระบบอุปกรณ์จะมีแผ่นไดอะแฟรม(Diaphragm)สำหรับเพิ่มหรือลดขนาดรูรับแสงเพื่อควบคุมปริมาณแสงเข้าไปในตัวกล้อง

2.1 ชนิดของเลนส์ นักประดิษฐ์เลนส์ถ่ายภาพพยายามพัฒนา และออกแบบเลนส์ให้เหมาะสมกับการใช้งานแต่ละประเภท โดยจำแนกประเภทของเลนส์ตามความยาวโฟกัส (Focallength) เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสแตกต่างกันจะให้ผลในการถ่ายภาพแตกต่างกันออกไปโดยมีเลนส์ขนาดหนึ่งให้เป็นเลนส์ประจำลักษณะเพื่อถ่ายภาพธรรมชาติทั่วไปซึ่งมีองค์ความรับภาพใกล้เคียงกับสายตาของมนุษย์ในการมองทั่วไปและมีเลนส์ขนาดอื่นแตกต่างกัน ออกไปอีกทั้งชนิดที่มีองค์ความรับภาพกว้างมากๆสำหรับถ่ายภาพภูมิทัศน์ (Landscape) และเลนส์ที่มีทางยาวโฟกัสแคบแต่สามารถถ่ายภาพในระยะใกล้ได้ นอกจากนี้ยังมีเลนส์ชนิดพิเศษสามารถอ่าน่วยความสะดวกในการถ่ายภาพให้ได้ลักษณะตามต้องการโดยจำแนกชนิดของเลนส์ดังนี้

2.1.1 เลนส์มาตรฐาน (Normallens หรือ Standardlens) เป็นเลนส์ประจำลักษณะ ซึ่งเมื่อชื่อกล้องถ่ายภาพจะมีเลนส์ชนิดนี้ติดมาด้วยเป็นเลนส์ที่ใช้ง่าย มีความยาวโฟกัสระหว่าง 40-58 มม. ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นขนาด 50 มม. (โดยวัดจากกึ่งกลางเลนส์ถึงฟิล์ม) หมายความว่าผู้ที่เริ่มเรียนรู้ในเรื่องการถ่ายภาพเป็นเลนส์ที่มีองค์ความรับภาพกว้างประมาณ 47 องศาซึ่งใกล้เคียงกับสายตาของมนุษย์

ภาพที่ 10 แสดงเลนส์มาตรฐานขนาด 50 มม.

ที่มา : <http://61.19.76.132/oraclews/TA/ADOBE/LR/wp-content/uploads/2014/12/ef50mm-f12l-usm-b1.png>

2.1.2 เลนส์มุมกว้าง (Wide-anglelens) เป็นเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสสั้น กว่าเลนส์มาตรฐาน และรับภาพได้มุมกว้างกว่า เหมาะสำหรับถ่ายภาพในสถานที่แคบหรือระยะห่างระหว่างกล้องถ่ายภาพกับวัตถุที่จะถ่ายอยู่ใกล้กัน แต่ต้องการเก็บภาพเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งเลนส์ชนิดนี้เก็บภาพได้ไม่นมด หมายความว่ารับถ่ายภาพภูมิทัศน์ (Landscape) หรือภาพในลักษณะอื่นๆ เลนส์ชนิดที่มีความชัดลึกสูงมากคือแสดงให้เห็นระยะหักดิ่งแต่ใกล้สุดถึงไกลสุดได้ดี แต่ต้องระมัดระวังในเรื่องของสัด ส่วนระยะ (Perspective) ต่างๆ จะเกิดการผิดเพี้ยน (Distortion) ถ้าความยาวโฟกัสยิ่งสั้นมากยิ่งผิดเพี้ยนมากขึ้น คือ ภาพจะมีความโค้งเป็นรัศมีวงกลมเลนส์มุม กว้างแบ่งออกเป็นโซนๆ คือ

2.1.2.1 เลนส์มุมกว้างธรรมดា (ModerateWide-anglelens) มี ความยาวโฟกัสระหว่าง 28-35 มม. มีมุมองศาในการรับภาพระหว่าง 74-62 องศา

2.1.2.2 เลนส์มุมกว้างมาก (UltraWide-anglelens) มีความยาว โฟกัสอยู่ระหว่าง 13-24 มม. มีมุมองศาในการรับภาพ 118-84 องศา

2.1.2.3 เลนส์มุมกว้างพิเศษหรือเลนส์ตาปลา (FisheyeLens) มี ความยาวโฟกัสน้อยมาก อยู่ระหว่าง 6-16 มม. มีมุมองศาในการรับภาพ 180-360 องศา ภาพที่ได้จะมีลักษณะโค้งกลมนิยมใช้สำหรับการถ่ายภาพในลักษณะสร้างสรรค์และแปลกตา

ภาพ 11 แสดงเลนส์มุมกว้างชนิดต่างๆ

ที่มา : <http://www.srichaidigital.com/media/wysiwyg/Canon-Ultra-Wide-Angle-Lens-Comparison.jpg>

2.1.3 เลนส์ถ่ายภาพไกล (Telephotolens) เลนส์ชนิดนี้มีคุณสมบัติตรงข้ามกับเลนส์มุมกว้างคือมีความยาวโฟกัสยาวกว่าเลนส์มาตรฐานและเลนส์มุมกว้าง มีมุมรับภาพแคบเฉพาะส่วนหนึ่งเท่านั้น เมื่อรับภาพในระยะและตำแหน่งเดียวกันจะทำให้ภาพที่บันทึกได้มี

ขนาดใหญ่กว่าการใช้เลนส์ธรรมดากล้องมีขนาดความยาวไฟกัสแต่กต่างกันหลายขนาดจาก

70 มม. ถึง 2,000 มม. มีมุ่งศึกษาการรับภาพตั้งแต่ 34-3 องศาเพื่อใช้ประโยชน์ต่างกันซึ่งพอจะแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ตามความยาวไฟกัสได้ดังนี้

2.1.3.1 เลนส์ถ่ายภาพไกลช่วงสั้น (Short Telephotolens) มีความยาวไฟกัสอยู่ระหว่าง 70-135 มม. มีมุ่งศึกษาในการรับภาพกิจกรรม 34-18 องศา หมายความว่า สามารถรับภาพที่อยู่ห่าง 70-135 เมตร ได้ชัดเจน สำหรับการถ่ายภาพที่ต้องการภาพที่มีความลึกชัดมาก ไม่สามารถเข้าใกล้ตัววัตถุที่ถ่ายได้ เช่น สัตว์ในกรง วัตถุที่อยู่สูง พืชไม้ต้น เป็นต้น เลนส์มุ่งกิจกรรมที่ต้องการภาพที่มีความลึกชัดมาก เช่น การถ่ายภาพนักกีฬา การถ่ายภาพนักเรียน การถ่ายภาพนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

2.1.3.2 เลนส์ถ่ายภาพไกลปานกลาง (Medium Telephotolens) มีขนาดความยาวไฟกัสอยู่ระหว่าง 150-300 มม. มุ่งศึกษาในการรับภาพจะแคบลงอยู่ระหว่าง 18-8 องศา หมายความว่า สามารถรับภาพที่อยู่ห่าง 150-300 เมตร ได้ชัดเจน สำหรับการถ่ายภาพที่ต้องการภาพที่มีความลึกชัดมาก เช่น การถ่ายภาพนักกีฬา การถ่ายภาพนักเรียน การถ่ายภาพนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

2.1.3.3 เลนส์ถ่ายภาพช่วงไกล (Long Telephotolens) มีความยาวไฟกัสระหว่าง 400-600 มม. มุ่งศึกษาในการรับภาพจะแคบลงอยู่ระหว่าง 6-4 องศา หมายความว่า สามารถรับภาพที่อยู่ห่าง 400-600 เมตร ได้ชัดเจน สำหรับการถ่ายภาพที่ต้องการภาพที่มีความลึกชัดมาก เช่น การถ่ายภาพนักกีฬา การถ่ายภาพนักเรียน การถ่ายภาพนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

2.1.3.4 เลนส์ถ่ายภาพไกลช่วงพิเศษ (Super Long Telephotolens) มีความยาวไฟกัส ระหว่าง 800-2,000 มม. มุ่งศึกษาในการรับภาพจะแคบลงอยู่ระหว่าง 3-1 องศาเท่านั้น สำหรับภาพที่ต้องการกำลังขยายมาก เช่น การถ่ายภาพนักกีฬา การถ่ายภาพนักเรียน การถ่ายภาพนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

ภาพ 12 แสดงเลนส์ถ่ายภาพไกลประเภทต่างๆ

ที่มา : <http://media.the-digital-picture.com/Images/Other/Canon-EF-S-55-250mm-f-4-5.6-IS-STM-Lens/Canon-Budget-Telephoto-Zoom-Lenses.jpg>

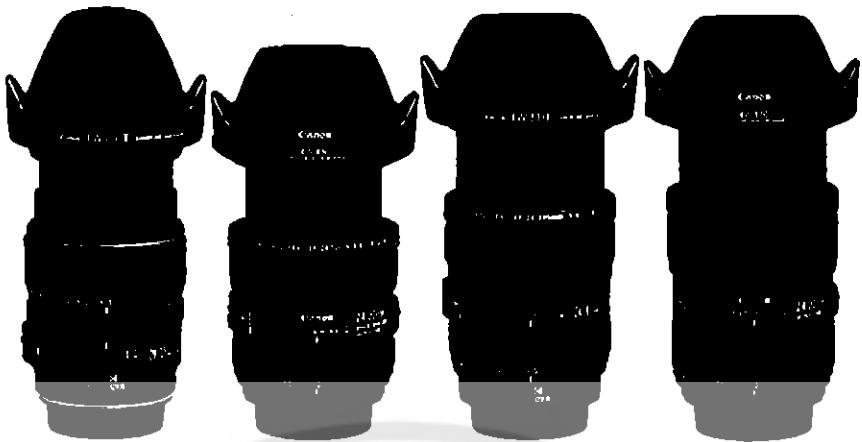
2.1.4 เลนส์ถ่ายภาพต่างระยะ (Zoomlens) เลนส์ถ่ายภาพต่างระยะ (Zoomlens) หรือที่นิยมเรียกว่าเลนส์ซูมเลนส์ชนิดนี้เป็นที่นิยมอย่างมาก เพราะใช้สะดวก มีเลนส์รวมกันอยู่หลายชิ้นดูในตัวเดียว สามารถเปลี่ยนทางยาวโฟกัสได้ในตัวด้วยการเลื่อนกระบอกเลนส์ (สำหรับเลนส์แบบวงแหวนเดียว) หรือการหมุนวงแหวนปรับระยะ(สำหรับเลนส์แบบสองวงแหวน) ไม่ต้องค่อยเปลี่ยนเลนส์บ่อยๆ เมื่อกับเลนส์ชนิดความยาวโฟกัสคงที่ แต่เนื่องจากเลนส์ชนิดนี้ชิ้นเลนสมากจึงทำให้ความคมชัดลดลงเล็กน้อย จึงไม่เหมาะสมสำหรับภาพที่ต้องการขยายในญี่ปุ่นๆแต่ก็เป็นเลนส์ที่ผู้นิยมใช้กันมากตามเหตุผลที่ได้กล่าวมาเลนส์ถ่ายภาพต่างระยะหรือเลนส์ซูมนี้มีหลายขนาดให้เลือกใช้โดยแบ่งออกเป็นหลักไปทางคึ๊ด

2.1.4.1 เลนส์ซูมช่วงมุมกว้าง(WideangleZoom) มีช่วงขนาดความยาวโฟกัสนั้นรับภาพได้มุมกว้างเท่านานาด 20 -35 มม. 24-35 มม. 24-50 มม. แนะนำสำหรับการใช้งานในการถ่ายภาพมุมกว้าง

2.1.4.2 เลนส์ซูมช่วงสั้น (ShortZoom) เป็นเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสตั้งแต่ขนาดเล็กถึงปานกลางโดยจะมีเลนส์ขนาดมาตรฐานรวมอยู่ด้วยเป็นเลนส์ซูมที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด ราคาค่อนข้างถูก เมื่อเทียบกับเลนส์ซูมขนาดอื่นๆ กล้องถ่ายภาพของบางบริษัทจะใช้เลนส์ซูมประเภทนี้แทนเลนส์มาตรฐานมีช่วงความยาวโฟกัสที่นิยมใช้คือ ขนาด 35-70 มม. 35-105 มม. 35-135 มม. เป็นต้น

2.1.4.3 เลนส์ซูมช่วงไกล (TelephotoZoom) เป็นเลนส์ซูมที่มีความยาวโฟกัสสูงกว่าเลนส์สองประเภทที่ได้กล่าวมา โดยมีขนาดที่นิยมใช้ คือ 80-200 มม. 100-300 มม. สำหรับใช้งานแทนเลนส์ถ่ายภาพระยะใกล้ เลนส์ประเภทนี้จะมีน้ำหนักมากผู้ใช้ต้องอาศัยทักษะและความชำนาญในการใช้เพื่อจะสามารถใช้ได้ง่าย

2.1.4.4 เลนส์ซูมช่วงไกลพิเศษ (SuperTelephotoZoom) เป็นเลนส์ซูมที่มีช่วงความยาวโฟกัสสูงมาก เหมาะสำหรับผู้ที่ถ่ายภาพเฉพาะด้าน เช่นช่างภาพที่ถ่ายภาพกีฬาบางประเภท ถ่ายภาพสารคดีหรือถ่ายภาพทางด้านศาสตร์ก็นิยมใช้เลนส์ประเภทนี้ เลนส์ซูมประเภทนี้มีขนาดช่วงความยาวโฟกัสที่นิยมใช้ คือ 80-400 มม. 400-800 มม. 360-1200 มม. เป็นต้นนอกจາเลนส์ซูมทั้ง 4 ประเภทที่ได้กล่าวมาแล้ว บางบริษัทยังได้ผลิตเลนส์ซูมประเภทอื่นๆอีก เช่น มาโครซูม (MacroZoom) สำหรับถ่ายภาพระยะใกล้ หรือเลนส์ซูมที่เป็นเลนส์รวมตั้งแต่เลนส์มุมกว้างถึงเลนส์ถ่ายภาพระยะใกล้ปานกลาง เช่น ขนาดความยาวโฟกัส 28-20 มม. 35-200 มม. ดังนั้นการเลือกใช้เลนส์ชนิดนี้จึงควรคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้งานและสะดวก เป็นสำคัญ เพราะเลนส์ที่มีช่วงความยาวโฟกัสห่างกันมากเท่าใดก็จะมีน้ำหนักมากขึ้นและราคา ก็จะสูงขึ้นไปด้วย

ภาพ 13 แสดงเลนส์ถ่ายภาพต่างระยะหรือเลนส์Zoomประเภทต่างๆ

ที่มา : <http://media.the-digital-picture.com/Images/Other/Canon-EF-24-70mm-f-4-L-IS-USM-Lens/Canon-Standard-Zoom-Lenses-with-Hoods.jpg>

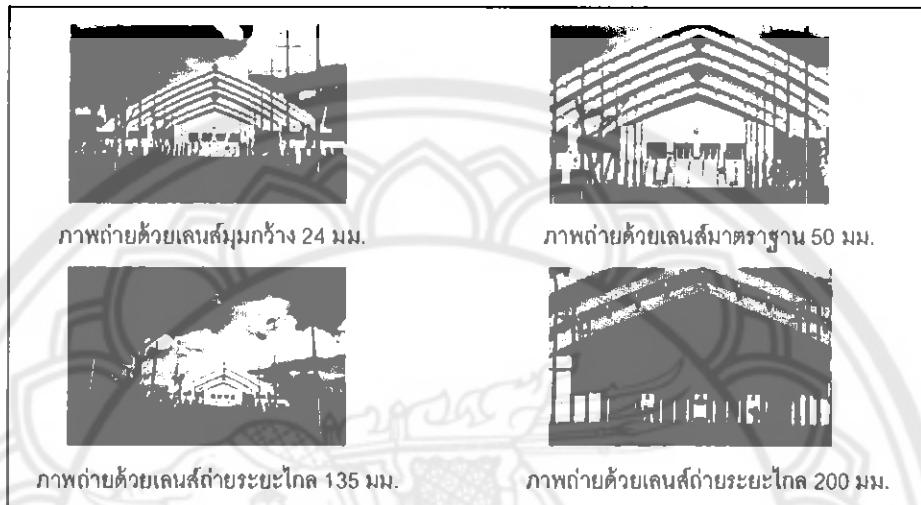
2.1.5 เลนส์ถ่ายใกล้ (**Macrolens**) เลนส์ถ่ายภาพใกล้หรือที่เรียกว่ามาโครเลนส์เป็นเลนส์ชนิดที่สามารถถ่ายภาพในระยะใกล้ๆได้มากเป็นพิเศษให้อัตราขยายของภาพได้ดีกว่าเลนส์ชนิดอื่นๆเนื่องจากสามารถถ่ายภาพวัตถุที่มีขนาดเล็กเช่นแมลงดอกไม้เครื่องประดับหรือตัวถูอื่นๆที่ต้องการความคมชัดและให้เห็นรายละเอียดมากซึ่งเลนส์ชนิดอื่นทำไม่ได้และยังสามารถใช้ถ่ายภาพทั่วไปได้เช่นเดียวกับเลนส์ชนิดอื่นๆที่มีขนาดความยาวโฟกัสเท่ากับเลนส์มาโครมีขนาดความยาวโฟกัสหลายขนาดที่ใช้ทั่วไปมีตั้งแต่ 50 มม. 55 มม. 85 มม. 105 มม. โดยมีอัตราขยายของภาพมีอัตราส่วนคือ 1:2 (ขนาดภาพที่ปรากฏบนฟิล์มจะมีขนาดครึ่งเท่าของวัตถุ) หรือ 1:1 (ขนาดภาพที่ปรากฏบนฟิล์มจะมีขนาดกับตัววัตถุ)

ภาพ 14 แสดงเลนส์ถ่ายระยะใกล้

ที่มา : <http://media.the-digital-picture.com/Images/Other/Canon-Macro-Lenses-Comparison.jpg>

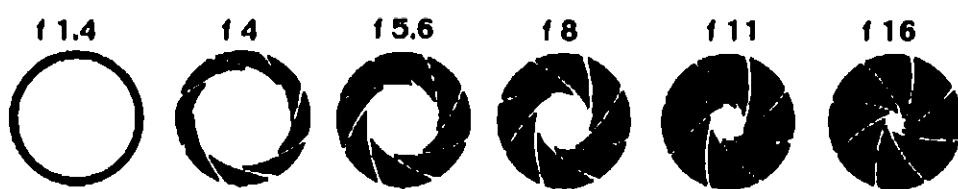
จากเลนส์ทั้ง 5 ชนิดที่ได้กล่าวมาเป็นเลนส์ที่นิยมใช้กันทั่วไปอีกห้าตัวได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเลนส์ให้มีความทันสมัยและมีความสะอาดขึ้น เช่น มีการป้องรับระยะชัดแบบอัตโนมัติ (Auto focus) การปรับเพิ่ม-ลดชูรับแสงอัตโนมัติการนำเข้าระบบสะท้อนด้วยกระจกมาใช้ เพื่อลดความยาวของเลนส์ถ่ายภาพระยะใกล้ที่มีความยาวไฟกัสสูงๆ ให้มีขนาดสั้นลงหรือเลนส์มุมกว้างที่มีการแก้ร่องรอยภาพเอียง

ภาพ 15 แสดงเปรียบเทียบการถ่ายภาพด้วยเลนส์ชนิดต่างๆ

ที่มา : http://student.nu.ac.th/jutharat_moo/lesson2.html

2.2 ความไวแสงของเลนส์ (Lens Speed) ความไวแสงของเลนส์ หมายถึง ขนาดความกว้างของชูรับแสงเมื่อเปิดชูรับแสงกว้างที่สุด เลนส์ที่สามารถเปิดชูรับแสงได้กว้างกว่า แสดงว่าเลนส์ตัวนั้นมีความไวแสงมากกว่า ซึ่งจะมีข้อได้เปรียบในการถ่ายภาพในที่ที่มีแสงน้อย และสามารถปรับความเร็วชัตเตอร์ได้เร็วกว่าเลนส์ที่มีความไวแสงน้อยแต่เลนส์ยังมีค่าความไวแสงมากหากความกว้างของชูรับแสงจะมีตัวเลขบอกที่กระบอกเลนส์เรียกว่า เอฟ/สต็อป (f/stop) หรือเอฟ/นัมเบอร์ (f/number) ซึ่งมีค่ากำหนดไว้ เช่น 1.2, 1.4, 1.8, 2.8, 4, 5.6, 8, 11, 16, 22 ตัวเลขยิ่งมากเท่าใดชูรับแสงยิ่งแคบลง

ภาพ 16 แสดงความกว้างของชูรับแสงและค่าเอฟ/สต็อปของเลนส์ถ่ายภาพ

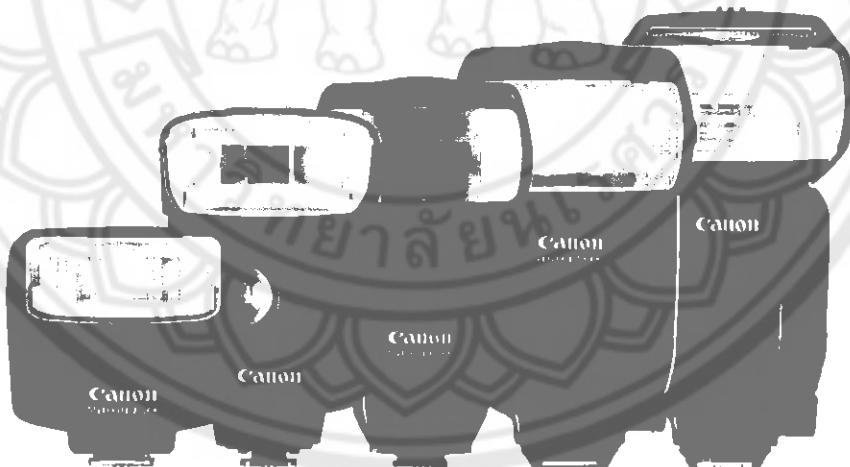
ที่มา : http://student.nu.ac.th/jutharat_moo/lesson2.html

3. **แฟลช(Flash)** ถือว่าเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการถ่ายภาพอย่างหนึ่ง ทำให้ สามารถถ่ายภาพได้กว้างมากขึ้น ปัจจุบันจึงมีผู้คิดค้นแฟลชต่างๆอย่างหลากหลาย รวมไปถึงการจัดทำให้แฟลชอยู่ติดกับตัวกล้อง เก็บทุกช่วงทุกยีห้อ ทำให้ผู้ใช้งานใช้งานได้สะดวกและง่ายขึ้นผู้ใช้กล้องจึงความมีความรู้พื้นฐานในการเลือกใช้แฟลชให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และในสภาพแสงต่างๆได้อย่างถูกต้องการใช้แฟลชช่วยในการถ่ายภาพได้ดังนี้

1.ช่วยให้สามารถถ่ายภาพในที่มีดหรือในที่ที่แสงสว่างไม่เพียงพอที่จะบันทึกภาพได เช่น ห้องมีด หรือในเวลากลางคืน อย่างไรก็ตามการใช้แฟลชแบบนี้ต้องทำใจกับแสงสีที่จะเกิดขึ้นในภาพว่าอาจจะไม่เหมือนกับที่เราเห็น ณ เวลาหนึ่ง ขณะนั้น

2. เมื่อต้องการถ่ายภาพในที่กลางแจ้งซึ่งแสงอาทิตย์ส่องมาด้านหลังทำให้วัตถุเกิด เงาดำ หรือเรียกอีกอย่างว่าการถ่ายย้อนแสงเราสามารถเปิดแฟลช เพื่อลบเงาด้านหน้าบริเวณที่เกิดเงาดำได้ทำให้ได้ภาพที่สวยงามเห็นรายละเอียดสวยงามทั้งด้านหน้าและด้านหลังหรือการถ่ายภาพย้อนแสงในตัวอาคารสามารถใช้แฟลชเพิ่มความสว่างในส่วนที่มืดได้

3. การถ่ายภาพโดยใช้แฟลชจะช่วยตึงวัตถุให้อยู่กับที่ได้ภาพคมชัดไม่พร้ามัวเม้าวัตถุนั้น จะเคลื่อนไหวอยู่ก็ตาม

ภาพ 17 แสดงอุปกรณ์ไฟแฟลช

ที่มา : <http://www.techxcite.com/topics/11285/filemanager/canonspeedlite.jpg>

3.1 เทคนิคการถ่ายภาพด้วยแสงแฟลช

3.1.1 Fill-In Flashปกติการถ่ายภาพย้อนแสงในเวลากลางวันต้องเน้นของดวงอาทิตย์จะอยู่ตรงข้ามกับตัวผู้ถ่ายภาพพอดีและเมื่อทำการวัดแสงโดยใช้เครื่องวัดแสงที่ติดอยู่ในตัวกล้องจะทำการวัดแสงแบบค่าเฉลี่ยและคำนวณให้กล้องถ่ายภาพเปิดช่องรับแสงที่แคบเนื่องจากเครื่องวัดแสง วัดแสงบริเวณห้องฟ้าซึ่งเป็นที่แสงสว่างจ้ามาก และเมื่อถ่ายภาพตามที่กล้องคำนวณ บุคคลภายในภาพจะมีเงาเม็ด ในขณะที่บริเวณห้องฟ้าหรือ background จะมีความสว่างพอตัว วิธีแก้ไขคือต้องใช้แฟลชช่วยในการถ่ายภาพ วิธีการถ่ายก็เพียงปรับความไวชัตเตอร์ให้สัมพันธ์กับแฟลชปรับค่าความไวแสงที่ตัวแฟลชจะระยำความห่างของกล้องกับตัวแบบว่าอยู่ห่างกี่เมตรหรือกี่ฟุตแล้วปรับค่าช่องรับแสงให้ตรงกับระยะห่าง หลังจากนั้นทำการถ่ายภาพก็จะได้ภาพตัวแบบที่ไม่มีเงาในภาพจะสวยงามขึ้น

3.1.2 การถ่ายภาพด้วยแสงสะท้อนจากแฟลช(Bounce Flash)การถ่ายภาพโดยใช้แฟลชยิงไปตรงๆกับตัววัตถุหรือหน้าคนนั้นภาพที่ได้อาจจะสว่างมากเกินไปหรือแสงแข็งให้ความรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติปัญหานี้อาจลดลงได้ด้วยการแผ่กระจายแสงแฟลชให้กว้างขึ้นหรือตั้งเป็นแฟลชกระจายแสง หรือจะหาแผ่นกระดาษหรือผ้าเช็ดหน้าสีขาวมาปิดกันแสง หรือจะใช้เทคนิค Bounce Flash ด้วยการปล่อยแสงแฟลชให้ตกรอบทบกับวัตถุแล้วจึงสะท้อนกลับมาที่ตัวแบบแทนที่จะปล่อยแสงแฟลชให้กรอบกับตัวแบบโดยตรงโดยการสะท้อนอาจใช้ร่มสะท้อนแสง ฝาผนัง หรือเพดานเดี่ยวๆ แต่มีข้อควรระวังคือควรจะเลือกวัตถุที่กรอบให้มีสีขาวหรือสีกลางๆ มิดนั้นแล้วสีของวัตถุจะท่อนแสงนั้นจะทำให้ตัวแบบสีผิดเพี้ยนไปจากจานนี้แฟลชบางตัวออกแบบมาให้สามารถปรับหลอดให้แห้งหรือปรับชั้นขาวได้จะช่วยในการถ่ายภาพภายนอกได้แสงที่นุ่มนวลขึ้นแต่ต้องเปิดหน้ากล้องให้กว้างขึ้นกว่าที่ถ่ายโดยใช้แสงแฟลชโดยตรงประมาณ 1-2 ตัวอปติกแต่ลักษณะของวัตถุจะสว่างขึ้น

การจัดแสงและเทคนิคในการถ่ายภาพ

การจัดแสงเบื้องต้น

การจัดแสงเพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยันตร์หรือการถ่ายภาพเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดจะขาดไม่ได้ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกภาพโดยอาศัยแสงธรรมชาติ (Day light) เป็นหลักในการถ่ายภาพ ก็ตามทั้งนี้เพราะการจัดแสงเพื่อใช้ในการถ่ายภาพ ได้กำหนดด้วยมุ่งหมายเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดแสงหลายประการคือ

1. การจัดแสงในหลักการขึ้นพื้นฐานเพื่อช่วยในการบันทึกภาพ
2. การจัดแสงเพื่อส่งเสริมให้สิ่งที่ต้องการบันทึกภาพ (สิ่งที่ถ่าย) มีจิตที่สามเกิดขึ้นซึ่งสามารถมองเห็นส่วนลึกของวัตถุ

3. การจัดแสงสามารถที่จะสร้างให้ภาพสามารถถ่ายทอดอารมณ์ (Mood) ของเหตุการณ์ ต่างๆ ภายในเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอเป็นภาพได้ดียิ่งขึ้น

4. การจัดแสง สามารถที่จะนำมาใช้กำหนดบรรยากาศของภาพ (Atmosphere)

5. การจัดแสง สามารถที่จะเสริมสร้างความงามให้เกิดขึ้นในการจัดองค์ประกอบของภาพ (Composition) เช่น ช่วยแก้ปัญหาในการขาดสมดุลย์ (Balance) ช่วยเน้นจุดสนใจของภาพ (Centerofinterest) ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากจุดมุ่งหมายทั้งห้าประการจะเห็นได้ว่า การจัดแสงเป็นองค์ประกอบหลักในการบันทึกภาพ จึงเป็นส่วนที่สำคัญมาก ทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยเหลือให้การถ่ายทอดแนวความคิดต่างๆ ออกไปเป็นสื่อความหมายทางด้านภาพ ให้ผู้ชมได้เข้าใจตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยเหตุนี้ การกำหนดรูปแบบของการจัดแสงที่ถูกต้อง และเหมาะสมในการถ่ายภาพแต่ละภาพ จะเป็นหนทางในการสร้างภาษาของภาพให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

รูปแบบและวิธีการจัดแสงของ>tag ล่องแต่ละคน จะมีลักษณะและวิธีการแตกต่าง ออกไปเฉพาะ บุคคล ทั้งนี้ เพราะการจัดแสงเป็นศิลปะไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว จึงขึ้นอยู่กับผู้จัดแสงเป็นสำคัญ และแน่นอนที่สุดตากล้องทุกคนย่อมจะต้องผ่านการเรียนรู้ถึงกฎเกณฑ์ และหลักการเบื้องต้นของการจัดแสงมาก่อนแล้วทั้งสิ้นในการจัดแสงเพื่อการบันทึกภาพจะมีแสงที่เป็นหลักอยู่ 4 อย่างคือ

1. ไฟหลัก (Keylight or Mainlight)

2. ไฟลบเงา (Fill light)

3. ไฟแยก (Separation light or back light)

4. ไฟจาก (Background light)

ไฟทั้งสี่อย่างนี้มีรูปแบบลักษณะในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. **ไฟหลัก (Key light or main light)** เป็นไฟหลักที่ให้แสงสว่างกับสิ่งที่ถ่าย ตำแหน่งของไฟโดยทั่วไปจะอยู่ใกล้กับกล้องถ่ายภาพยนต์ในทิศทางเดียวกัน จะห่างจากเส้น แกนของเลนส์ไม่เกิน 90 องศา ไฟหลักจะใช้สปอร์ตไลท์เป็นตัวให้แสงสว่างดังนั้นไฟที่เกิดจากไฟดวงนี้จึงเป็นเงาที่ดำเข้ม

2. **ไฟเสริม (Fill light)** เนื่องจากแสงที่เกิดจากไฟหลักเป็นแสงที่เข้มจึงทำให้ด้านที่โดนกับแสงจะสว่าง และด้านที่ไม่โดนแสงจะมืด นอกจานั้นแล้ว จะทำให้เกิดเงาที่น่าเกลียดบน วัตถุที่ถ่าย จึงจำเป็นต้องใช้ไฟลบเงาเข้าช่วยเพื่อทำให้เงาอันเกิดจากไฟหลักจางลงไปอีกทั้งยังช่วยเพิ่มแสงในด้านมืดให้มีอัตราส่วนที่พอเหมาะกับด้านสว่างด้วยเพื่อช่วยให้บันทึกภาพในส่วนที่มืด (ไฟหลักส่องไม่ถึง) มีรายละเอียดของภาพเพิ่มขึ้นนิดหน่อย ไฟที่นำมาใช้กับไฟส่วนนี้จะเป็นไฟที่ให้แสงนุ่มนวลเป็นภาพกว้าง (Openlightflood)

3. ไฟแยก (Separation light or back light) ไฟจากสองข้างแรกรสามารถที่จะถ่ายภาพออกมากได้โดยมีรายละเอียดดีพอกว่า แต่เพื่อเป็นการเน้นให้สิ่งที่ถ่ายเด่นขึ้นแยกตัว ออกมาจากนากจึงใช้ไฟดวงนี้สองไปยังสิ่งที่ถ่ายอีกทางหนึ่งซึ่งจะช่วยให้มิติที่สามของสิ่งที่ถ่ายมีมากขึ้น ไฟดวงนี้จะใช้สปอร์ตไลท์ที่มีกำลังไฟสูงโดยปกติจะสูงกว่าไฟหลัก (Key light) อัตราส่วนระหว่าง $1/2$ - $1/6$ ซึ่งแล้วแต่ความต้องการของผู้ถ่ายตำแหน่งของไฟก็จะอยู่ตรงข้ามกับไฟหลัก (Keylight) คือสองมากจากที่สูงด้านหลังของสิ่งที่ถ่าย

4. ไฟฉาก (Background light) คือ ไฟที่สองไปยังฉาก เพื่อให้ฉากมีความสว่าง โดยปกติจะใช้ไฟประเกท Flood light ซึ่งจะให้แสงที่นิ่มนวลไฟชนิดนี้จะเป็นตัวช่วยสร้างบรรยากาศ ของฉากให้มีมากยิ่งขึ้นตามความประสงค์

องค์ประกอบการสร้างภาพให้น่าสนใจ

ภาพหนึ่งภาพจะดึงดูดสายตาของผู้ที่มองได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ระดับความชัดของตัวแบบหรือวัตถุ
2. การเลือกจากหน้าและจากหลัง
3. การเลือกสีและโทนให้กับภาพ
4. การเลือกแสงและทิศทางแสง
5. อารมณ์ของภาพ
6. Perspective
7. ความชำนาญในการควบคุมกล้อง

เราไม่ได้หมายความว่าเวลาเราถ่ายภาพจะต้องมานั่งคิดอะไรมากมายขนาดนั้นแต่เรา กำลังเสนอเพื่อสรุนของสิ่งที่สามารถทำให้ภาพของเรามีความเด่นและมีโอกาสในการสร้างภาพ ได้มากยิ่งขึ้นถ้าเรามีแนวคิดในการถ่ายภาพเวลาที่เราถ่ายภาพเราราดจะคำนึงถึงข้อใดข้อหนึ่งเป็นหลักโดยเพิ่มรายละเอียดของเรื่องนั้นๆเข้าไปในภาพให้มากยิ่งขึ้น

4. ข้อมูลจังหวัดตราด

4.1 ประวัติความเป็นมาจังหวัดตราด

ตราด เป็นจังหวัดชายแดนสุดฝั่งทะเลตะวันออก มีรูปร่างลักษณะคล้ายหัวช้าง มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย 3 จังหวัด ได้แก่ อำเภอป่าสัก ติดกับบ้านรถถัง อำเภอสำราญ จังหวัดพระตะบอง อำเภอเมืองตราด ติดกับจังหวัดโพธิ์สต และอำเภอคลองใหญ่ติดกับบ้านจามเยี่ยม อำเภอเมืองสีมา จังหวัดเกาะกง เป็นจังหวัดขนาดเล็ก ตั้งอยู่ระหว่าง เส้นละติจูดที่ 11 องศา ถึง 12 องศา 45 ลิปดาเหนือ และระหว่างเส้นลองติจูดที่ 102 องศา 15 ลิปดา ถึง 102 องศา 55 ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 34 (บางนา-ตราด) เป็นระยะทาง 315 กิโลเมตร เดิมเรียกว่า “เมืองตราด” ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่นอนว่ามีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างไร แต่เท่าที่ค้นพบในสมัยกรุงศรีอยุธยาสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (ปี พ.ศ.1991-2031) ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการปรับปรุงเป็นบ้านเมืองครั้งใหญ่ขึ้น โดยจัดแบ่งการบริหารและผลเรือน ส่วนภูมิภาคแบ่งเมืองต่างๆออกเป็น หัวเมืองเอก หัวเมืองโท หัวเมืองตรี และหัวเมืองจัตวา ตามลำดับอย่างไรก็ตาม ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ก็ไม่ปรากฏหลักฐานในพระราชพงศาวดารว่า บรรดาเสนานดีจัดสุดมหั้งห้อย ได้พากันแบ่งหัวเมืองต่างๆให้ไปเข้ากับสมุหนายก สมุหพระกลาโหมและโภชาอิบดี ทำการติดต่อกันขายกับชาวต่างประเทศทางทะเล เนื่องจากจังหวัดตราดเป็นหนึ่งในเมืองท่าชายทะเลที่มีชัยภูมิเหมาะสมกับการค้าจอดเรือ เพื่อขนถ่ายซึ้งข้าวและเปลี่ยนสินค้า เติมเสบียงอาหารและน้ำจืด บริเวณอ่าวเมืองตราดจึงเป็นแหล่งที่ตั้งชุมชนพ่อค้าชาวจีนที่เดินทางเข้ามาค้าขาย

ชื่อ “เมืองตราด” สันนิษฐานว่าเพียนมาจากการคำว่า “กราด” ซึ่งเป็นชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่ง สำหรับใช้ทำไม้กวาด ซึ่งในสมัยก่อนต้นไม้ชนิดนี้มักจะมีมากท่ามกลางตราด จากหลักฐานต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว จึงทำให้ชื่อว่า “เมืองตราด” เป็นเมืองที่มีชื่อเรียกกันมาอย่างนี้กว่า 300 ปีมาแล้ว และเป็นเมืองสำคัญซึ่งขึ้นอยู่กับฝ่ายการคัลังของประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระเจ้าปาราชาททอง (พ.ศ.2178) ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ พ.ศ.2325 สมัยรัชกาลที่ 1 เมืองตราด เป็นเมืองท่าสำคัญแห่งหนึ่ง เช่นเดียวกับในสมัยอยุธยา ต่อมาในรัชกาลที่ 3 ไทยทำศึกกับเจ้าอนุวงศ์ เมืองเวียงจันท์ ซึ่งต่อมามาหันไปสวามิภักดิ์กับญวน ไทยกับญวนผิดใจกันจนต้องทำสงครามกันในปี พ.ศ. 2371 จังหวัดตราด จึงเป็นแหล่งกำลังพล และเสบียงอาหาร มีการตั้งป้อมค่ายอยู่ที่บ้านแหลมพิน ปากอ่าวเมืองตราด

4.2 อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี และประเทศไทยกัมพูชา
ทิศใต้	ติดต่อกับอ่าวไทยและนานาท่าแหลมประเทศไทยกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศไทยกัมพูชา มีทิวเขาระหัดเป็นแนวกันเขตเดน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี

4.3 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดตราด เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศไทยกัมพูชาประชาธิปไตย มีทิวเขาระหัด ความยาว 165 กิโลเมตร เป็นเส้นพรมแดนด้านตะวันออก ด้านตะวันตกมีชายฝั่งทะเลยาว 165.5 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดประมาณ 2,819 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,761,875 ไร่ แต่หากเปรียบเทียบกับจังหวัดชายทะเลด้านตะวันออกด้วยกันแล้ว จังหวัดตราดมีพื้นที่น้อยที่สุด โดยมีพื้นที่ทางทะเล ประมาณ 7,257 ตารางกิโลเมตร มีเกาะจำนวน 52 เกาะ เกาะหัว้างเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดตราด (มีเนื้อที่ 154.80 ตารางกิโลเมตร)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป มีลักษณะเป็นลูกคลื่นหรือลูกฟูกและเนินเขาเตี้ยๆ ตอนบนและตอนกลางมีความกว้างไกลเคียงกัน ด้านตอนบนของจังหวัดเป็นภูเขาและที่สูง มีลักษณะคล้ายหัวช้าง ส่วนกว้างที่สุดของจังหวัดจากดับลแสนตุ้ง อำเภอเขาสมิง ถึงแนวเทือกเขาระหัด ที่ดับลท่ากุ่ม อำเภอเมืองตราด มีขนาดยาวมากกว่าขนาดกัวง ลักษณะคล้ายหัวช้าง โดยตอนบนและตอนกลางมีความกว้างไกลเคียงกัน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดจันทบุรี ที่ดับลแสนตุ้ง อำเภอเขาสมิง มีระยะทางประมาณ 49 กิโลเมตร ตอนใต้มีลักษณะเรียวเล็กหอดองโถ้ง จากด้านเหนือสุดระหว่างจังหวัดจันทบุรี ติดต่อกับประเทศไทยกัมพูชาซึ่งมีทิวเขาระหัดกันอยู่ที่ดับลหัวช้างทูน อำเภอบ่อไร่ ลงไปทางใต้จนสุดพรมแดนดับลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ มีระยะทางประมาณ 125 กิโลเมตร โดยมีส่วนที่แคบที่สุดที่บ้านโขดทราย หมู่ที่ 2 ดับลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ วิมานนสายตราด-คลองใหญ่-หาดเล็ก บริเวณกิโลเมตรที่ 82 โดยวัดจากด้านตะวันตกจากฝั่งทะเลถึงด้านตะวันออกของทิวเขาระหัด มีความกว้าง 450 เมตร ภูมิประเทศของจังหวัดตราดแบ่งออกเป็น 4 เขต

4.3.1 **ที่ร้านลุ่มบริเวณลุ่มน้ำ** ได้แก่ บริเวณที่รับตอนกลางและตะวันออก ประกอบด้วย ลำน้ำสำคัญหลายสาย ซึ่งเกิดจากภูเขาสูงทางตอนเหนือและตะวันออก เช่น คลองสะตอ คลองแฉ่ง คลองห้วยแร้ง ที่ร้านบริเวณ ได้แก่ ตำบลสะตอ วังตะเคียน และตำบลเขาสมิง เขตท้องที่ อำเภอ เกาะสมิงและตำบลวังกระจะ เนินทราราย ท่ากุ่ม ท่าพิริ ตะกาง ช้างราก และตำบลแหลมกัด เขตท้องที่ อำเภอเมืองตราด

4.3.2 **ที่ร้านบริเวณภูเขา** มีพื้นที่กว้างขวางมาก เนื่องจากมีภูเขากระจายอยู่ทั่วไปในแทน ทุกส่วนของจังหวัด โดยเฉพาะทางตอนเหนือ ได้แก่ ตำบลหนองบอน ช้างทุน บ่อพลอยและด่านชุม พล เขตท้องที่ อำเภอบ่อไร่ เป็นบริเวณที่มีภูเขาระยะสูงเป็นส่วนมาก พื้นที่แบบผี้งมีความชุ่มชื้นมากเป็น พิเศษมีป่าไม้สีเขียวปกคลุมอยู่อย่างหนาแน่น ด้านทิศตะวันตกตำบลประนีต เขตท้องที่ อำเภอเขา สมิงเป็นบริเวณแคบๆ ติดต่อกับอำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี มีภูเขาระยะสูง ท่าฯ คลังกันอยู่ท่าฯ บริเวณนี้ โดยปกติ อาจนับรวมเข้าเป็นที่ร้านลุ่มน้ำได้แห่งหนึ่ง แต่เนื่องจากมีภูเขาระยะสูง ท่าฯ บริเวณนี้ แต่ป่าไม้บริเวณนี้มีเหลืออยู่ไม่มากนัก เนื่องจากประชาชนเข้าไปบุกปลูกเพื่อใช้เป็นที่ทำกิน ความชุ่มชื้นจึงลดลง เนื่องจากป่าซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำถูกทำลาย ตอนกลางของตำบลท่าโสมเขตท้องที่ อำเภอ เกาะสมิง ตำบลวังกระจะ หนองโสนและตำบลน้ำเชี่ยว เขตท้องที่ อำเภอเมือง ตำบลแหลมคง และตำบลบางปิด เขตท้องที่ อำเภอแหลมคง ซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เช่น สวนผลไม้ ยางพารา และปลูกผักสวนป่า

4.3.3 **ที่สูงบริเวณภูเขา** ภูเขานิจังหวัดตราดมีบริเวณกว้างขวางมาก โดยอยู่ทางตอนเหนือแผ่นมาทางตอนใต้ตามพร้อมแดนจนถึงสุดเขตทางตอนใต้ของจังหวัด ซึ่งเป็นเนินภูเขา สลับชั้บช้อน ส่วนด้านตะวันตกมีภูเขาระยะสูงนักกว่าภูเขาระยะสูงในบริเวณแคบๆ ซึ่งได้แก่ บริเวณตอนกลางของอำเภอแหลมคงติดกับอำเภอเขาสมิง อีกบริเวณหนึ่งที่มีภูเขาระยะสูงคือคลุ่มเกี๊ยบ ตลอดพื้นที่ได้แก่ เกาะต่างๆ เช่น เกาะกุฎ เกาะช้าง เกาะไม้ซี้ ฯลฯ เกาะเหล่านี้คงมีที่รับเฉพาะชายฝั่งทะเลเท่านั้น

4.3.4 **บริเวณที่รับตัวฝั่งทะเล** ตามบริเวณฝั่งทะเลเกือบตลอดแนว เป็นบริเวณที่ถูกน้ำจากแม่น้ำสำคัญต่างๆ พัดเข้าโคลนต่ำทับตามเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดที่รับตัวขึ้น บริเวณดังกล่าว ได้แก่ บริเวณฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลแสนตุ้ง ท่าโสม และบางส่วนของตำบลบางปิด ซึ่งมี คลองเล็กๆ หลายสายไหลลงสู่ทะเลที่รับตัวริมฝั่งทะเล จึงมีบริเวณเป็นแนวยาวเกือบตลอดชายฝั่ง ตั้งแต่ตำบลน้ำเชี่ยว อำเภอแหลมคง ลงมาจนถึงสุดชายแดนที่ตำบลหาดเล็ก เขตท้องที่ อำเภอ คลองใหญ่ บริเวณนี้จะมีน้ำทะเลท่วมถึงอยู่เสมอ จึงเป็นบริเวณที่มีป่าไม้ชายเลนเกิดขึ้นอย่างหนาแน่นตลอดแนว ผลิตผลส่วนใหญ่ที่ได้จากบริเวณนี้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ด้านการประมง เช่น หอยแครง หอยนางรม หมึก และกุ้ง รวมทั้งการทำนาข้าวในบางพื้นที่

ตาราง 2 แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดตราด

ที่มา : ดร.ชลพร ดวงนภา (2553)

ลักษณะภูมิป่าที่สำคัญของจังหวัดตราด			
ที่ราบลุ่มน้ำบริเวณลุ่มน้ำ	ที่ราบบริเวณภูเขา	ที่สูงบริเวณภูเขา	บริเวณที่ราบต่ำฝั่งทะเล
บริเวณที่ราบต่อนกลาง และตะวันออก ประกอบด้วยลำน้ำสำคัญ หลายสายซึ่งเกิดจากภูเขา สูงทางตอนเหนือและตะวันออก เช่น คลองสะตอ คลองแอง คลองห้วยเร้ง ที่ราบบริเวณนี้ได้แก่ ตำบลสะตอ วังตะเคียนและตำบลเชา สมิงเขตท้องที่อำเภอเชา สมิงและตำบลลวังกระเจด เนินทราย ท่ากุ่ม ท่าพริก ตะกาง ข้าราก และตำบลแหลมทอง เขตท้องที่อำเภอเมืองตราด	ภูเขากะยะอยู่ทั่วไปใน เทบทุกส่วนของจังหวัดทางตอนเหนือเขตท้องที่ อำเภอป่าໄเร เป็นบริเวณที่มีภูเขาสูงเป็นส่วนมาก มีความชุ่มชื้นมากเป็นพิเศษ มีป่าไม้สีเขียวป่าคุดอย่างหนาแน่นได้แก่ ตำบลหนองบอน ช้างทุน บ่อพลอยและตำบลชุมพล ตำบลอีศรีตะวันตก ตำบลประนีต เขตท้องที่ อำเภอเชาสมิง เป็นบริเวณแคบๆ ติดต่อกันเป็นแนวเดียวกัน ของอำเภอเชาสมิง อีกบริเวณหนึ่งที่มีภูเขารอบคุ้ม เก็บตลอดพื้นที่ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี มีภูเขารidge ลุ่มน้ำที่สำคัญ เช่น เกาะกูด เกาะช้าง เกาะไม้ซี	มีบริเวณกว้างของแม่น้ำโดยอยู่ทางตอนเหนือแผ่นกว้างมาก ทางตอนใต้ตามพรมแดน จังหวัดซึ่งเป็นแนวภูเขารอบด้าน ลับชั้นช้อน ล้วนด้าน	ตามบริเวณฝั่งทะเลเกือบทั้งหมด เป็นบริเวณที่ถูกน้ำจากแม่น้ำลำคลองต่างๆ พัดเข้าโคลนต้นมาทับกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดเป็นที่ราบต่ำขึ้น ได้แก่ บริเวณฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลแสนตุ้ง ท่าโสม และบางส่วนของตำบลบางปิด ซึ่งมีคลองเล็กๆ หลายสาย ไหลลงสู่ทะเลที่ราบต่ำริมฝั่งทะเล เป็นแนวยาวเกือบทั้งหมด ตลอดชายฝั่งตั้งแต่ตำบลน้ำเขียว อำเภอแหลมงอบ ลงมาจนถึงสุดชายแดนที่ตำบลหาดลึก เขตท้องที่อำเภอคลองใหญ่

4.4 การใช้ประโยชน์พื้นที่

4.4.1 พื้นที่การเกษตร ประมาณ 478,676 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 27 ของพื้นที่จังหวัด แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัตร้าด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) แหล่งน้ำจากอากาศ ได้แก่ น้ำฝน เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญที่สุดของจังหวัตร้าดเนื่องจากมีฝนตกชุก และยังเป็นต้นกำเนิดแหล่งน้ำต่างๆ 2) แหล่งน้ำผิวดิน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของจังหวัตร้าดประกอบด้วยเทือกเขาสูงหลายแห่ง อันเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำคลองมากมาย อีกทั้งยังอยู่ในเขตที่มีปริมาณฝนตกชุก ดังนั้นลำน้ำส่วนใหญ่จึงมีน้ำส่วนใหญ่จึงมีน้ำสมบูรณ์ ยกเว้นในช่วงฤดูแล้งน้ำลดมีการระบายน้ำได้ดี ทำให้น้ำฝนซึ่งลงตีนน้ำ แล้วระบายออกสู่ท่าเรือได้อย่างรวดเร็ว จึงมักประสบปัญหาเรื่องความแห้งแล้งและขาดแคลนน้ำ รวมทั้งปัญหาน้ำท่าเรือเข้ามาในแผ่นดินบริเวณที่ราบไกลักษณะฝั่งทะเลในช่วงฤดูแล้ง แม่น้ำที่สำคัญที่เป็นแหล่งน้ำผิวดินของจังหวัตร้าด มีอยู่ 2 สาย ได้แก่

1. แม่น้ำตราชดา เป็นแม่น้ำที่สำคัญที่สุดของจังหวัตร้าด มีความยาว 150 กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ไหลผ่านหลายอำเภอ โดยเฉพาะตำบลบ่อพลอยและตำบลหนองบอน เขตอำเภอป่าโอ ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนที่สำคัญของจังหวัด ในนามสั�นา อำเภอป่าโอ อำเภอเมืองตราชดา ลุ่มน้ำตราชดา ลุ่มน้ำบ่อพลอย เขตอำเภอป่าโอ อำเภอเมืองตราชดา

2. แม่น้ำเวชุ เป็นแม่น้ำที่ใช้เดินแม่น้ำไปทางจังหวัดต้าวันทิศตะวันตก ระหว่างจังหวัดตราชดาและจังหวัดจันทบุรี มีความยาว 20 กิโลเมตร ต้นกำเนิดของแม่น้ำเวชุอยู่บริเวณเขากะรากและเขากะรอก ในเขตจังหวัดจันทบุรี ไหลลงผ่านท้องที่บ้านท่าจอด ตำบลบ้านตั้ง อำเภอเขากะรอก จังหวัดตราชดา ลงสู่ท่าเรือบริเวณอ่าวบางกระดาน อำเภอแหลมฉบัง จังหวัดตราชดา

4.4.2 พื้นที่ป่าไม้ ป.ศ. 2549 จังหวัตร้าดมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 598,039 ไร่ เป็นป่าเบิก 533,636,002 ไร่ ป่าชายเลน 64,403 ไร่ ป่าไม้ถาวรตามติดตามรัฐมนตรี 17,231 ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ 411,119.50 ไร่ พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์และนันทนาการ 213,463 ไร่ อัตราการขยายเพิ่มขึ้นของพื้นที่ราชการที่มีการปลูกป่า 3,800 ไร่ ในอดีตป่าไม้ของจังหวัตร้าดถูกบุกรุกทำลายเป็นจำนวนมาก เนื่องมาจากภัยพื้นที่เพื่อการเกษตรและการขาดการนำร่องรักษาในเนื้อที่ป่าสัมปทาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ในเข้าอำเภอป่าโอ อำเภอเมืองตราชดา อำเภอเขากะรอก และอำเภอแหลมฉบัง ปัจจุบันถือได้ว่าเป็นป่าเดื่อมโกรนที่สภาพของป่าได้หมดสันไปนานแล้ว และราชภารตได้เข้าจับจองทำมาหากินมาเป็นระยะเวลานานนับหลายปีติดต่อกัน โดยเฉพาะการปลูกยางพารา จนกล้ายางป่าจากป่าสมบูรณ์มาเป็นป่ายางพาราเป็นส่วนมาก ซึ่งขณะนี้รัฐบาลได้ดำเนินการออกเอกสารสิทธิ์(สปก.) ให้กับราชภารตที่จับจองทำมาหากินอย่างถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมแล้ว สำหรับป่าสมบูรณ์ที่ยังคงเหลือในปัจจุบัน พบร่วมกับมีอยู่บริเวณหนูเกาะ

ข้าง ซึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และตามแนวเทือกเขาบรรทัดติดกับเขตแดนประเทศไทยกัมพูชา ประชาธิปไตยเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นยังมีการกระจายตัวอยู่ตามอำเภอต่างๆ ของจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูง จำนวนพื้นที่ในจังหวัดตราด สูงเป็น大方 ได้ดังนี้

ตาราง 2 แสดงพื้นที่จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549

ที่มา : ดร.ชลพร ดวงนาภา (2553)

พื้นที่จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549 (ไร่)			
พื้นที่จังหวัด	พื้นที่ทางทะเล	พื้นที่ป่าไม้	พื้นที่เกษตร
1,761,875	7,257	598,039	478,676

ตาราง 4 แสดงพื้นที่ป่าไม้จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549

ที่มา : ดร.ชลพร ดวงนาภา (2553)

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดตราด ปี พ.ศ.2549 (ไร่)							
พื้นที่ป่าไม้	ป่าเบิก	ป่าชายเลน	ป่าไม้ถาวร	ป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี	ป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์และนันทนาการ	อัตราการขยายเพิ่มขึ้นของพื้นที่ราชภัฏป่า
598,039	533,636,002	64,403	17,231	411,119.50	213,463	3,800	

4.5 การคมนาคม

การเดินทางจากกรุงเทพฯ สามารถใช้เส้นทางได้ 4 เส้นทาง

4.5.1 บางนา-ตราด (เส้นทางหลวงหมายเลข 3) ผ่านชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด
ระยะทางประมาณ 385 กิโลเมตร

4.5.2 บางนา-ชลบุรี-แกลง-จันทบุรี-ตราด (เส้นทางหลวงหมายเลข 344)
ระยะทางประมาณ 318 กิโลเมตร

4.5.3 ทางหลวงพิเศษ (MOTOR WAY) เริ่มกิโลเมตรที่ 0 ที่แยกนนศรีนคินทร์
ตัดถนนรามคำแหง และมาออกที่เส้นทางบ้านบึง-แกลง-จันทบุรี-ตราด

4.5.4 ทางอากาศ โดยเครื่องบินของบริษัท บางกอกแอร์เวย์ จำกัด (อยู่ในเขต
ตำบลท่าโสม อำเภอเขาสมิ) มีเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพฯ-ตราด ทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ และอาทิตย์
ใช้เวลาในการเดินทาง 50 นาที

4.6 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดตราด มีสภาพที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆ ในภาค
ตะวันออกเพราะนอกจากจะได้รับอิทธิพลจากลมรสุมที่พัดผ่านประจำแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจาก
ลมทะเลอีกด้วย จึงทำให้ภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้น กล่าวคือ อุณหภูมิโดยทั่วไปจะไม่แตกต่างกัน
มาก ไม่ว่าจะร้อนหรือไม่หนาวจนเกินไป และมีปริมาณฝนมาก ทั้งนี้ เพราะจังหวัดตราดมีอาณาเขตติด
ทะเลโดยตลอด ลมทะเล สามารถช่วยบรรเทาความร้อนที่แผ่นฟ้าร้อนกับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
ส่วนในฤดูหน้าก็มีทิว地形รัด ซึ่งนานกับแนวชายฝั่งทะเลช่วยกำลังแรงของลมมรสุม
ตะวันออกเฉียงเหนือ คันมีผลทำให้ความหนาแน่นลดลง และยังเป็นกำแพงด้านพายุเช่นร้อน ซึ่ง
เคลื่อนตัวจากประเทศสาธารณรัฐเชียสู่ประเทศไทยทางทิศตะวันออก ทำให้พายุอ่อน
กำลังลงไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย ในทางตรงข้ามกลับทำให้มีฝนตกในฤดูร้อนบ่อยครั้ง แม้ช่วง
มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านแนวทิว地形ที่เป็นสิ่งกีดขวางทางลมได้ดี มีผลทำให้ฝนตก
ชุกชุมและมีฤดูฝนที่ค่อนข้างยาว ในปี พ.ศ.2549 อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝน
เฉลี่ย 3,000 – 4,000 มิลลิเมตรต่อปี (สำนักงานจังหวัดตราด. 2550 : 57)

ลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดู

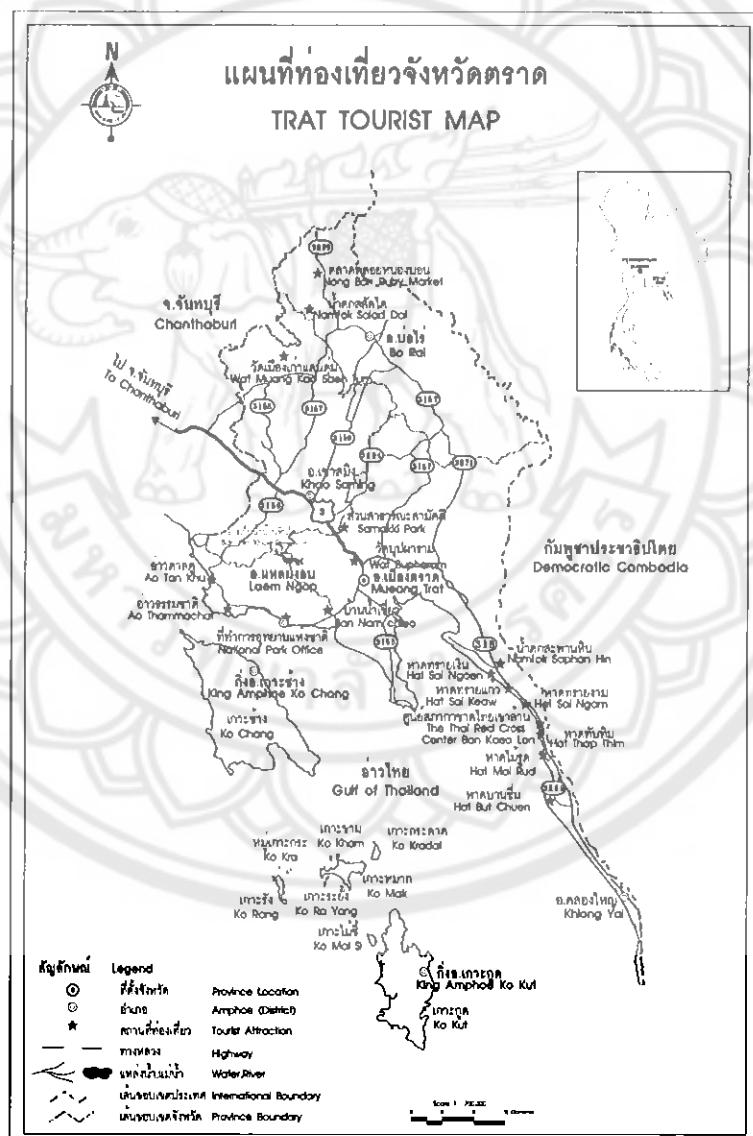
1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤษจิกายน ระยะเวลาประมาณ 7
เดือน โดยได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงพฤษภาคม-ตุลาคม ของทุกปี ทำให้มี
ในตากชุกในเกือบทุกพื้นที่ นับว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกมากเป็นอันดับ 2 รองจากจังหวัดระนอง
โดยปริมาณน้ำฝนจะมีมากในเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม โดยเฉลี่ยจะมีปริมาณน้ำฝน 4,000
มิลลิเมตร ต่อปี

2. ฤดูหนาว เป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆ ช่วงเดือนพฤษภาคม-กุมภาพันธ์ อากาศไม่หนาวมากนัก อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 20 องศาเซลเซียส

3. ฤดูร้อน เป็นช่วงระหว่างเดือน มีนาคม-เมษายน อุณหภูมิโดยเฉลี่ยไม่เกิน 34 องศาเซลเซียส

4.7 การปักครอง

จังหวัดตราดแบ่งการปักครองออกเป็น 7 อำเภอ จำนวน 38 ตำบล 260 หมู่บ้าน มีการปักครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 1 แห่ง เทศบาล 8 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง

ภาพ 18 แสดงแผนที่จังหวัดตราด
ที่มา : <http://www.trat.go.th/tat/map.gif>

ตาราง 5 แสดงการปักครองในจังหวัดตราด

ที่มา : ดร.ชลพร ดวงนภา (2553)

ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.
				เมือง	ตำบล	
1	เมืองตราด	14	98	1	1	12
2	เข้าสมิง	8	66	-	2	8
3	แหลมมงคล	4	27	-	2	3
4	คลองใหญ่	3	20	-	2	2
5	บ่อไร่	5	33	-	-	2
6	เกาะช้าง	2	9	-	-	2
7	เกาะกูด	2	8	-	-	2
รวม		38	260	1	8	34

4.8 ประชากร

ประชากรของจังหวัดตราด ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2552 รวมทั้งสิ้น 221,827 คน เป็นชาย 111,119 คน (ร้อยละ 50.27) หญิง (ร้อยละ 49.73) ประชากรที่อาศัยในเขตเทศบาลเมือง ตราด จำนวน 11,458 คน (ร้อยละ 5.20) ผู้ที่เหลือ 208,491 คน (ร้อยละ 94.8) อาศัยอยู่นอก เขตเทศบาลเมืองและในเขตเทศบาลตำบลอื่นๆ ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยทั้งจังหวัด 78.69 คน ต่อตารางกิโลเมตร (ในเขตเทศบาลความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 659.5 คน ต่อ ตารางกิโลเมตร นอกเขตเทศบาลความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 63.2 คน ต่อตาราง กิโลเมตร)

4.9 สถานะทางเศรษฐกิจ

การกิจกรรมเป็นสาขาวิชาการผลิตที่สำคัญที่สุดของจังหวัดตราด พืชเกษตรกรรม สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดตราด ปีละประมาณ 5,000 ล้านบาท ได้แก่ สินค้าผลไม้ เช่น แตง ทุเรียน มังคุด สับปะรด และยางพารา เป็นต้น นอกจากนี้การประมงก็อีกเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกเหนือจากการทำกิจกรรมสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดปีละประมาณ 2,300 ล้านบาท (สำนักงานจังหวัดตราด. 2550 : 7)ปี พ.ศ.2548 จังหวัดตราดมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม เป็นเงิน

16,639 ล้านบาท ประชารมีรายได้เฉลี่ย 73,029 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออก และลำดับที่ 25 ของประเทศไทย สาขาวิชาผลิตที่สำคัญ ได้แก่ สาขาวิชาเกษตรกรรม มีมูลค่าร้อยละ 44 สาขาวิศวกรรมและภารต์ท่องเที่ยว มีมูลค่าร้อยละ 27 สาขาวิชาปลูกค้าส่ง มีมูลค่าร้อยละ 14 สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่าร้อยละ 3 สาขาอื่นๆ มูลค่าร้อยละ 12 (สำนักงานจังหวัดตราด. 2550 : 12)

4.10 การค้าชายแดนจังหวัดตราด-กัมพูชา

จังหวัดตราด เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศไทย กัมพูชา เมื่อกัมพูชาเกิดสังคมรัฐสังคมนิยม ฝ่ายไทยด้วย ในปี พ.ศ. 2522 เกิดสังคมรัฐสังคมนิยมในกัมพูชา ชาวเขมรรับแสงหนึ่งตากลักษณ์เข้ามาในเขตไทยทางที่ออกเข้าประเทศ เขตพรมแดนด้านตะวันออก เส้นทางหลวงหมายเลข 318 จากตัวเมืองตราด เลี้ยวขวาที่ออกเข้าประเทศและชายฝั่งทะเลเคลื่อนไหวไปซึ่งเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์สายสำคัญ เมื่อสังคมรัฐสังคมนิยมในปี พ.ศ. 2529 เส้นทางสายนี้ได้เปลี่ยนเป็นเส้นทางการค้าระหว่างชายแดนไทย-กัมพูชา บริเวณบ้านหาดเล็ก เขตชายแดนไทยที่ติดต่อกับจังหวัดเกาะกง ประเทศไทยกัมพูชา ด้วยความเป็นเมืองค้าชายแดนกับประเทศไทย ทำให้มีเส้นทางเชื่อมโยงไปสู่กรุงพนมเปญและประเทศไทยอีกด้วย

4.11 เอกลักษณ์ของจังหวัดตราด

4.11.1 จังหวัดตราด ได้วับสมญานามว่าเป็น “เมืองเกาะครីវិយ พอយແដែលា កោ រវា ហំសេនហាន អង់ខ្មែម ឬ ឃុំនារី ការប៉ះ សុទាហង្វរុបា” ซึ่งเป็นคำวัญประจำจังหวัดโดยมีลักษณะและความหมายดังนี้

4.11.2 เมืองเกาะครីវិយ หมายถึง หมู่ភោជន៍จำนวน 52 ភោជន៍ ที่เป็นอันดับสองรองจากភ្នំពេញ ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะ “ការប៉ះ” นักจากนี้ส่วนใหญ่ที่ท่องเที่ยวและเกาะต่างๆ ได้เริ่มขยายตัวด้านการท่องเที่ยวตามไปด้วย

4.11.3 พอយແដែលា កោ รវា គឺเป็นชื่อ “ทับทิมสยาม” ในอดีตการขุดพบพอຍแดงในเขตอำเภอไทร เมื่อปี พ.ศ. 2514 ทำให้ผู้คนจากทั่วสารทิศต่างหลั่งไหลเข้ามาแสวงโชค ส่งผลให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างมาก ทำให้พื้นที่ที่เคยเป็นป่าทึบกลายเป็นหลุมบ่อ แต่เมื่อถึงปี พ.ศ. 2534 อำเภอไทร ต้องกลับเป็นเมืองร้าง เมื่อพอຍหมดไป นักแสวงโชคต่างเดินทางกลับภูมิลำเนาตนเอง ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ ปัจจุบันชาวบ้านในอำเภอไทรประกอบอาชีพทำสวนเป็นอาชีพหลัก

4.11.4 ហំសេនហាន រវា หมายถึง หมู่บ้านที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมมาก มีรสมหานาน กลิ่นหอม ล้วนราชาการ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาครัฐและเอกชนในจังหวัดตราด กำหนดให้มีการจัดงาน “วันรำภាន ผลไม้และของดีเมืองตราด” จัดขึ้นในเดือน

พฤษภาคมหรือเดือนมิถุนายน เป็นประจำทุกปี ณ สนามหน้าศาลากลางจังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างสรรค์กิจกรรมและงานประเพณีในจังหวัดตราด เพยเพริ่งทำบุญเช่นเดียวกับจังหวัดตราดให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนและจังหวัดตราด กิจกรรมที่จัดได้แก่ การจัดริบูวนประดับตกแต่งด้วยผลไม้ การประกวดผลไม้ การประกวดไม้พื้นบ้าน เช่น ต้นลำแพน การประกวดผักสวนครัว การแข่งขันจับหมู การแข่งขันทำขนมครก การแข่งขันตำน้ำพริกลีลา การประกวดสัตว์พื้นบ้านและสัตว์อนุรักษ์ (สุนัขหลังอาน และไก่พื้นบ้าน) การจัดอาหารพื้นบ้าน เช่น ผัดไทยทะเลตร้าด ไก่ต้มระกำ การประกวดมิตระกำหวาน เป็นต้น

4.11.5 หลังอานหมายถึง สุนัขหลังอาน เป็นสุนัขพื้นบ้านคู่ชาติไทยมาแต่เด็ก darmophis ยังไม่มีใครสืบทราบหาหลักฐานได้แน่ชัดว่ามีมาแต่เมื่อใด แต่ที่พบหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างแน่ชัดคือ ในสมัยพระเจ้าทรงธรรม ปักครองกรุงศรีอยุธยา ได้บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสุนัขหลังอานไว้ว่า “สุนัขตัวนั้นใหญ่ มันสูงสองศอกเศษ มันมีสีต่างๆไม่ซ้ำกัน มันมีขนที่หลังกลับ มันกัดดีกับผู้เลี้ยงมัน มันมีโคนหลัง มันมีหาง เมื่อขึ้นatabat แสดงว่าสุนัขหลังอานเริ่มนิยมในสมัยนี้ เป็นสุนัขพันธุ์ไทยที่มีความเฉลี่ยฉลาด มีประสิทธิภาพและแกร่งยิ่ง ถ้าได้รับการฝึกอย่างดีแล้วจะมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหมาพันธุ์ต่างประเทศ ปัจจุบันเราได้ประยุกต์นิยมอย่างจากสุนัขหลังอาน เช่น ฝึกใช้งานท่าๆไป ให้ตรวจค้นวัตถุระเบิด และยาเสพติด เป็นต้น ลักษณะพิเศษประการต่อมา คือ “อาน” หมายถึง บริเวณหรือแนวขันที่อยู่ตอนกลับจากขันธรรมดามาตามแนวกระดูกสันหลังภายในพื้นที่อานนี้อาจมีไข้เมืองออกเย็นเป็นดวงใหญ่บ้าง ดวงกลมๆเรียกว่า “ขวัญ” ซึ่งอาจอยู่ที่หัวอาน ริมอาน หรือท้ายอาน เสริมให้อานดูเด่นและสวยงามขึ้น อานที่สวยงามต้องได้ระเบียบ ใหญ่ ยาว สมส่วน การเรียกชื่ออานนี้เรียกตามรูปร่างลักษณะของอานที่แตกต่างกันออกไปว่ามีลักษณะเหมือนอะไร เช่น อานเข็ม อานแผ่น อานเทพพนม อานลูกศร (ธนู) อานพิน อานใบโพธิ์ อานไก่โคลิน อานโนวาลิง

4.11.6 ยุทธนาวีเกาะช้าง เกิดขึ้นในช่วงสองครรภอินโดจีน (พ.ศ.2483-2484) โดยฝรั่งเศสพยายามเข้ายึดเมืองตราด เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2484 กองทัพไทยได้เข้าต่อสู้ขัดขวางกองทัพเรือฝรั่งเศสที่ล่วงล้าน่านน้ำไทยบริเวณเกาะช้าง กองเรือราชนาวีไทยได้เข้าขัดขวางและเกิดการยิงต่อสู้กันโดยฝ่ายไทยสามารถไล่ข้าศึกให้ล่าถอยไปได้ แต่ต้องสูญเสียเรือรบหลังไป 3 ลำ คือ เรือรบหลวงสงขลา เรือรบหลวงชลธร และเรือรบหลวงอนุธรี รวมทั้งทหารอีกจำนวนหนึ่ง ดังนั้น เพื่อระลึกถึงการทำยุทธนาวีของกองทัพเรือไทยและทหารเรือที่เสียสละชีวิตในวันที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อปกป้องแผ่นดินไทยกองทัพเรือและส่วนราชการต่างๆในจังหวัดตราด จึงได้ร่วมกันจัดงาน “วันวีรกรรมทหารเรือไทยในยุทธนาวีที่เกาะช้าง” ขึ้น ประมาณวันที่ 17-21 มกราคมของทุกปี โดยมีการจัดพิธีทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ทหารเรือ ณ บริเวณอนุสรณ์สถานยุทธนาวี

ที่เก่าช้าง ตำบลแหลมทอง อำเภอแหลมทอง ภายในงานมีการแสดงนิทรรศการของกองทัพเรือ และส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งมหรสพสมนาختตลอดงาน

4.11.7 สุดทางบูรพา หมายถึง จังหวัดตราดเป็นจังหวัดสุดท้ายของภาคตะวันออก โดยมีชายแดนด้านทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศกัมพูชา

4.11.8 สัญลักษณ์ประจำจังหวัดตราด

1) ธงช้าง ชาติไทยในสมัย รัชกาลที่ 4 – รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าให้เจ้าจักรอุกคงเหลือแต่รูปช้างเผือกและใช้ต่อมาตลอดสมัย รัชกาลที่ 5 เป็นธงชาติไทยผืนแรกที่เรียกว่า “ธงช้าง”

ภาพ 19 แสดงธงช้าง

ที่มา : <http://www.trat.go.th/logo/>

2) ตราประจำจังหวัดตราด เป็นรูปเรือใบแล่นในทะเลกับเมืองของชาวประมงเบื้องหลังเป็นเกา หมายถึง จังหวัดตราด มีเกาะเป็นจำนวนมาก เกาะที่ใหญ่ที่สุดเป็นที่รักกันของคนท้าวไป คือ เกาะช้าง

ภาพ 20 แสดงตราประจำจังหวัดตราด

ที่มา : http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/dd/Seal_Trat.png

3) ยังประจำจังหวัดตราด ลักษณะเป็นพื้นสีแดงและสีน้ำเงิน ตรงกลางมีตราประจำจังหวัด

ภาพ 21 แสดงธงประจำจังหวัดตราด

ที่มา : <http://www.trat.go.th/logo>

4) ต้นไม้ประจำจังหวัดตราด คือ ต้นหูกวาง พันธุ์ไม้พราชาท่านเพื่อปลูกเป็นมงคลจังหวัดตราด ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terminalia catappa L.* 属 COMBRETACEAE ชื่อสามัญ Tropical Almond , Olive – bark Tree ชื่ออื่น ดัดเมือง โคน ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูง 15 – 20 เมตร เรือนยอดค่อนข้างกลมเปลือกสีเทาเรียบ แตกกิ่ง ตามแนวโน้มเป็นชั้นๆ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับกันที่ปลายกิ่ง แผ่นใบรูปไข่กลับ กว้าง 8-15 เซนติเมตร ยาว 12-25 เซนติเมตร ปลายใบเป็นติ่งแหลมอ่อน โคนใบสอบแคบ เว้าและมีต่อม 1 คู่ แผ่นใบหนามีขนนุ่ม ขอบใบเรียบ ดอกเล็ก สีขาวนวล ออกเป็นช่อตามง่ามใบบริเวณปลายกิ่ง ผลรูปไข่ หรือรีป้อมและแบบเล็กน้อย กว้าง 2-5 เซนติเมตร ยาว 3-7 เซนติเมตร สีเขียว เมื่อกำจัด แห้งเป็นสีดำคล้ำเปลือกและผลมีรสฝาดมาก ใช้แก้ท้องเสีย ย้อมหนังสัตว์ ทำหมึก เมล็ดในผลรับประทานได้ ให้น้ำมันค้างคาวน้ำมันอัลมอนด์

ภาพ 22 แสดงต้นไม้ประจำจังหวัดตราด

ที่มา : <http://uc.exteen.com/tonngiw/images/DOKMAI/IMG-8641.jpg>

5) ดอกไม้ประจำจังหวัดตราด ดอกกฤษณา หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า "ไม้หอม" มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Agilaria Malaccensis Link พับในป่าดงดิบของจังหวัดตราด เป็นไม้ยืนต้น ขนาดกลาง ถึงขนาดใหญ่ มีความสูงประมาณ 20-30 เมตร ไม่ผลัดใบ ลำต้นตรง เรือนยอดเป็นพุ่มทรงเดียว เนื้อไม้มีสีขาว ตันไม้ชนิดนี้หากมีบาดแผลซึ่งอาจเกิดจากการตัด แมงเจ้าไซ หรือเป็นโรค จะขับสารชนิดหนึ่งที่อยู่ในลำต้นออกมากำทำหน้าที่ต้านความผิดปกติเหล่านั้น ทำให้บริเวณที่เกิดแผลดังกล่าวเปลี่ยนเป็นสีดำและก่อตัวเป็นผลึกทำให้เกิดความแข็งเกร่งของเนื้อไม้ ที่ชาวบ้านเรียกว่า "กฤษณา" มีกลิ่นหอม ความผิดปกติจะขยายไปเรื่อยๆ ทำให้มีสีดำเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแก่นกฤษณาที่มีสีดำนั้นถือว่าเป็นไม้คุณภาพชั้นหนึ่ง มีราคาสูงมาก หากมีสีน้ำตาลเทาคุณภาพจะรองลงมา ถ้ามีสีเหลืองปนดำถือว่าเป็นคุณภาพต่ำ ใช้ทำหัวน้ำหอม ตลอดจนเครื่องหอมหลายชนิด นับวันจะหายากขึ้น เพราะกฤษณาไม่ได้เกิดกับไม้หอมทุกชนิด ปัจจุบันตราดมีหลายพื้นที่ที่เกษตรกรนำมาปลูกเป็นการทดลองไม่ซึ่งมีราคาถูกลง และอีกประการหนึ่งคือ ตลาดยังมีความต้องการมากเนื่องจากเป็นเครื่องหอมที่ประกอบผลิตภัณฑ์กับพื้นของชาวมุสลิมอีกด้วย

ภาพ 23 แสดงดอกไม้ประจำจังหวัดตราด

ที่มา : <http://www.bloggang.com/data/my-ung/picture/1240586264.jpg>

5. ข้อมูลวิถีชีวประมงพื้นบ้าน

คำว่า “การประมง” มีการให้คำจำกัดความไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482 ดังนี้

การประมง หรือ ประมง หมายถึงการจัดการของมนุษย์ด้านการจับปลาหรือสัตว์น้ำอื่นๆ การดูแลรักษาป่าชายหาดและการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประมง เช่น น้ำมันปลา กิจกรรมการทำประมงจัดแบ่งได้ทั้งตามชนิดสัตว์น้ำและตามเขตเศรษฐกิจ เช่น การทำประมงปลากะłamอนในคลาสก้า การทำประมงปลากอดในเกาะ寥ไฟเทน ประเทคโนโลยีหรือการทำประมงปลาทูน่าในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันออก และยังรวมถึงการเพาะปลูกในน้ำ (Aquaculture) ซึ่งหมายถึงการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์บางชนิดในน้ำ เพื่อใช้เป็นอาหารคนหรือสัตว์ เช่นเดียวกับเกษตรกรรมที่ทำบนพื้นดิน การทำฟาร์มในน้ำ เช่นฟาร์มปลา ฟาร์มกุ้ง ฟาร์มหอย ฟาร์มหอยมุก การเพาะปลูกในน้ำในสภาพแวดล้อมที่ควบคุมไว้ การเพาะปลูกในน้ำจืด น้ำกร่อย ในทะเล การเพาะปลูกสาหร่าย ต่อมาได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการประมงเป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาหนึ่งเรียกว่า วิทยาศาสตร์การประมง มีพื้นฐานจากวิชาชีววิทยา นิเวศวิทยา สมุทรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์และ การจัดการ มีการจัดศึกษาด้านการประมงในแง่มุมต่างๆ ทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก และการประมงมีบทบาทสำคัญในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทยและปริญญาเอก และการประมงมีบทบาทสำคัญในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทย จึงมีคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น “ธุรกิจการประมง” “อุตสาหกรรมประมง” เกิดขึ้น

ภาพ 24 แสดงเรือประมง

ที่มา : <http://www.greenpeace.org/seasia/th/PageFiles/101567>

/images/20100922_TH_RW_Flotilla_Sichon004.jpg

5.1 ความเป็นมาของประมงของไทย

ประเทศไทยมีภาพเขียนเกี่ยวกับการจับปลามาก่อนประวัติศาสตร์ และมีคำกล่าวมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยว่า “ในน้ำมีปลาในนามีช้า” “กินข้าวกินปลา” ปลาเป็นแหล่งโปรดีนของคนไทยมาตั้งแต่ยุคโบราณ ประกอบกับประเทศไทยมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เช่น กว้านพะ夷า บึงบอระเพ็ด หนองหาร และมีแม่น้ำหลายสายเช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำตาปี แม่น้ำปากพนัง ที่ไหลลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำชี และแม่น้ำนูล ที่ไหลลงแม่น้ำโขง จึงมีการทำประมงกันอย่างแพร่หลาย หน่วยงานภาครัฐเข้ามาเกี่ยวข้องกับการประมงโดยกรมสรรพากร จัดเก็บภาษีค่าน้ำ ค่าภาษีอากรสัตตน้ำ ถือได้ว่า การบริหารจัดการทางด้านการประมงของไทยเริ่มขึ้นในพ.ศ. 2444

พ.ศ. 2464 รัฐได้จัดตั้งหน่วยเพาะพันธุ์ปลาหรือหน่วยงานบำรุงและรักษาสัตตน้ำขึ้น โดยให้ขึ้นตรงต่อกระทรวงเกษตรธาริการ และแต่งตั้ง ดร. อิว แมคคอร์มิก สมิธ ซึ่งเคยเป็นกรรมการการประมงสหรัฐอเมริกา (Commissioner of Fisheries U.S.A) เป็นที่ปรึกษาด้านการประมงของรัฐบาลในพระมหากษัตริย์สยามใน พ.ศ. 2466 มีการสำรวจประเมินสัตตน้ำที่มีอยู่ในประเทศไทย เพื่อนำมาประกอบการเพาะพันธุ์การบำรุงพันธุ์พันธุ์สัตตน้ำ เพื่อขยายผลในเชิงอุดหนุนการ โดยการสำรวจในน่านน้ำจืด และในน่านน้ำทะเลทั่วราชอาณาจักรไทย จัดก่อรุ่มจำแนกในทางชีววิทยา เป็นหมวดหมู่ เอียนเป็นหนังสือมีภาพประกอบແນ้นหัวพยากในประเทศไทยชื่อ “อนุกูลนิเวศ” และ “A Review of the Aquatic Resources and Fisheries of Siam, with Plans and Recommendation for the Administration, Conservation and Development” นำเสนอทรัพยากรในน้ำของประเทศไทยพร้อมทั้งให้รายละเอียดและข้อแนะนำการบริหารจัดการอนุรักษ์ เสนอต่อกำนงกระทรวงเกษตรธาริการและดำเนินเสนอทูลเกล้าฯ และอนุมัติให้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2469 ให้ตั้งกรมรักษาสัตตน้ำขึ้นในกระทรวงเกษตรธาริการ พ.ศ. 2477 เปลี่ยนชื่อเป็นกรมการประมง และพ.ศ. 2496 เปลี่ยนชื่อเป็นกรมประมง

กรมประมงมีภารกิจศึกษา วิจัย ค้นคว้าและทดลองเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตตน้ำ การบำรุงพันธุ์สัตตน้ำ การรวบรวมข้อมูล สถิติ ความรู้เกี่ยวกับการประมง การอนุรักษ์ชลสมบัติ การพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์การประมง ผลิตภัณฑ์สัตตน้ำ อุตสาหกรรมสัตตน้ำ รวมทั้งการสำรวจแหล่งประมง ตลอดจนการส่งเสริมและเผยแพร่การเพาะเลี้ยงในน้ำ การจับสัตตน้ำ งานอาชีพการประมง อื่นๆ และการควบคุมกิจการประมงให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ มุ่งเน้นการเลี้ยงปลาและการทำประมงน้ำลึกในช่วงแรกของการทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต่อมาจึงศึกษาค้นคว้าการเพาะเลี้ยงกุ้งในที่ดินชายฝั่งทะเลและ

พัฒนาคุณภาพการรวมต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันได้ศึกษาค้นคว้าการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้ยั่งยืน ดังนี้

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 1 พ.ศ.2506-2509 จัดตั้งสถาบันวิจัย ประเมินน้ำจีดและห้องทดลองชีววิทยาการป่าไม้ ให้ส่งเสริมการเพาะปลูกในน้ำ และ การป่าไม้ลึก
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 2 พ.ศ.2510-2514 ส่งเสริมการเพาะปลูก ในน้ำจีดและน้ำกร่อย กวดขันการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ ตลอดจนการเก็บรักษาและแปรรูป จัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมการป่าไม้ ให้ชาวป่าไม้รู้จักวิธีการเดินเรือและการใช้อุปกรณ์ทันสมัยที่เหมาะสมกับการป่าไม้ลึก เพื่อการบริโภคภายในประเทศและเพื่อส่งออกเป็นสินค้าสำคัญ
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 3 พ.ศ.2515-2519 ส่งเสริมการพัฒนาที่ดิน ชายฝั่งทะเลให้เป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์น้ำได้แก่ กุ้งทะเล ซึ่งเป็นสินค้าที่ตลาดต่างประเทศ ต้องการมาก จัดตั้งศูนย์วิจัยค้นคว้าและฝึกอบรมการเพาะเลี้ยงกุ้ง เพื่อค้นคว้าวิธีการเพาะปลูกกุ้งโดยไม่ต้องอาศัยธรรมชาติและสาหร่ายแก่เกษตรกร
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 4 พ.ศ.2520-2524 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาในเขตชลประทาน ทดลองค้นคว้าอบรมการเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกรามและการเพาะเลี้ยง กุ้งชายฝั่ง สนับสนุนชาวป่าไม้ให้ปรับเปลี่ยนเครื่องมือการทำป่าไม้ ให้มีประสิทธิภาพในการ จับสัตว์น้ำ และแข่งแรงทนทานต่อลมฟ้าอากาศ ก่อสร้างและขยายสะพานปลา ท่าเรือ ปะมง โรงงานห้องเย็นและโรงน้ำแข็ง
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 5 พ.ศ.2525-2529 ส่งเสริมการเจรจาร่วม ทุน ทำการป่าไม้ลึกกับประเทศต่างๆ
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบบบที่ 6 พ.ศ.2530-2534 และฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 เน้นมาตรการอนุรักษ์และควบคุมการใช้ทรัพยากรป่าไม้ โดยสำรวจแหล่ง ป่าไม้ในน่านน้ำ หลากหลายและน่านน้ำของประเทศไทย มีความร่วมมือทางการป่าไม้สนับสนุน การร่วมทุนทำการป่าไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ป่าไม้ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับ พระราชบัญญัติการป่าไม้ ให้ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพการป่าไม้ ในด้าน การศึกษาและพัฒนาศักยภาพ ให้กับบุคลากร ให้สามารถเข้าใจ กระบวนการอนุรักษ์และควบคุมการใช้ทรัพยากรป่าไม้ ให้สอดคล้องกับความต้องการ แรงงานเอกชน ประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน ปรับปรุงระบบการศึกษาขั้นบันถัดไป ให้ตรงกับความต้องการของประเทศ

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดบบที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 สนับสนุนกฎหมายรองรับสิทธิของทุมชนห้องถินและชาวประมงขนาดเล็กให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและดูแลรักษาป่าชายเลนหญ้าทะเลและปะการังเพื่อให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งโดยเฉพาะทรัพยากรปะการังได้อย่างยั่งยืน
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดบบที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 และฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าอาหารเพื่อให้เป็นแหล่งการผลิตอาหารแปรรูปที่สำคัญของโลกที่มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยของอาหารเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคสินค้าในระยะยาวโดยมีกุ้งเป็นสินค้า เป้าหมายที่สำคัญ

ภาพ 25 แสดงการประมงของไทย

ที่มา : <http://52.74.108.228/th/wp-content/uploads/2015/05/eu-bans-thailand-fishing.jpg>

ประเทศไทยเป็นประเทศซึ่งมีเศรษฐกิจอยู่บนฐานของเกษตรกรรมและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติของประเทศไทยประมงจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยมาก เพราะกิจการประมงทำให้อุดหนากรอบใกล้เคียงเจริญขึ้นและให้อาหารโปรตีนที่มีคุณภาพสูงแต่มีราคาถูกแก่ประชาชนภายในประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำนักจากนี้ยังมีผลทำให้รัฐได้รับเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยการจัดส่งผลิตภัณฑ์ประมง เช่น กุ้งปลาแซมเบียน ปลากระป่อง ฯลฯ ไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศเป็นการซื้อขายแก้ไขปัญหาดุลการค้าระหว่างประเทศไทยหนึ่ง

เนื่องจากประชาชนในประเทศไทยเราได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่สองครัวเรือนที่สองสูงลงในอัตราสูงถึงร้อยละ 3.2 ต่อปีการประมงของประเทศไทยจึงได้มีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ

โดยเฉพาะการประมงทะเลได้ขยายตัวรุุดหน้าไปอย่างรวดเร็วจะเห็นได้จากสถิติของกรมประมง ในปี พ.ศ. 2505 ปริมาณสตั่วน้ำที่จับได้ทั่วราชอาณาจักรมีจำนวน 340,000 ตัน แต่ในปี พ.ศ. 2523 ปริมาณสตั่วน้ำที่จับได้ทั้งสิ้นเพิ่มขึ้น (ในปริมาณที่ลดลง) เป็น 1,797,000 ตัน

เมื่อประมาณ 50 ปีมาแล้วการประมงน้ำจืดมีความสำคัญต่อประเทศไทยมากซ้ำๆ รีชานาหาปลาโดยใช้เครื่องมือที่ใช้มาแต่โบราณกาล เช่น ลอบ เบ็ด แห สวิง ยอด บ่อ ล่อ เป็นต้นสำหรับชาวประมงที่อยู่ตามหมู่บ้านชายทะเลกินโดยทำการประมงใกล้ฝั่งในน้ำลึกไม่เกิน ๑๕ เมตร โดยใช้ลอบ โงพง ปู๊ ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประจำที่แบบทั้งสิ้นและเรือที่ใช้หาปลา ก็เป็นเรือใช้ใบมีขนาดความยาวประมาณ 3-6 เมตร

ต่อมาเมื่อความต้องการปลาเป็นอาหารมีเพิ่มขึ้นชาวประมงเริ่มรู้จักใช้อวนที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นก็มีการใช้เครื่องมือที่เรียกว่าอวนตังเก ในการจับปลาผู้ เช่น ปลาทู ปลาลัง ส่วนชาวประมงที่มีทุนทรัพย์น้อยก็เริ่มใช้อวนล้อยเพื่อหาปลา

5.2 ประมงพื้นบ้าน

เป็นอาชีพที่เกิดจากความต้องการปัจจัย 4 ในการตอบสนองความต้องการของชุมชนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติท้องถิ่น ในเบื้องต้นประมงพื้นบ้านเป็นเพียงแหล่งอาหารของครอบครัวและชุมชนในหมู่บ้าน หากเหลือจากการบริโภคในครัวเรือนหรือชุมชนก็แบ่งปันกันกินในลักษณะกึ่งขายให้ แต่ต่อมา ก็เปลี่ยนมาเป็นการขายให้กับผู้ค้าคนกลางโดยเฉพาะและพัฒนาไปเป็นการประมงทะเล ตั้งแต่ พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา

ก่อนหน้านี้การประมงทะเลถือเป็นการประมงเพื่อยังชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการประมงเพื่อยังชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการประมงส่วนใหญ่ ได้แก่ โงพง ปู๊ เบ็ด ตาข่าย เป็นต้น ผลผลิตที่ได้รับในครัวเรือนเป็นหลัก หากเหลือจึงจะขายกันในท้องถิ่น แต่หลังจาก พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ได้มีการนำเครื่องมืออวนลากหัวดินแบบเยื่อร้อนหรืออวนลากแผ่นตะเข็บมาและกลายเป็นที่นิยมในหมู่ชาวประมง และหลังจากปี พ.ศ. 2504 ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 1 (แผนรายปี ไม่มี "สังคม") เป็นต้นมา ชาวประมงส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงเครื่องมือในการประมงจากอวนล้อม อวนล้อย และอวนดามาเป็นอวนลาก เป็นหลัก จำนวนเรือประมงก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดการประมงก็เปลี่ยนจากการประมงพื้นบ้านเป็นอุตสาหกรรมประมง จากการประมงเพื่อยังชีพ เป็นการประมงเพื่อการค้าและการส่งออก วิถีชีวิตริมแม่น้ำรวมของชุมชนประมงก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งโดยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกชุมชน

ประมงพื้นบ้าน ก็เหมือนกับอาชีพอื่นๆ ของชุมชนเกษตรกรรมที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเงื่อนไขอื่นๆ ของสังคมหรือชุมชนนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านสภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรของท้องถิ่นหรือชุมชนและที่สำคัญคือการตอบสนองความต้องการของคน

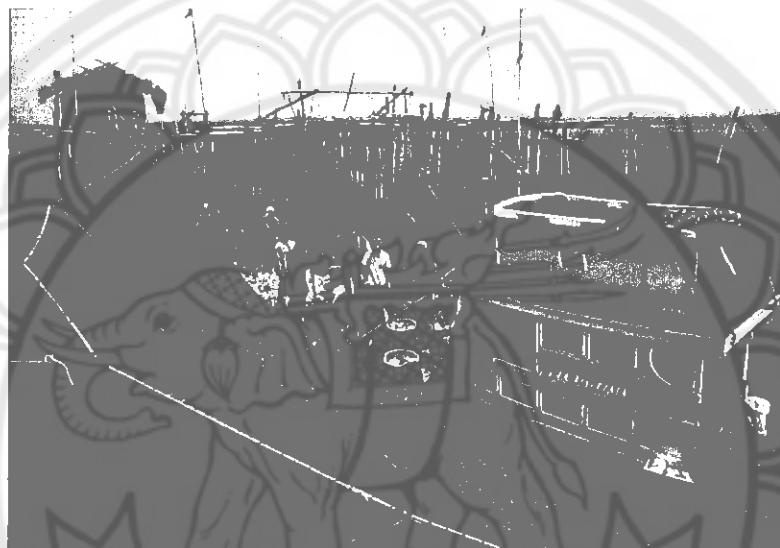
โดยเฉพาะความต้องการพื้นฐานในการดำเนินชีวิต คันได้แก่ ปัจจัย 4 ดังนี้ การประมงพื้นบ้านจึงต้องมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจในท้องถิ่น หรือชุมชน ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยวแต่ประการใดเมื่อเงื่อนไข และปัจจัยบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปจึงย่อกระส่งผลต่อบุญชันและสิ่งอื่นๆตามมาเป็นลูกโซ่

ความเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมและสังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลาประมาณ 4 ทศวรรษที่ผ่านมาภายใต้กรอบการดำเนินการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 8 ฉบับ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยตามแบบประเทศตะวันตก ปรับกระบวนการทางผลิตจากการผลิตเพื่อยังชีพไปสู่การผลิตเพื่อการค้าและการส่งออกหรือผลิตเพื่อขาย ได้สร้างผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนพื้นบ้านอย่างมากascal ไม่ใช่จะเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ไม่สามารถปรับสภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทัน ส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤตของทรัพยากรธรรมชาติที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ปริมาณสัตว์น้ำที่ลดลงจนกองเรือประมงทะเล็งของไทยต้องออกไปจับปลาในเขตน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา มาเลเซีย และพม่า ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2508 และในปีพ.ศ. 2511 กองเรือประมงไทยต้องออกไปทำการประมงไกลถึง เขตน่านน้ำทะเลลวงของทะเลจีนใต้ ทะเลอันดามัน และอ่าวเบงกอก ได้แต่ เวียดนาม อินโดนีเซีย อินเดีย และบังคลาเทศ เป็นต้น

ประมงพื้นบ้าน ที่เป็นอาชีพดั้งเดิมของคนในชุมชนที่มีมาช้านานนับแต่มีชุมชนตั้งถิ่นฐาน ทั้งชุมชนผู้หجرและชุมชนในลุ่มน้ำ โดยอาศัยเครื่องมือจับสัตว์ที่สร้างขึ้นอย่างง่ายๆด้วยวัสดุในท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่สอดคล้องกับชนิด/ขนาดของสัตวน้ำที่ต้องการจับและไม่ทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำ เกินความจำเป็นก็พลดอยกระหบกระเทือนไปด้วย เนื่องจากผลพวงของการพัฒนาทางเทคโนโลยีอันเป็นที่มาของสารเคมีตอกด้างจากตันน้ำสูงสู่แม่น้ำ น้ำ嫩ได้จากชุมชนเมืองโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งเครื่องมือจับสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพในการทำลายล้างสูง หลากหลายรูปแบบได้แก่ awanrun awanlak กาไรไฟฟ้า ยาเบื้อง ซึ่งแตกต่างจาก ไก ลัน ส้ม กัด ชุดไถล ยอดฯ แบบพื้นบ้านอย่างเทียบกันไม่ได้เลย

ในส่วนของประมงพื้นบ้าน ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรมอย่างรุนแรง จนชุมชนประมงต้องทิ้งทะเลน้ำใส่เมืองเพื่อขายแรงงานเข่นเดียวกับชุมชนชาวนาในเขตทุ่งร้าบและชุมชนเขาควนในเขตป่าเขาที่ล้มเหลวจากการประกอบอาชีพในเรือกสวนไร่นาเข่นเดียวกัน เมื่อกระบวนการในการผลิตและเปลี่ยนมาอยู่ในการผลิตเปลี่ยนแปลงไปตามวิธีคิดและวิถีชีวิตแบบตะวันตก วิถีชีวิตของชุมชนก็เปลี่ยนแปลง ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือการทำนาหินก้อนเป็นวิธีการจัดการ การซื้น้ำและการริเริ่มสร้างสรรค์ของปรากฏพื้นบ้านที่งอกเงยขึ้นมาจากความร้อนรุ้ ประสบภัยแล้งภูมิปัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ บทบาท ความสำคัญลง ชุมชนประมงพื้นบ้านก็เปลี่ยนสภาพจากผู้ผลิตผู้นำมายืนเป็นผู้บริโภค เช่นเดียวกับชุมชนอื่นๆ ทั้งในชนบทและในเขตเมืองระบบความเชื่อ ประเพณีทางสังคมและ

วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชุมชนก็เปลี่ยนแปลงไป องค์ความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับชุมชนประมงก็ไม่มี การสืบทอดโดยลูกหลาน อาศัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง สมพันธ์กับอาศัยประมงพื้นบ้านก็พลด้อยจะได้รับ ผลกระทบไปด้วยเป็นลูกโซ่และล้มลงเหมือนโน้มโน่น ได้แก่ การต่อเรือ การทำเครื่องมือจับสตัวน้ำ การตามหาอาหาร จากทะเลแบบพื้นบ้าน เป็นต้น อาศัยประมงพื้นบ้านที่เคยเป็นแหล่งอาศัย แหล่งอาหาร วิธีการให้ได้มาซึ่งปูจจย 4 ส่วนอื่นๆของชาวประมงพื้นบ้านและลูกหลานจึงหมด ความสำคัญจนเกือบจะสิ้นเชิง

ภาพ 26 แสดงประมงพื้นบ้าน

ที่มา : <http://static.tlcdn2.com/data/5/pictures/0213/11-23-2012/p17cmd6bgrl8u126g1cg13hm1frt5.jpg>

6. ข้อมูลการตกหมึก

เก้าะช้าง เป็นอำเภอหนึ่งของตราดและเป็นเก้าะที่ใหญ่ที่สุดอันดับ 1 ในประเทศไทย และใหญ่เป็นอันดับ 2 ของไทยรองจากเก้าะภูเก็ต ที่ได้ชื่อว่า เก้าะช้าง เป็นเพระว่ามีลักษณะการเรียงตัวกันของเกาเน้อยใหญ่กว่า 52 เก้าะ เมื่อนูนรูปโอลังช้างเดินเรียงกันทำให้หมู่เกาเนี้ยมีชื่อว่า “เก้าะช้าง” ด้วยความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เราจึงสามารถท่องเที่ยวเก้าะช้างได้ทุกฤดูกาล แต่ซึ่งที่ถือว่าเป็นฤดูกาลท่องเที่ยวของที่นี่ ก็คือช่วงฤดูร้อน

ตกหมึก

ตกหมึก จะเรียกอีกอย่างว่าการ “ได้มีก” ซึ่งมีที่มาจากการใช้ “ไดนาไม” หรือเครื่องปั่นไฟ เป็นแหล่งกำเนิดพลังงานไฟฟ้าที่ใช้บนเรือจึงเรียกว่าการ “ได้มีก” เป็นวิธีการจับปลาหมึกที่สืบ传ต่อ กันมาจากการสังเกตพฤติกรรมของหมึกกับวิทยาการสมัยใหม่นำมาดัดแปลงเครื่องมือ เครื่องใช้คล้ายกับชุดรวมชาติสามารถยืดเป็นอาชีพเพื่อเลี้ยงชีวิตได้โดยใช้เรือขนาดปานกลางใช้ไม้ไฟ ยาวประมาณ 3 เมตรมาติดกับคานบนของเรือทำเป็นแขนยื่นออกไปทางด้านข้างของเรือข้างละ 3-4 อันแขนที่ยื่นออกไปทุกอันติดหลอดไฟ 5-6 หลอดเมื่อได้เวลา ก็นำเรือออกไปจอดห่างจากฝั่งในบริเวณที่หมึกชุมพรถึงเวลาโพลล์ของเบ็ดไปให้เหลือเพียงอันเดียว เว้นระยะเวลาพอประมาณ ก็เปิดไฟดวงที่ 2 ทำอย่างนี้จนครบทุกอันจะเนว่าปลาน้ำหมึกมาเล่นไฟมากพอก็หยอยปิดไฟที่ละดาง จนเหลืออันสุดท้ายก็ปล่อยความบริเวณชายฝั่นหรือที่เรียกว่าตินตอนที่ติดไว้ด้วยตะเกียบกับครอบผุง ปลาหมึกมาเล่นไฟเมื่อตะเกียบกับลักษณะปากถุงแล้วจึงใช้ลอกดึงตุง หมึกนำขึ้นมาบนเรือ

6.1 อุปกรณ์ตกหมึก

6.1.1 คันเบ็ด เป็นอุปกรณ์ที่ต้องคิดถึงเป็นอันดับแรกๆ สำหรับการตกปลาทุกชนิด โดยความพิเศษของคันที่เหยียบปลอมคือ มีขนาดที่เล็ก และน้ำหนักที่เบา โดยหลักๆ คันเบ็ดจะแยกออกเป็น “เบทคาสติ้ง (Casting Rod)” กับอีกประเภทคือ “สปินนิ่ง (Spinning Rod)

1. Casting Rod ซึ่งจะมีความแตกต่างกับชุดสปินนิ่ง คือการประกอบชุด และการห้างเหยียบ ชุดเบทคาสติ้ง ชุดรอบ จะประกอบอยู่ด้านบนของคันเบ็ด และส่วนมากมีหุนอยู่ด้านขวา นักตกปลาจะเป็นที่จะต้องใช้มือขวาจับคันเบ็ดแต่ เมื่อจะทำการหุนสาย กับจะต้องเปลี่ยนจากมือขวาที่จับคันเบ็ด มาเป็นมืออีก ข้างซ้ายจับคันเบ็ดแทน โดยใช้มือข้างขวาเปลี่ยนมาจับมือหุนสายเข้ามาแทน ดังนั้น นักตกปลาจะต้องสับมือไปมาอย่างคล่องและชำนาญ ซึ่งจะเป็นปัญหา สำหรับนักตกปลาใหม่ที่หัดมือขวาเพราะตามปกติท่านใช้มือซ้ายจับคันเบ็ด

และใช้มือขวาที่ถนัด(สำหรับคนที่ถนัดขวา) มาจับหมุน นอกจากนั้นในการเตรียมข้างเบื้องหลังให้ไปได้ไกลและแม่นยำ ยังขึ้นอยู่กับการปรับรอกให้สมดุลกับน้ำหนักของประเภทเบื้องหลังต่างหาก การปรับรอกต้องพอดีไม่แน่น และไม่พรี詹เกินไปจนเกิดอาการสายฟูพันกันหรือที่ตัวร้าฟรังเรียกว่า backlash

2. Spinning Rod ชุดสปินคัสติงมีการทำงานได้ดีและคล่องตัวกว่าชุดเบสคัสติง และชุดสปินนิ่ง แต่เหมือนกับชุดเบสคัสติงตรงที่ว่า ตัวรอกจะอยู่ด้านบนของคันเบ็ดเหมือนกัน แต่มีข้อดีที่ว่า รอกแบบชุดสปินคัสติงนั้น ไม่ต้องปรับแต่งปุ่มใดที่รอก เพราะมีการปล่อยสายเหมือนกับชุดรอกสปินนิ่ง แต่มีข้อดีก็คือมีข้อเสียตรงที่ว่า ชุดรอกสปินคัสติง ไม่ทนทานและไม่ค่อยแข็งแรงและมีการบรรจุสายได้น้อยกว่า

6.1.2 รอก รอกนับเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญในการตกปลาเนื่องจากการตกปลาแต่ละประเภทแต่ละชนิดจะใช้รอกที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยรอกที่ใช้กันโดยทั่วไปในปัจจุบันนั้นแบ่งออกได้ดังนี้

ประเภทของรอก

1) รอกสปินนิ่ง (Spinning Reel) นับเป็นรอกพื้นฐานที่ใช้งานง่าย แนะนำสำหรับมือใหม่ที่ต้องการรอกตัวแรกในชีวิต เพราะอย่างที่ว่าใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนเหมือนกับนักตกปลาที่เพิ่งเริ่มต้น

2) รอกเบท (Baitcasting Reel) เป็นรอกที่มีความสวยงาม มีทั้งแบบหยดน้ำและครอมดา มีความคงทน และใช้งานได้อย่างกว่าแบบสปินนิ่ง เหมาะสำหรับนักตกปลาที่มีความชำนาญในการใช้งานสูง รอกประเภทนี้นิยมใช้ในการตกปลาล่าเบื้อง เช่น ช่อน ชะโด เพราะสามารถตีเบื้องเข้าหมายได้รวดเร็วกว่าไม่ต้องเสียเวลาเปิดหน้ารอกเหมือนแบบสปินนิ่ง

3) รอกทรอลลิ่ง (Trolling Reel) เป็นรอกที่ลักษณะเดียวกับรอกเบท แต่มีขนาดใหญ่กว่า ทนทานกว่า เหมาะสมสำหรับตกปลาทะเลที่มีขนาดและน้ำหนักมาก โดยใช้การลากเบื้องด้วยเรือ หรือเรียกว่าการทรอลลิ่ง

4) รอกฟลาย (Fly Reel) เป็นรอกลักษณะพิเศษที่ใช้สำหรับตกปลาแบบฟลายเท่านั้น

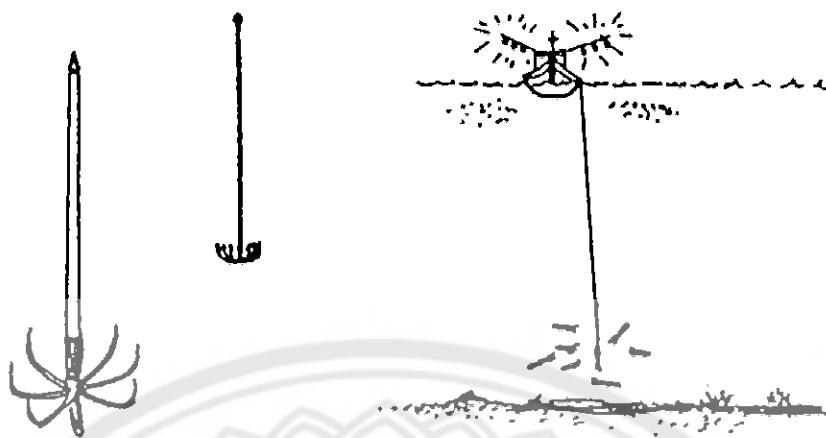
6.1.3 สายเบ็ด ชุดสายหรืออิ๊นที่ใช้ประกอบกับชุดของคันและรอกที่เราจะใช้ตกปลาซึ่งการเลือกใช้ชุดสายก็มีความสำคัญต่อการตกปลา เพราะถ้าหากเราไปตกปลาที่มี

ขนาดใหญ่หากใช้สายที่ทนต่อแรงดึงหรือแรงกระชากของปลาไม่ถูกชำรุดทำให้สายของเราขาดได้โดยทั่วไปแล้วสายหรือเข็มที่ใช้กันสำหรับตกปลาทั่วไปจะมีขนาดตั้งแต่ 12 15 20 25 30 40 50 ปอนด์ แล้วแต่จะเลือกใช้ให้เหมาะสม โดยชุดสายหรือเข็มตกปลาที่น้ำในที่นี่ขอแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

- 1) ชุดสายธรรมด้า เป็นชุดของสายเอ็นปกติ
- 2) ชุดสายเชือกถัก เป็นลักษณะของสายเชือกถักมีความคงทนแข็งแรงกว่าสายปกติมาก
- 3) ชุดสายหน้าหรือสายลีด เป็นชุดสายที่มีความแข็งแรงทนทานที่สุดใช้สำหรับประกอบเป็นสายหน้าป้องกันการกัดของปลาที่พื้นที่มีความแหลมคม ชุดสายหน้านี้จะสายที่ทำจากถุงหรือวัสดุที่มีความคงทนสูง สายอีกประเภทหนึ่งคือสายที่ใช้กับการตกปลาประเภท ฟลายฟิชซิ่ง สายประเภทนี้จะมีความเนียนยวและคงทนเป็นพิเศษและมีราคาที่สูงตามไปด้วย

6.1.4 เหยือปลอม Jigs นั้นสามารถผลิตจากวัสดุที่เป็นโลหะแบบแข็ง และสามารถผลิตจากวัสดุแบบอ่อน หรืออาจจะผสมผสานระหว่างวัสดุทั้งสองแบบได้ เหยือ jigs นั้นสามารถนำไปใช้งานได้หลายรูปแบบ ทั้งน้ำดื่น น้ำลึก สามารถขว้าง และแม่กระแทกยังใช้ได้ แต่เหยือ Jigs นั้นมีข้อจำกัดตรงที่เหยือ Jigs "ไม่สามารถเลียนแบบเหยือจริงให้เหมือนกับเหยือ Plugs และ Spinners ที่มีการสร้าง Action ในตัวเองได้ เมื่อมีการลากเหยือ ดังนั้นการสร้าง Action ให้กับตัวเหยือ Jigs จะต้องทำโดยการสร้าง Motion หรือสร้างความเคลื่อนไหวให้กับตัวเหยือโดยการกระตุกที่ความเร็วต่างๆ กันซึ่งจะต้องอาศัยคันเบ็ดและรอกเป็นตัวช่วย ประเภทของเหยือ Jigs ตามการใช้งานในเวลาต่างกัน เช่นเหยือ Jigs สำหรับกลางวันและเหยือ Jigs สำหรับกลางคืนอีกเหยือ jigs สำหรับงานตกปลากลางคืนนั้นนิยมใช้เหยือ Jigs แบบให้สีเรืองแสงบนตัวเหยือ ก่อนใช้จะต้องทำการฉาบแสงลงบนตัวเหยือซึ่งทำได้โดยการรวมเหยือกับแสงไฟ หรือใช้สปอร์ตไลท์ฉายไปที่ตัวเหยือ ก่อนที่จะนำไปใช้งานทั้งนี้เพื่อต้องการให้ปลามองเห็นตัวเหยือในที่ที่ไม่มีแสงสว่าง

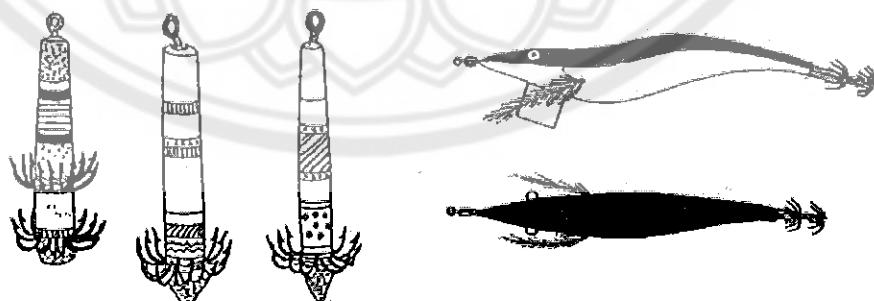
- 1) เบ็ดตกหมึกเหยือจริง (Squid jig with bait) เบ็ดตกหมึกชนิดนี้ทางภาคใต้เรียกว่า จะนะ เป็นเครื่องมือเบ็ดที่ใช้ตกหมึกในอดีต ปัจจุบัน ยังใช้อยู่ เบ็ดชนิดนี้ต้องใช้เหยือปลากลางทั้งตัวเสียบกับก้านเบ็ดเพื่อหลอกให้หมึกจับเหยือ เมื่อกะตุกสายเบ็ด กลุ่มเบ็ดที่อยู่ด้านล่างของก้านเบ็ดจะเกี่ยวหมึกทันที ใช้ตกหมึกกล้วยขนาดใหญ่ที่เรียกว่าหมึกศอก

ภาพ 27 แสดงเบ็ดตกหมึกเหยื่อจีง

ที่มา : กรมป่าไม้ , 2540

2) เบ็ดตกหมึกเหยื่อเทียม (Squid jig) เบ็ดตกหมึกชนิดนี้พบมากในเรือได้หมึก โดยลูกเรือนำมาใช้ตกหมึกกล้วย และหมึกหอย ในช่วงเวลาที่ใช้แสงไฟล่อเพื่อหารายได้พิเศษ นอกจากนี้ชาวประมงพื้นบ้านบางรายนำมานำมาใช้ตกหมึกหอย และหมึกกล้วยตามบริเวณชายฝั่งเป็นครั้งคราว เช่นกัน ลักษณะของเบ็ดที่ได้รับความนิยมมี 2 แบบ คือ แบบรูปทรงกระบอกหรือรูปกรวย และแบบรูปหุ้ง ในระยะแรกแบบรูปหุ้งต้องสั่งมาจากต่างประเทศ ต่อมาสามารถผลิตได้เองในประเทศไทย ทำให้มีราคาถูกกว่าเกือบเท่าตัว เป็นทั้งสองแบบมีหลายขนาดและหลายสีปัจจุบัน ยังนิยมใช้กันอยู่

ภาพ 28 แสดงเหยื่อเทียมรูปกรวยหรือรูปหุ้ง

ที่มา : กรมป่าไม้ , 2540

6.2 วิธีการตกหมึก

Jigging แปลความหมายโดยรวมๆ หมายถึง การกระตุก ส่วนการตกแบบ Jigging หมายถึงการตกปลาที่ใช้เหยื่อ Jigs ซึ่งเหยื่อที่จับสามารถทำจากวัสดุแบบแข็งจำพวกโลหะ เช่น ทองเหลือง ตะกั่ว เป็นต้นหรือจะทำด้วยวัสดุนิ่มจำพวก พลาสติกนิ่ม ชิลล์คอน หรืออาจผสมผสาน กันก็ได้โดยเลียนแบบเหยื่อจริงจากธรรมชาติ เช่นปลา กุ้ง ปลาหมึก เป็นต้น ส่วนเทคนิคการตกนั้น ทำได้โดยการสร้างความเคลื่อนไหวให้กับตัวเหยื่อ หรือ "Motion" ให้เลียนแบบเหยื่อธรรมชาติ เช่น การเคลื่อนไหวของกุ้ง การว่ายน้ำของปลาหมึก ปลาเป็น หรือปลาที่กำลังได้รับบาดเจ็บ ซึ่งการสร้างความเคลื่อนไหวหรือ Motion นั้นทำได้โดยใช้คันเบ็ดกระตุก และใช้รอกเป็นตัวเก็บสายเพื่อให้เหยื่อเกิด Action ตามที่ต้องการ ดังนั้นการสร้าง Motion ให้เหยื่อเกิด Action ย่อมทำได้หากหลากรูปแบบซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของเหยื่อ แบบต่างๆ และตามลักษณะการตกปลาในระดับความลึกของน้ำที่ต่างกัน สำหรับบ้านเรานิยม Jigging สำหรับตกปลาหน้าดิน (Jigging for bottom fish) และ Jigging สำหรับปลากลางน้ำในทะเลเปิด (Offshore jigging)

6.2.1 Jigging สำหรับปลาหน้าดิน การ Jigging ประเภทนี้หมายถึงการตกที่น้ำไม่ลึกมากนัก เทคนิคการสร้างความเคลื่อนไหวให้กับเหยื่อเพื่อให้เกิด Action ทำได้โดยการกระตุกเหยื่อขึ้นลงในแนวตั้ง ในจังหวะเร็วช้า ต่างๆ กันคล้ายๆ กับการสกัดเหยื่อด้วยชุดเบ็ด ซึ่ง หรือที่เรียกติดปากกันว่า "ชาบีกิ" การสร้าง Motion ให้กับเหยื่อ Jigs ขึ้นลงในแนวตั้ง (Vertical Jigging) ทำได้โดยการปล่อยเหยื่อ Jigs ลงสู่พื้นล่างของน้ำจากนั้นกระตุกคันเบ็ดขึ้นแล้วเก็บสายเข้าไปในรอก จากนั้นก็ลดคันเบ็ดลงแล้วกระตุกคันขึ้นเก็บสายเข้ารอก ทำซ้ำๆ ที่ความเร็วต่างๆ กันจนเหยื่อขึ้นมาถึงบริเวณกลางน้ำ แล้วค่อยปล่อยเหยื่อลงสู่พื้นน้ำหน้าดินอีกครั้ง ซึ่งการตกปลาแบบนี้หวังผลกับปลาหน้าดิน เช่นปลาเก้า ปลากระพงแดง ปลากระมงต้าเพชร ปลาไขมังกรและปลาชนิดอื่นๆ

6.2.2 Jigging สำหรับปลากลางน้ำในทะเลเปิด การ Jigging ประเภทนี้หมายถึงการตกปลาหน้าลึกในทะเลเปิดหรือที่บ้านเราระบุกันว่า "ชายร่อง" หรือ "ไอล์ฟวีป" ที่เน้นปลากลางน้ำเป็นหลัก เทคนิคสร้างความเคลื่อนไหวให้กับเหยื่อ Jigs เพื่อให้เกิด Action อาจจะใช้วิธีเดียวกันกับวิธีตกปลาหน้าดินคือกระตุกขึ้นลงในแนวตั้ง หรืออาจจะผสมผสานวิธีการอื่นๆ เพิ่มเติม เช่นการสร้างความเคลื่อนไหวในแนวเฉียงเป็นต้น ซึ่งเหยื่อที่เลือกใช้จะมีน้ำหนักน้อยกว่าเหยื่อแบบหน้าดินที่มีความลึกและความแรงของกระแสน้ำเท่ากัน ทั้งนี้วิธีการตกทำได้โดยการปล่อยเหยื่อ Jigs ลงสู่ระดับ สองในสามของความลึกของน้ำ จากนั้นค่อยสร้างความเคลื่อนไหวกับเหยื่อจนถึงผิวน้ำ ซึ่งการตกปลาจะนิ่งหวังผลกับปลาหลากหลายชนิด เช่น ปลาตรากุลทุน่า สำลีน้ำลึก ปลาช่อนทะเล ปลาอินทรีย์ ปลาสาย และปลาอื่นๆ

นอกจากนั้นยังมี Jigging ประเกทอื่นๆ ที่บ้านเราไม่ค่อยนิยมใช้กัน เช่น Jigging แบบลอยน้ำ (Drift Jigging) แต่ทั้งนี้ การ Jigging ที่ดีจะเลือกเหยื่อ Jigs ให้เหมาะสมกับสภาพการตกปลาแบบต่างๆ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงน้ำหนักและสีสันของเหยื่อ ให้เหมาะสมกับความลึกและความแรงของกระแสน้ำให้ลงทั้งความใส ชุ่นของน้ำ โดยเหยื่อนั้นจะต้องมีน้ำหนักมากพอที่จะสร้างความเคลื่อนไหวในแนวตั้ง และสร้างพอกหัวปลาของเห็นเหยื่อได้

6.3 องค์ประกอบของการตกปลาแบบ Jigging

การตกปลาแบบ Jigging ให้สัมฤทธิผลได้นั้นมีองค์ประกอบอยู่หลายอย่างนอกเหนือจากวิธีการตกที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว นักตกปลาจะต้องจัดหาหรือเลือกใช้อุปกรณ์ ให้เหมาะสม เช่น ตัวเหยื่อ ตัวเบ็ด รอก คันเบ็ด สายที่ไส้ในรอก และวิธีการประกอบ เช่นวิธีผูกสายหัว วิธีผูกเบ็ด และรายละเอียดปลีกย่อยที่จะได้กล่าวถึงพร้อมเป็นสังเขปดังนี้

6.4 หมึก

หมึก (อังกฤษ: Squid, Cuttlefish, Octopus) หรือที่นิยมเรียกกันในภาษาพูดว่าปลาหมึก เป็นสัตว์ทะเลที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ที่มีขนาดใหญ่ เคลื่อนที่ได้รวดเร็ว และว่องไว มีขนาดรอบปาก 4-5 คู่ บนหน้ามีปุ่มดูดเรียงเป็น列า มีหน้าที่จับเหยื่อป้อนเข้าปาก เป็นสัตว์ที่มีอยู่ในไฟลัมมอลลัสคา ชั้นเชฟาโลพอดซึ่งเป็นชั้นของสัตว์ที่มีลำตัวค่อนนิ่ม ชั้นย่อย Cole idea ต่างจากกลุ่มสัตว์ที่ใกล้เคียงกันคือ Nautiloidea ซึ่งมีเปลือกแข็งห่อหุ้มภายนอกร่างกาย แต่หมึกส่วนใหญ่กลับมีกระดูกหรือเปลือกอยู่ภายในเพื่อให้ประโยชน์ในการเป็นทุ่นหรือพยุงร่างกาย ซึ่งเรียกว่า ลิ้นทะเล ยังมีบางชนิดที่ไม่มีกระดูก แต่มีกระดูกอ่อนทടแทนเพื่อใช้ในการพยุงโครงสร้างร่างกายคำว่า Cephalopodan ซึ่งเป็นชื่อชั้นที่ใช้เรียกหมึก มาจากภาษากรีกแปลรวมกันว่า "สัตว์หัว-เท้า" (head-footed animals) เนื่องจากหมึกเป็นสัตว์ที่ไม่มีแขนขา เพียงแต่มีระยะคี่ยื่นออกจากกรอบ ๆ บริเวณปากเรียกว่า หนวด เท่านั้นเองหมึกวิตามนากำมลดลัศกา ในปลายยุคแคมเบรียน หรือราว 500 ล้านปีก่อน แต่กระนั้นหมึกและหอยในยุคปัจจุบันนี้ ก็ยังมีระบบทางร่างกายหลายอย่างเหมือนกัน ก่อตัวคือ ระบบทางเดินอาหาร, ป่าก, พื้น และกล้ามเนื้อแบบแม่น太后

ปัจจุบัน ได้มีการค้นพบหมึกแล้วว่า 1,000 ชนิด ชนิดที่ใหญ่ที่สุด คือ หมึกหิมะ (Mesonychoteuthis hamiltoni) ซึ่งเป็นหมึกในอันดับหมึกกล้วย อาศัยอยู่ในห้วงน้ำลึกของมหาสมุทรแอตแลนติก อาจยาวได้ถึง 14 เมตร นับเป็นสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่ใหญ่ที่สุดในโลก อีกด้วย และเล็กที่สุดมีขนาดไม่เกิน 1 เซนติเมตรด้วยซ้ำ เช่น หมึกในวงศ์ Idiosepiidae เป็นต้น หมึกมีความสำคัญต่อมนุษย์ในเรื่องของการใช้เป็นอาหารช้านาน ในแทบทุกวัฒนธรรม หมึกถือเป็นสัตว์ทะเลที่ใช้ปรุงเป็นอาหาร ซึ่งสามารถปรุงสดได้ทั้งสดและตากแห้ง เช่น ในอาหารไทย เช่น

หมึกดักทะเล หรือ หมึกย่าง เป็นต้น นอกจากรากที่แล้วยังใช้ทำเป็นอาหารสัตว์โดยเฉพาะลินทะเล ซึ่งมีแคลลีเยร์เป็นจำนวนมาก จึงนิยมให้นกหรือสัตว์ปีกินเพื่อเพิ่มแคลลีเยร์ในร่างกาย

6.4.1 สำหรับหมึกที่พับในน้ำน้ำไทย ได้แก่

ภาพ 29 แสดงหมึกกระดอง

ที่มา : <http://nppfoods.com/home/thumb/product/0324141395658852.jpg/300/200/>

1) หมึกกระดอง (Sepia)

เป็นมอลลัสคาประเทหมึกอันดับหนึ่งใช้ชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Sepiida ซึ่งคำว่า Sepiidae หรือ Sepia นั้นหมายถึง "สีเขียวเปีย" หรือสีน้ำตาลเข้มข้นหมายถึงหมึกของหมึกกระดองนั้นเองซึ่งในอดีตได้ในการนำหมึกของหมึกกระดองมาทำเป็นหมึกใช้สำหรับการเก็บหรือตีพิมพ์

รูปร่างลักษณะ

หมึกกระดอง น้ำมีรูปร่างคล้ายกับหมึกลัวๆ แต่มีรูปร่างที่กลมป้อมกว่า อันเป็นสิ่งที่แตกต่างออกมากอย่างเห็นได้ชัดเจน ภายในโครงร่างภายในเป็นแผ่นหินปูนรูปกระสาย สอดอยู่กลางหลังเรียกว่า ลินทะเล แผ่นหินปูนนี้มีช่องว่าง ภายในมีช่องเหลวและแก๊ส บรรจุอยู่ ช่วยในการลอดตัวได้เป็นอย่างดี มีขนาดทั้งตัวสิ้น 10 หนาดหนานึ่องกับหมึกลัว มีขนาดยาว 2 เส้นใช้สำหรับจับเหยื่อ เช่นเดียวกับหมึกลัวๆ แต่ปลายหนวดไม่ได้แฟบแน ออกกว้าง และสามารถหดเข้าไปในกระเพาะได้โดยมากแล้ว หมึกกระดอง จะเป็นหมึกที่อาศัยอยู่เป็นคู่หรือตามลำพังตัวเดียว ไม่ได้อยู่รวมเป็นฝูงใหญ่เหมือนหมึกลัว และจะอาศัยอยู่ตามพวงพันให้น้ำใกล้กับพื้นน้ำ ว่ายน้ำด้วยการลอดตัวแล้วใช้แผ่นบางใส่เมื่อนครีบข้างลำตัวพลิ้วไปมา ผิดกับหมึกจำพวกอื่น ซึ่งครีบนี้จะไม่เชื่อมต่อกับตอนท้ายของลำตัว และมักเป็นหมึกที่ไม่เกรงกลัวมนุษย์ จึงเป็นที่ชื่นชอบของนักประดาน้ำและนัก

ถ่ายภาพได้น้ำ รวมถึงบางครั้งจะนอนหรือฝังตัวอยู่ใต้ทรายหรือกรวดตามหน้าดินด้วย
หมึกกระดอง สามารถเปลี่ยนสีได้อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับหมึกจำพวกอื่น แต่การเปลี่ยนสี
ของหมึกกระดองจะต่างไปจากหมึกล้าย คือ มักจะปรับสีสันบนลำตัวให้มีสีสันและ
ลวดลายกลมกลืนเป็นสีน้ำตาลเข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบข้างที่อาศัยอยู่ ในขณะเดียวกันสีสัน
บนลำตัวก็สามารถจะปรับเปลี่ยนไปตามอารมณ์ความรู้สึก เช่น ตอนที่กำลังเกี้ยวพาราสี
กัน ก็จะปรับเปลี่ยนสีสันบนลำตัวไปตามอารมณ์ด้วย หมึกกระดองโดยทั่วไปจะมีขนาด
ประมาณ 15-25 เซนติเมตร (5.9-9.8 นิ้ว) โดยชนิดที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ หมึกกระดอง
ยกษัตรี เตรเลีย มีความยาวลำตัวได้ถึง 50 เซนติเมตร (20 นิ้ว) และมีน้ำหนักมากกว่า
10.5 กิโลกรัม

ວັງຈາກສືບຕິດ

วงจรชีวิตของหมึกกระดองนั้นไม่ยืนยาวเท่าเดียวกับหมึกประเภทอื่น โดยหมึกตัวเมียจะมีอายุราว 240 วัน หลังจากเติบโตเต็มที่ ผสมพันธุ์ และวางไข่ จากนั้นหมึกตัวเมียก็จะตายลง ในขณะที่หมึกตัวผู้จะมีอายุยาวนานกว่า การเกี้ยวพาราสีของหมึกกระดองนั้นจะเริ่มน้ำจากหมึกตัวผู้และตัวเมียว่ายจับคู่คลอเคลียกัน โดยหมึกตัวเมียจะมองหาทำเลที่เหมาะสมกับการวางไข่ ซึ่งอาจจะเป็นโพรงหรือซอกປะกัง หรืออาจเป็นตามแผ่นกัลป์หนาที่เรียงรายทับซ้อนกัน คล้ายเป็นที่กำบังอย่างดี หมึกตัวผู้และหมึกตัวเมียจะว่ายคลอเคลียเดียงคู่กันไปมาช้า ๆ คล้ายกับการเดินลีลาศ สีสันและลักษณะน้ำลายบนลำตัวจะปรับเปลี่ยนไปมากยิ่งขึ้นระหว่างการเดินทางกับแสงนีออน เป็นการบ่งบอกถึงความผู้ของทั้งคู่ เมื่อถึงการผสมพันธุ์ทั้งคู่จะว่ายน้ำหนานหน้ามานอนบนพื้นแล้วใช้หนวดโอบกอดสอดประสาณ หมึกกระดองตัวผู้จะให้หนวดยาวคู่ที่เชยลัดวงเข้าถุงสเปร์มในลำตัวสอดเข้าไปเก็บไว้ในลำตัวของหมึกกระดองตัวเมียเพื่อผสมกับไข่ ทั้งคู่จะจับคู่กันนาน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นหมึกตัวเมียจะเริ่มวางไข่โดยใช้หนวดนำไข่ที่ได้รับการผสมแล้วจากภายในออกมาย่อย ๆ บรรจงยืนไปวางติดไว้ในโพรงที่เตรียมไว้ทิลฟอง จำนวนไข่ที่วางครั้งหนึ่งอาจมีมากถึง 100 พันฟอง ซึ่งต้องใช้ความพยายามอย่างทุ่มเทเป็นเวลาระยะวันนับวัน ในขณะที่หมึกตัวผู้ก็จะว่ายคลอเคลียไม่จากไปไหน เพื่อคอยป้องกันภัยให้ และป้องกันไม่ให้หมึกตัวผู้อ่อน ๆ ที่ยังหาครูไม่ได้มาก่อความ ขณะที่หมึกกระดองตัวเมียหลังจากการวางไข่แล้ว จะวนเวียนเฝ้าไข่อยู่แทนนั้น จนร่างกายอ่อนเพลียเรี่ยงแรงลดน้อยถอยลงไปทีละน้อย ๆ น้ำหนักตัวจะค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ และตายลงไปในที่สุด โดยที่ไม่ของหมึกกระดองเมื่อพอกออกมามีหมึกวัยอ่อนจะมีรูปร่างเหมือนกับหมึกกระดองวัยโตแต่มีขนาดเล็กกว่า และใช้ชีวิตเป็นแพลงก์ตอน โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ เช่นเดียวกับหมึกประเภทอื่น

การปะรัง

หมีกระดอง เป็นหมีประจำที่นิยมรับประทาน จึงมีคุณค่าทางประมง สำหรับชาวประมงชาวไทยจะทำการจับหมีกระดองที่เรียกว่า "ไดหมีก" โดยจะเปิดไฟล่อหมีก จนคิดว่าหมีกมีพ้อแล้ว จึงเริ่มด้วยการกางโวน, แหยักษ์ หรือมัง ซึ่งจะกางไว้ด้านหนึ่งของ เรือ ชาวประมงจะปิดไฟด้านที่ไม่ได้กางโวน หล่อไฟไว้เพียงด้านที่กางโวน หั้งปลาและ หมีกจะมารวมกันด้านนี้ ทิ้งไว้สัก 3-5 นาที ชาวประมงจะเร่งได้ไฟแรงขึ้น ก่อนจะหีบไฟ ลงจนเกือบดับ แล้วปล่อยโวน, แหยักษ์ หรือมังลงมาครอบ การไดหมีกจะทำได้ผลตอน ช่วงเดือนมีด ปกติจะอยู่ระหว่างrem 4 ค่ำถึงขึ้น 8 ค่ำ เดือนหนึ่งทำได้ 22-24 วัน การจับ หมีกระดองอีกวิธีหนึ่งที่ทำกันมาก คือการใช้ล่อหมี ล่อหมีจะถูกนำไปวางไว้บริเวณ กองหินใต้น้ำ, ซากเรือจม หรือตามเก้า กระดับน้ำลึกสัก 10-30 เมตร ชาวประมงจะทำการล่ออบทุกวันๆ ละ 1-2 ครั้ง

ภาพ 30 แสดงหมีกระดอง

ที่มา : http://www.oknation.net/blog/home/blog_data/571/36571/images/Hmuig-go/005.JPG

2) หมีกระดอง (Photololigo duvauceli)

ชื่อทางวิทยาศาสตร์: *Loligoformosanensis* มีรูปร่างยาวเรียวลำตัวกลมครึ่ง เป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ทางด้านข้างมีหนวดสั้น 4 คู่ และหนวดยาว 1 คู่ ปุ่มดูดที่อยู่บนหนวด เปเลียนรูปเป็นขนสั้นๆ เพื่อใช้ในการดูดพันธุ์ในอาศัยหาภินอยู่ในบริเวณผิวน้ำในเวลา กลางคืนพบทั่วไปในอ่าวไทยและทะเลกลางวันจะหลบอยู่ตามหน้าดิน

ภาพ 31 แสดงหมึกหกม

ที่มา : กรมประมง , 2540

3) หมึกหกม (*Sepioteuthis lessoniana*)

หมึกหกม หรือ หมึกตะเกา (อังกฤษ: Bigfin reef squid, Soft cuttlefish; ชื่อวิทยาศาสตร์: *Sepioteuthis lessoniana*) หมึกหกมหรือหมึกตะเกา แม้จะได้ชื่อในภาษาอังกฤษว่า Cuttlefish ซึ่งหมายถึง หมึกกระดอง แต่แท้ที่จริงแล้ว หมึกหกมเป็นหมึก ในอันดับหมึกกล้วย มีลำตัวทรงกระบอก มีขนาดความยาวประมาณ 26 เซนติเมตร ตัวผู้มีขนาดเรียวยาวกว่าตัวเมีย ครีบหรือแพนข้างตัวทั้ง 2 ด้าน มีลักษณะกว้างและแบนขยาย เกือบทลอดลำตัวคล้ายหมึกในอันดับหมึกกระดอง กระดองของหมึกหกมจะเป็นแผ่นใส เห็นเส้นกลางกระดอง หนาครอบปากมี 10 เส้น เป็นแน 8 เส้น มีหนาดคู่ยาว 2 เส้น ที่ลำตัวมีจุดสีน้ำตาลอมแดงกระจายอยู่ทั่วไป นัยน์ตามีสีเขียว รอบรวมกลุ่มอยู่เป็นฝูง กินสิ่งมีชีวิตและสัตว์น้ำชนิดอื่น ๆ ที่มีขนาดเล็กเป็นอาหาร ออกหากินในเวลากลางคืน โดยสามารถกินอาหารได้มากถึง 30 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัว

พบได้ทั่วไปในเขตวัฒนธรรมมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย อาศัยอยู่ตั้งแต่ผิวน้ำจนถึงหน้าดิน นิยมบริโภคเป็นอาหาร โดยการปูรุสต์ เนื่องจากหากินในเวลากลางคืน ชาวประมงจึงมักจับในเวลากลางคืน โดยใช้แสงไฟจากนีโอนล็อค หมึกหกมสามารถสืบพันธุ์ร่วมได้โดยตลอดทั้งปี โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วง คือ ระหว่างปลายเดือนพฤษภาคมถึงกุมภาพันธ์ พฤษภาคมถึงต้นเดือนกรกฎาคม และปลายเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม โดยสามารถสืบพันธุ์ร่วมได้เมื่อมีอายุ 3-4 เดือน หลังจากการผสมพันธุ์ 1 สัปดาห์ ตัวเมียจะวางไข่ติดกับวัสดุใต้น้ำ โดยที่เพศผู้อย่าว่ายน้ำดูแลอยู่ใกล้ ๆ ไข่ของหมึกหกมมีลักษณะคล้ายฝักมะขาม ติดกันเป็นพวง มีความกว้างของไข่เฉลี่ย 486-2,186 พอง ให้ระยะเวลาในการฟัก 2-3 สัปดาห์ มีความยาวลำตัวแรกฟัก 0.5 เซนติเมตร น้ำหนัก 0.1-0.3 กรัม รูปร่างคล้ายกับหมึกตัวเต็มวัย

ภาพ 32 แสดงหมึกสาย

ที่มา : http://www.gourmetropolis.com/admin/read_pic.php?img=baby-octopus-product.jpg&table=products

4) หมึกสาย (Octopus)

ชื่อทางวิทยาศาสตร์: *Octopus vulgaris* หมึกชนิดนี้มีรูปร่างผิดกับหมึกชนิดอื่น คือลำตัวกลมคล้ายลูกโปงไม่มีครีบไม่มีกระดองมีหนวด 8 เส้นแต่ละเส้นมีความยาวใกล้เคียงกันโคนหนวดแต่ละเส้นมีแผ่นหนังเชื่อมติดกันด้านในของหนวดทุกเส้นมีปุ่มดูดเรียงกันเป็นสองแถบสำหรับจับสัตว์กินเป็นอาหารลำตัวสีเทาอมดำหรือสีน้ำตาลอ่อนด้านห้องสีขาวหมึกสายเป็นสัตว์ที่เคลื่อนไหวค่อนข้างช้าถ้าถูกห่อหุ้มตามพื้นที่เป็นโคลนหรือโคลนปนทรัยพบทตามชายฝั่งทะเลทั่วไป

6.5 การเคลื่อนที่โดยทั่วไปของหมึก

การเคลื่อนที่ของหมึกจะใช้วิธีขับน้ำจากบริเวณส่วนในของลำตัวผ่านออกทางท่อที่อยู่ใกล้ๆ หัวจึงทำให้เกิดแรงดันตัวให้ฟุ่งไปอีกด้านหนึ่ง ขณะเคลื่อนที่จะสูญเสียด้วยการให้อิมัยให้ตัวน้ำน้ำออกจากนิ้วมือยังมีอวัยวะที่ช่วยในการพยุงตัวที่เรียกว่า Statocyst ซึ่งหลักการทำงานเหมือนกับแท่งกระดูกในหูของมนุษย์ที่ช่วยในการทรงตัว จึงช่วยให้หมึกสามารถฟุ่งไปในทิศทางต่างๆ ได้ทั้งขึ้นและลง นอกจากนี้แล้วยังมีสิ่งที่คล้ายกับกระดูกอ่อนที่เรียกว่า Statolith จะอยู่ในระหว่างเซลล์ประสาทแบบขนซึ่งในกลุ่มหมึกลักษณะมีอวัยวะส่วนนี้วัดนากระถึงขีดสุด นับว่าได้ว่า หมึกยังเป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังกลุ่มเดียวในโลกที่มีอวัยวะช่วยในการทรงตัว

6.6 การหายใจของหมึก

หมึกจะมีจังหวะการยืดหดตัวของผนังลำตัว ที่จะกระตุ้นการดูดน้ำเข้าและขับน้ำออก น้ำที่มีออกซิเจนจะให้ไหลผ่านเหงือกตลอดเวลา โดยการทำงานร่วมกันของกล้ามเนื้อลำตัว ช่องตัวและลิ้นปีดเปิด มีการทดลองพวกรหมึกกระดองในสกุล *Sepia* ในภาวะปกติ จะมีอัตราการหายใจเท่า 55 ครั้งต่อนาที การหายใจจะเพิ่มขึ้นเมื่อถูกกระตุ้นหรือระหว่างการเคลื่อนที่ก็จะมีการยืดหดตัวอย่างแรง

6.7 สีสันและการพรางตัว

หมึกเป็นสัตว์เพียงไม่กี่ชนิดในโลก ที่สามารถพรางตัวได้ด้วยการเปลี่ยนสีลำตัวได้อย่างรวดเร็วคล้ายกับสีของหลอดน้ำอ่อน เนื่องจากเซลล์บันผิวนังของหมึกที่เรียกว่า Chromatophore ซึ่งอยู่ด้านบนลำตัวมากกว่าด้านข้าง ด้านในมีเม็ดสี เมื่อถูกถูกเนื้อนดตัวจะดึงผิวนังของเซลล์เหล่านี้ให้ขยายใหญ่ขึ้น จึงทำให้สีสันของหมึกสามารถแปรเปลี่ยนไปมาได้ ซึ่งการเปลี่ยนสีของหมึกนั้นไม่ได้ไปเป็นเพื่อการพรางตัวอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ยังแสดงออกถึงอารมณ์ได้อีกด้วย ในกลุ่มหมึกกระดองในเวลากลางวัน อาจจะซุกซ่อนตัวเพื่อพักผ่อน ด้วยการใช้ห่อพ่นน้ำที่เรียกว่า Funnel พ่นพ่นหายใจเป็นแอ่ง แล้วซุกซ่อนตัวไว้ใต้ทรายนั้น นอกจากนี้แล้ว หมึกยังมีสารเคมีพิเศษที่ไม่เหมือนกับสัตว์ชนิดไหนในโลกอีกด้วย นั่นคือ น้ำหมึก ซึ่งเป็นที่มาของชื่อในภาษาไทยด้วย น้ำหมึกในหมึกมีไว้เพื่อการป้องกันตัวและหลบหนีจากศัตรู เช่น ปลานาดใหญ่และสัตว์ทะเลกินเนื้อชนิดอื่น ๆ เช่น แมวน้ำหรือโลมา ที่กินหมึกเป็นอาหาร น้ำหมึกของหมึกนั้น แท้จริงแล้วเป็นเมือกอย่างหนึ่ง ที่มีสารเวนโดยสีดำเป็นจำนวนมาก และมีลักษณะเป็นของเหลวฟุ้งกระจายในน้ำได้เป็นอย่างดี ซึ่งในน้ำหมึกนั้นมีสารเคมีที่ออกฤทธิ์เป็นด่างซึ่งจะทำให้ปลาที่ล่าหมึกนั้นเกิดอาการมีน้ำตาไปได้ทั่วขณะ ประกอบกับหมึกใช้มันเป็นม่านควนกำบังตัวหนีไปได้ด้วย หมึกนั้นจะพ่นน้ำหมึกออกมายจากห่อเดียวกับที่ใช้พ่นน้ำ

6.8 การป้องกันตัวและการล่าเหยื่อ

หนวดหมึกน้ำ นอกจากราชจับเหยื่อแล้วยังใช้เพื่อข่มขู่และต่อสู้อีกด้วย เนื่องจากหมึกน้ำคู่หน้าที่ยกเว้นหนวดอื่น หมายความว่า มันพร้อมที่จะต่อสู้ ซึ่งหมึกโดยเฉพาะตัวผู้มักจะต่อสู้กัน เพื่อแย่งตัวเมียและปกป้องอาณาเขตหากิน สมองและการมองเห็นของหมึกน้ำวิรัตนากำรมดีที่สุดในบรรดาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังทั้งหมด ระบบประสาทเมื่อเทียบกับมนุษย์แล้วถือว่าต่ำกว่าถึง 50 เท่า หมึกเมื่อจะล่าเหยื่อ จะเริ่นต้นด้วยการจ้องเหยื่อก่อน และจะระยะให้พอดีที่จะจูงเข้าใส่ ซึ่งหมึกจะใช้หนวดที่แข็งแรงมัดรัดเหยื่อไว้ก่อนที่จะใช้ขารไร้ที่แข็งแรงและคมเหมือนปากนกแก้ว จิกกัดเหยื่อ นอกจากนี้แล้วในน้ำลายของหมึกยังมีสารเคมีที่เรียกว่า Cephalotoxin ซึ่งมีเฉพาะในกลุ่มหมึกยักษ์และหมึกกระดองเท่านั้น ซึ่งส่งผลต่อระบบประสาทในสัตว์จำพวกกุ้งปูเท่านั้น เพื่อต้านทานอาหารตามธรรมชาติของหมึก แต่ทว่าในหมึกน้ำลึกบางชนิดก็ไม่น้ำหมึกที่ว่านี้นอกจากนี้แล้ว หมึกในสกุล หมึกสายวงน้ำเงิน ซึ่งเป็นหมึกในกลุ่ม หมึกยักษ์หรือหมึกสาย เป็นหมึกขนาดเล็กกว่า แต่ทว่าในน้ำลายมีพิษที่ร้ายแรงมาก เทียบเท่ากับพิษของงูเห่า 20 ตัวเลยที่เดียว โดยมากแล้วหมึกจะใช้เวลากลางคืนออกหากิน สำรวจกลางวันนั้นใช้พักผ่อนนอนหลับ หมึกทุกชนิดเป็นสัตว์กินเนื้อ โดยจะออกล่าเหยื่อที่เป็นสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ เป็นอาหาร ไม่เท่านั้นแต่กระแทกหั้งหมึกด้วยกันเอง

6.9 การสืบพันธุ์และการเจริญเติบโต

หมีกส่วนมากจะมีอายุขัยโดยเฉลี่ยไม่เกิน 4 ปี อย่างหมีกระดองมีอายุขัยราว 240 วัน
 หมีกตือเป็นสัตว์ที่มีการเจริญเติบโตเร็วมาก เมื่ออายุถึง 3 เดือน ก็สามารถสืบพันธุ์ได้ หมีกมักจะ^ๆ
 จับคู่เป็นคู่ ๆ โดยในหมีกระดองตัวผู้จะมีถุงสเปร์ม ซึ่งตัวผู้จะใช้หนวดดึงถุงสเปร์มนี้ไว้ในตัวตัว
 เมียบริเวณรอบปาก ในขณะที่หมีกลัวจะทิ้งไว้ข้างลำตัว หมีกจะวางไว้ไว้ในโพรงหรือติดกับวัสดุ
 ต่าง ๆ ให้น้ำ เช่น หินหรือปะการัง เมื่อฟักเป็นตัวแล้ว หมีกในวัยเล็กจะมีรูปร่างเหมือนตัวเต็มวัยทุก
 ประการ หมีกตัวเมียในกลุ่มหมีกระดองเมื่อวางไข่แล้ว น้ำหนักจะค่อย ๆ ลดลงและตายลงในที่สุด
 ในขณะที่หมียกษ์ตัวเมียจะดูแลไข่และดูแลลูกจนกว่าทั้งฟักออกมานewborn

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าเรื่องการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG(ตกหมึก) POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มบุคคลหรือผู้ที่สนใจในเรื่องการตกหมึกเพื่อให้ทราบถึงที่มาประวัติและความเป็นมาของอาชีพประมงตกหมึก กิจกรรมนักตกหมึกประเภทของหมึกรวมถึงข้อมูลวิธีตกหมึก/อุปกรณ์ การนำหมึกมาทำอาหาร

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเกี่ยวกับงานที่ใกล้เคียงและข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมมากศึกษาทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาเพื่อพัฒนาในงานการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG(ตกหมึก) POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING มีดังนี้

- รูปแบบของรูปเล่มและภายในเล่มมีการจัดวางระเบียบของตัวอักษรและภาพต่างๆ ที่ชัดเจนสามารถอ่านและเข้าใจได้ง่าย
- มีการใช้ภาพถ่ายประกอบและการใช้สีที่สดใสไม่จัดจ้านมากเกินไปเพื่อความสวยงาม และ่าสนใจมากขึ้น
- นำเสนอเฉพาะข้อมูลสำคัญและจำเป็นมาใช้อธิบายใช้คำที่เป็นกันเองและสั้นกระชับ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจข้อมูลได้ง่าย
- สร้าง pop-up และเทคนิคลูกเล่นต่างๆ ไว้ภายในเล่มเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้สึกตื่นเต้น มีความสนใจที่อยากจะอ่าน

3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

3.1 เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG(ตอกหมึก (POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING โดยให้ความรู้ในเรื่องของหมึก รวมไปถึงกิจกรรมตอกหมึกที่นำมาสร้างรายได้ในอาชีพประมงพื้นบ้านเพื่อเป็นข้อมูลความรู้ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2 ซอฟแวร์ที่ใช้ในการพัฒนาสื่อ

- 1) Adobe Illustrator CS6
- 2) Adobe Photoshop CS6
- 3) Adobe Lightroom CS6

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและประวัติความเป็นมาของสายพันธุ์หมึกและศึกษาข้อมูลกิจกรรมการตอกหมึกที่สามารถนำมาสร้างรายได้เพื่อนำมาสร้างธุรกิจได้โดยได้ในอาชีพประมงพื้นบ้าน ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากอินเตอร์เน็ตและสอบถามข้อมูลจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางข้อมูลในเรื่องของการตอกหมึก

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาของกลุ่มเป้าหมายและความรู้หรือเทคนิคพิเศษในเรื่องของการตอกหมึก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์และพัฒนาให้สอดคล้องกับการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG(ตอกหมึก (POP-UP PHOTO BOOK DESIGN SQUID JIGGING

ขั้นตอนที่ 3 ร่างแบบเกี่ยวกับรูปร่างของหน้ารูปแบบแต่ละหน้าภาพจากและโครงสร้างของหนังสือสามมิติศึกษาโปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการผลิตสื่อ

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการสร้างหนังสือสามมิติ THE SNAG(ตอกหมึก (POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING โดยนำผลสรุปที่ได้จากแบบร่างและความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการนำมาร่วมพัฒนาเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจสอบอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงานการออกแบบตัวหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG(ตอกหมึก (POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ

บทที่ 4

ผลงานการออกแบบ

การศึกษาค้นคว้าเรื่องการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตกหมึก) POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 Pre-production

- 4.1.1 สืบค้นข้อมูล
- 4.1.2 แนวทางในการออกแบบ
- 4.1.3 การออกแบบดำเนินเนื้อหา
- 4.1.4 การออกแบบโลโก้
- 4.1.5 การร่างแบบภาพและเทคนิคระดับ

ขั้นตอนที่ 4.2 Production

- 4.2.1 ออกแบบเลเยอร์เอ้าท์และภาพประกอบ
- 4.2.2 ออกแบบจากและทำแบบจำลอง Mock up

ขั้นตอนที่ 4.3 Post-production

- 4.3.1 จัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา
- 4.3.2 ทำรูปแบบปีกอปั๊พและวางแผนข้อมูลต่างๆ
- 4.3.3 การนำเสนอผลงาน

ขั้นตอนที่ 4.1 Pre-production

4.1.1 สืบค้นข้อมูล

หลังจากที่ได้สืบค้นข้อมูลเราได้นำข้อมูลที่ได้มาคัดกรองเพื่อให้การออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตกหมึก) POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING มีความกระชับและชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ง่ายโดยจะเน้นไปที่

- ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของอาชีพประมงตกหมึก
- ประเภทของหมึก
- กิจกรรมนักตกหมึก
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจตกหมึก

4.1.2 แนวคิดในการออกแบบ

แนวคิดหลัก คือการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตอกหมึก) POP-UP PHOTobook DESIGN SQUID JIGGING ต้องการสื่อถึงข้อมูลที่มากของอาชีพประมงตอกหมึก โดยให้ความรู้ในเรื่องของหมึก รวมไปถึงกิจกรรมตอกหมึกที่นำมาสร้างรายได้ในอาชีพประมง พื้นบ้านเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นหนังสือที่มีภาพประกอบสื่อข้อมูลสามารถเข้าใจได้ง่าย

4.1.3 การออกแบบดำเนินเนื้อหา

การดำเนินเนื้อหานั้นจะแบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะมีรายละเอียดของข้อมูล เรื่องที่มากของอาชีพประมงตอกหมึก ไปจนถึงข้อมูลที่จำเป็นอุปกรณ์/วิธีการตก ประโยชน์ที่ได้จากหมึก มีดังนี้

หัวข้อที่ 1 History of Squid

- ที่มาของอาชีพประมงตอกหมึก

หัวข้อที่ 2 The Squid

- ประเภทของหมึก

หัวข้อที่ 3 Jigging Squid

- การตอกหมึกแบบ Jigging

หัวข้อที่ 4 The Squid Fisher

- นักตอกหมึก

หัวข้อที่ 5 Device

- เครื่องมือ/อุปกรณ์ตอกหมึก

หัวข้อที่ 6 Eat this try that

- นำหมึกมาประกอบอาหาร
- วิธีทำความสะอาดหมึก

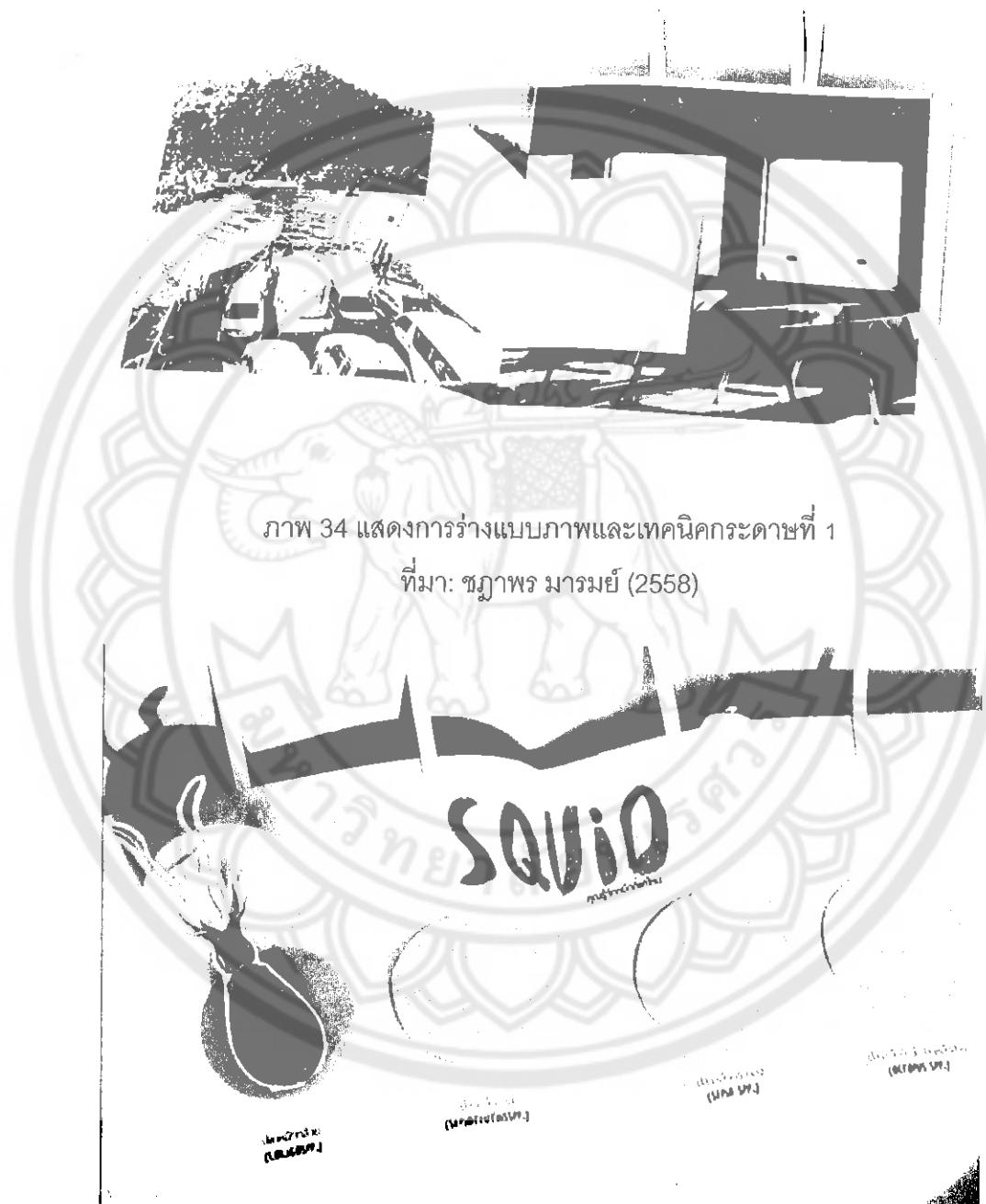
หัวข้อที่ 7 10 Health Benefits of Squid

- 10 ประโยชน์จากหมึก

4.1.4 การออกแบบโลโก้

4.1.5 การร่างแบบภาพและเทคนิคกราฟิก

ภาพ 34 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกราฟิกที่ 1

ที่มา: ชฎาพร นารามย์ (2558)

ภาพ 35 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกราฟิกที่ 2

ที่มา: ชฎาพร นารามย์ (2558)

ภาพ 36 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่ 3

ที่มา: ชฎาพร รามรย์ (2558)

ภาพ 37 แสดงการร่างแบบภาพและเทคนิคกระดาษที่ 4

ที่มา: ชฎาพร รามรย์ (2558)

ขั้นตอนที่ 4.2 Production

4.2.1 ออกแบบแล็บเจ้าท์และภาพประกอบ

ภาพ 38 แสดงการวางแผนเจ้าท์และภาพประกอบครั้งที่ 1

ที่มา: ชฎาพร ภารมย์ (2558)

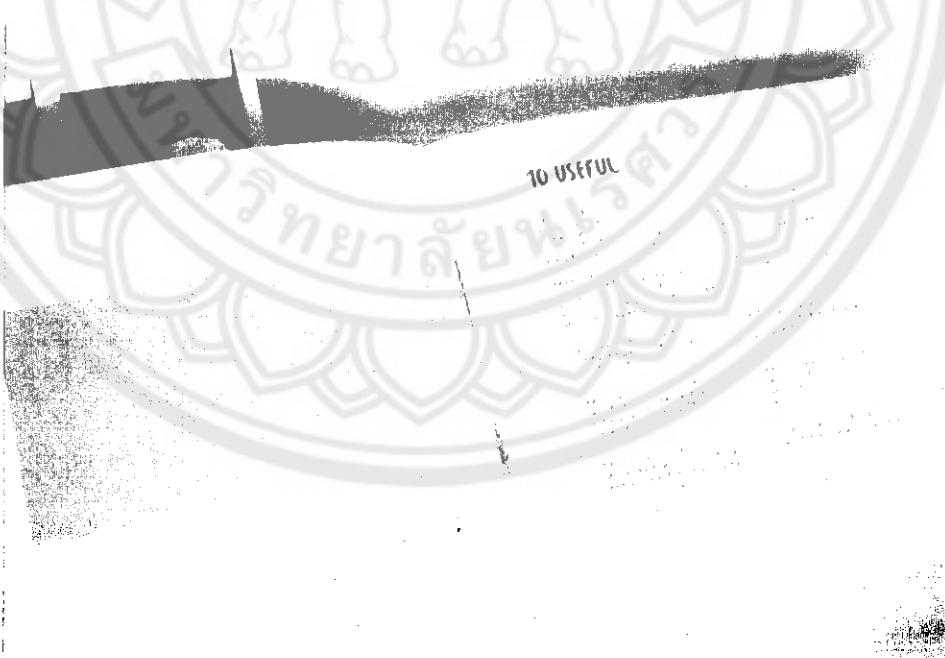
ภาพ 39 แสดงการวางแผนเจ้าท์และภาพประกอบครั้งที่ 1

ที่มา: ชฎาพร ภารมย์ (2558)

ภาพ 40 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่ 1

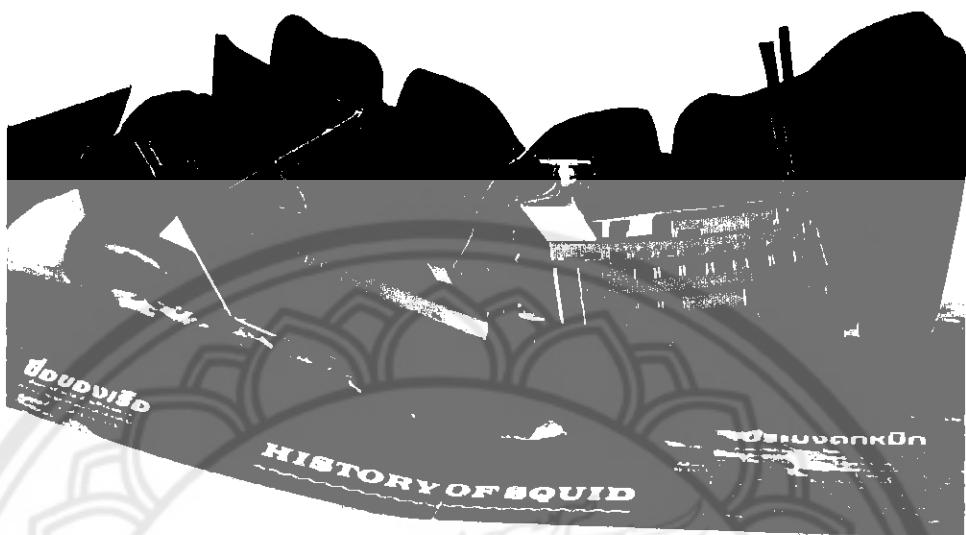
ที่มา: ชูภพ นารมย์ (2558)

ภาพ 41 แสดงการวางแผนเข้าท์และภาพประกอบครั้งที่ 1

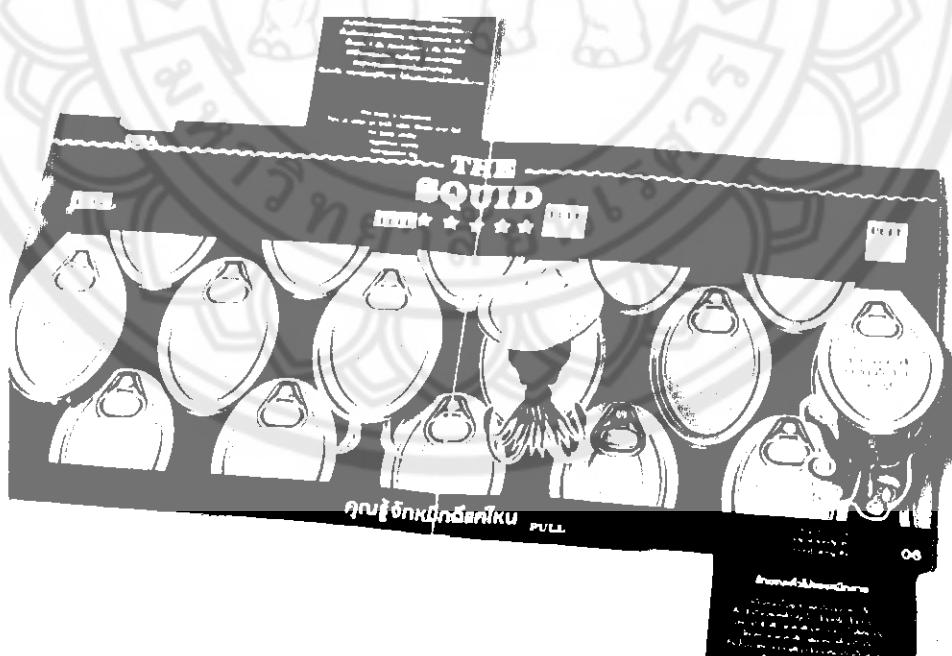
ที่มา: ชูภพ นารมย์ (2558)

4.2.2 ออกแบบจากและทำแบบจำลอง

ภาพ 42 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชูภาร พารมย์ (2558)

ภาพ 43 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชูภาร พารมย์ (2558)

ภาพ 44 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชุมพาณิชย์ (2558)

ภาพ 45 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชุมพาณิชย์ (2558)

ภาพ 46 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชฎาพร ภารมย์ (2558)

ภาพ 47 แสดงการออกแบบ Mock up

ที่มา: ชฎาพร ภารมย์ (2558)

ขั้นตอนที่ 4.3 Post-production

4.3.1 จัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา

ภาพ 48 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเรื่อง

ที่มา: ชฎาพร นารุมย์ (2558)

ภาพ 49 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเรื่อง

ที่มา: ชฎาพร นารุมย์ (2558)

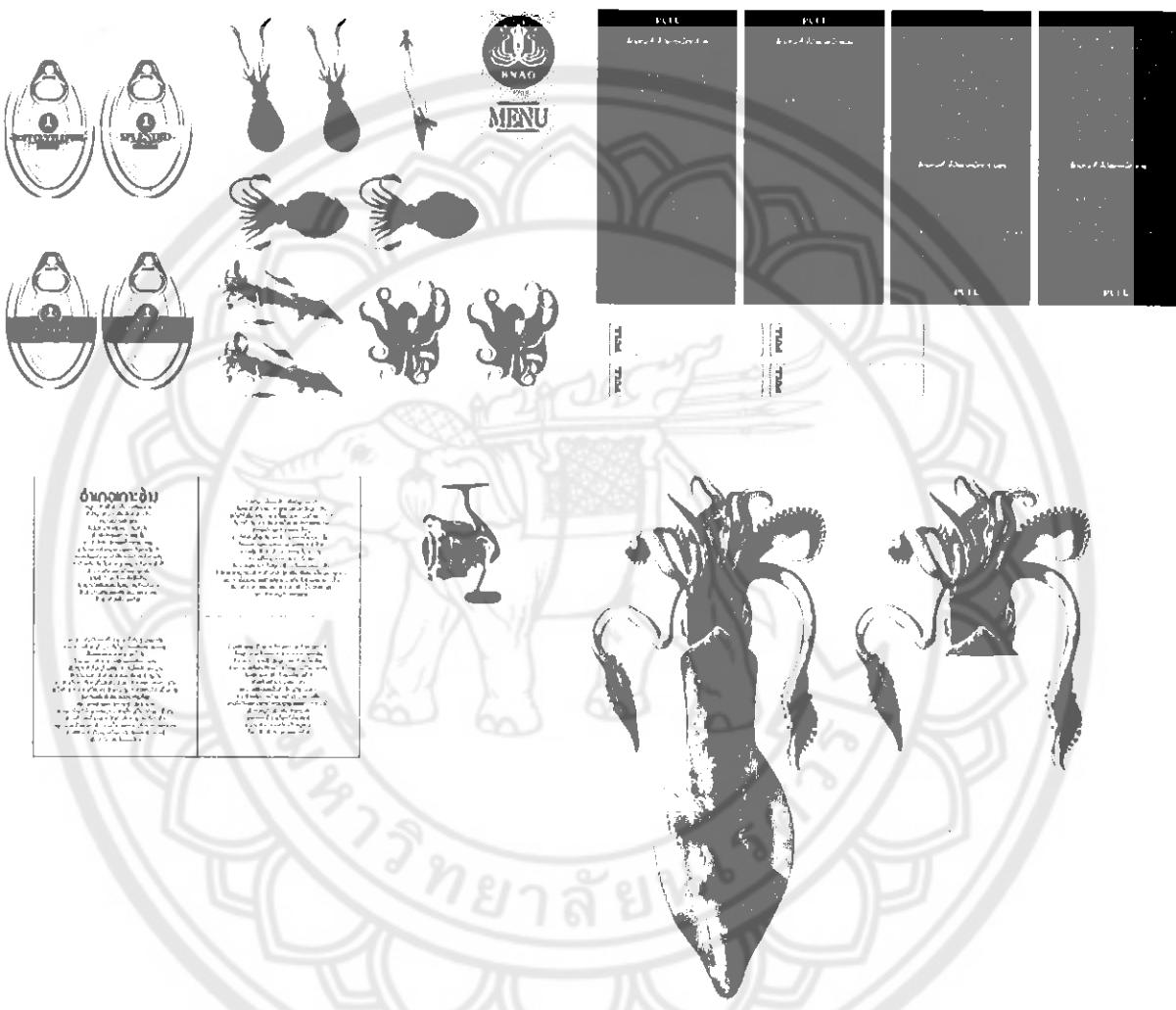
ภาพ 50 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา
ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 51 แสดงการจัดวางแผนผังการดำเนินเนื้อหา
ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

4.3.2 ทำรูปแบบปีอปอพและวางแผนข้อมูลต่างๆ

เป็นการออกแบบภาพประกอบและวางแผนข้อมูลต่างๆบนขนาดหน้ากระดาษที่ได้กำหนดการตั้งค่าไว้ ก่อนนำไปพิมพ์ลงบนกระดาษจริง เพื่อนำมาสร้างเป็นหนังสือและหน้าที่มีจากปีอปอพจริง

ภาพ 52 แสดงการออกแบบรูปแบบปีอปอพ (กระดาษหน้าหลัง)

ที่มา: ชูภพ นารมย์ (2558)

ภาพ 53 แสดงการออกแบบรูปแบบปีกอบอพที่ 1

ที่มา: ชฎาพร นารามย์ (2558)

ภาพ 54 แสดงการการออกแบบรูปแบบปีกอบอพที่ 2

ที่มา: ชฎาพร นารามย์ (2558)

ภาพ 55 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง
ที่มา: ชฎาพร สารมาย (2558)

ภาพ 56 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มากวนย์ (2558)

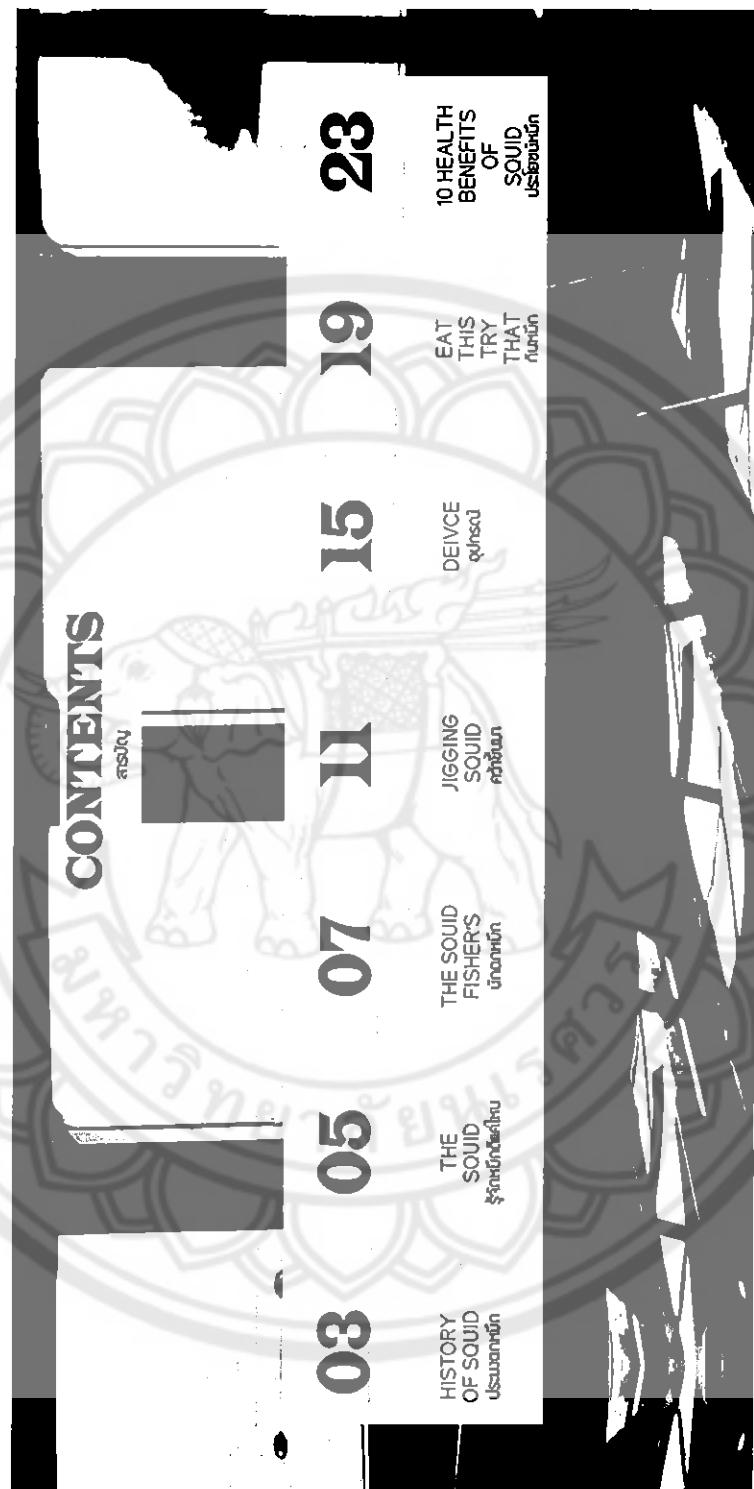
ภาพ 57 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร ภารามย์ (2558)

ภาพ 58 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จิริ

ที่มา: ชฎาพร มารามย์ (2558)

ภาพ 59 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มารวย (2558)

ภาพ 60 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มากุมย์ (2558)

ภาพประกอบจาก <http://static.guim.co.uk/.../13486.../Southern-Ocean-011.jpg>

ภาพ 61 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มากเมย์ (2558)

ภาพ 62 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มากุมย์ (2558)

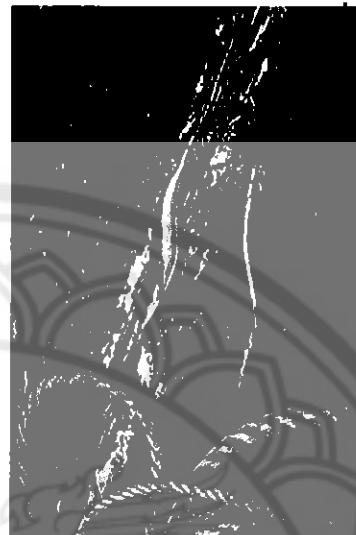
THE SQUID FISHER'S

ภาพ 63 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง
ที่มา: ชฎาพร รามย์ (2558)

ภาพประกอบจาก http://feelgrafix.com/dala_images/out/12/862903-ocean-waves-wallpaper.jpg

16

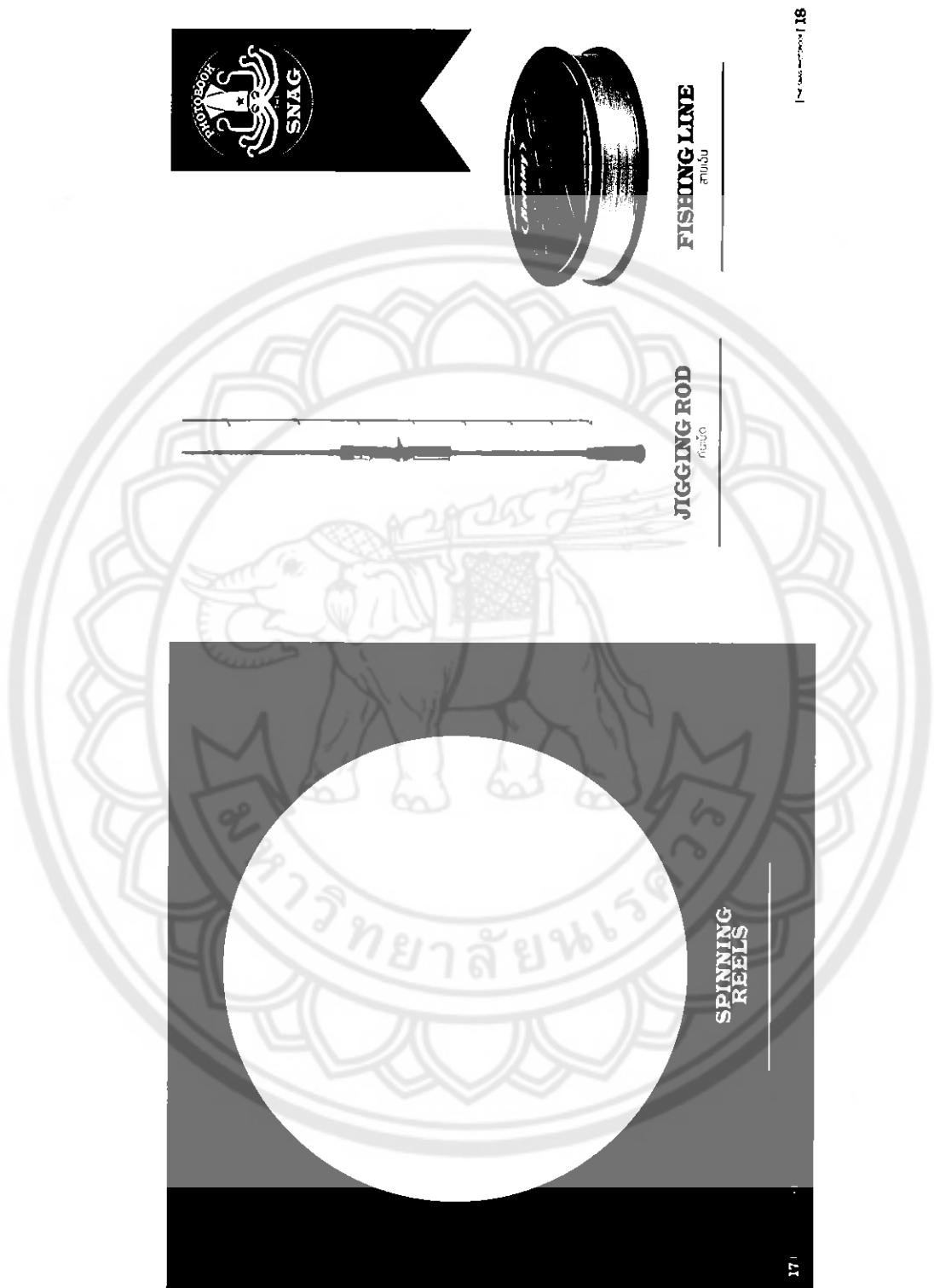

15

ภาพ 64 แสดงการออกแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชูภารา まるมาย (2558)

ภาพ 65 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชุมพร มากรณ์ (2558)

ภาพ 66 แสดงการออกแบบวูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง
ที่มา: ชฎาพร รามย์ (2558)

1-2000000000 | 24

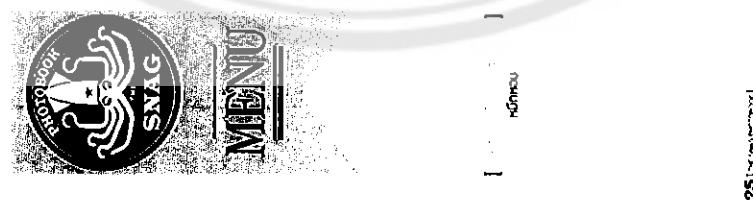
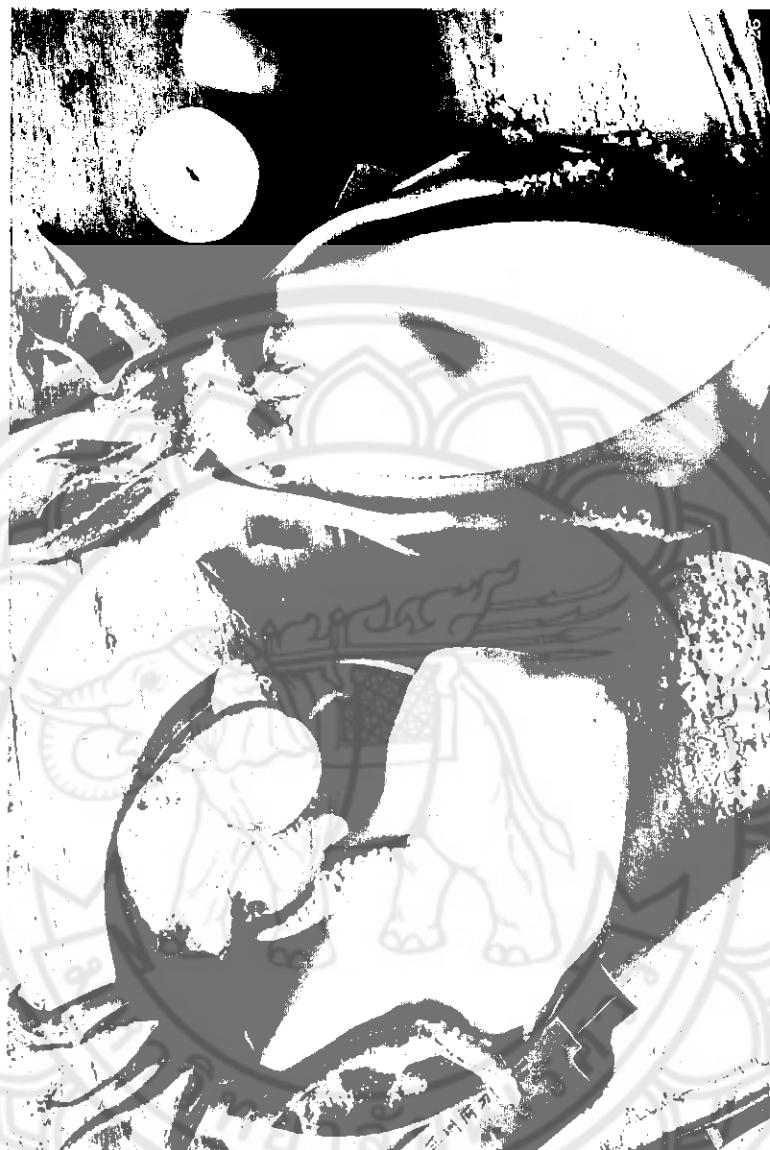
ภาพ 67 แสดงการออกแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร รามย์ (2558)

ภาพ 68 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชูภาพ รามย์ (2558)

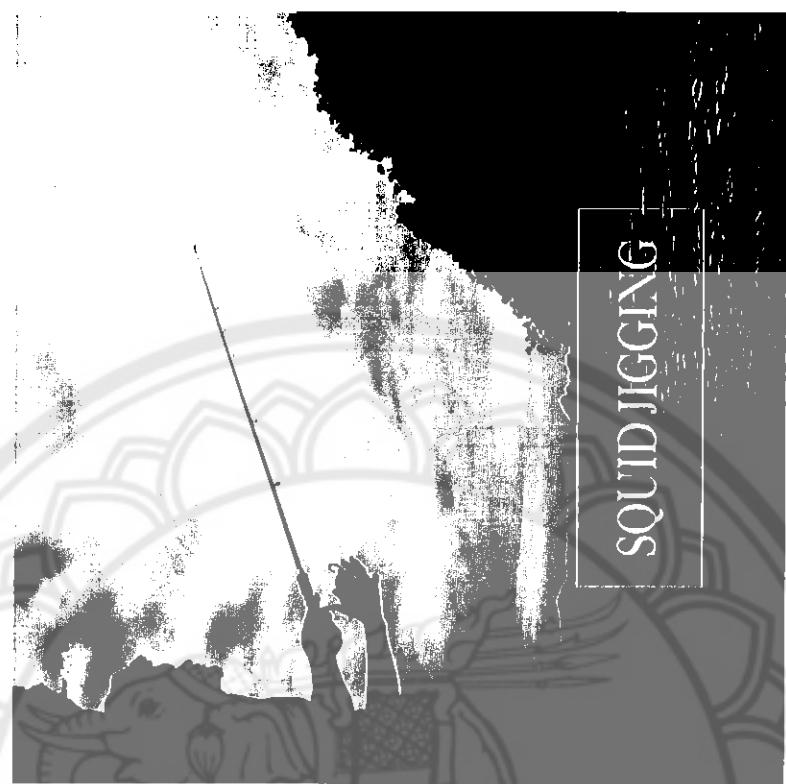
ภาพ 69 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชูภพ รามย์ (2558)

ภาพ 70 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

๘๑

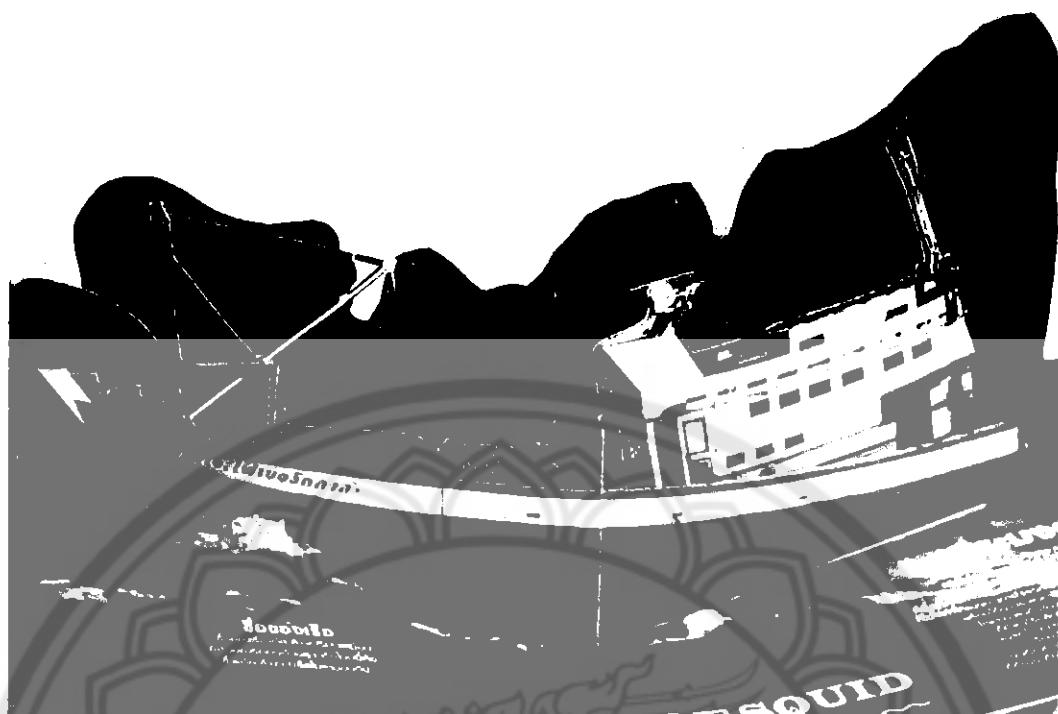
ภาพ 71 แสดงการออกแบบรูปแบบหนังสือก่อนพิมพ์จริง
ที่มา: ชฎาพร มากomy (2558)

4.3.3 การนำเสนอผลงาน

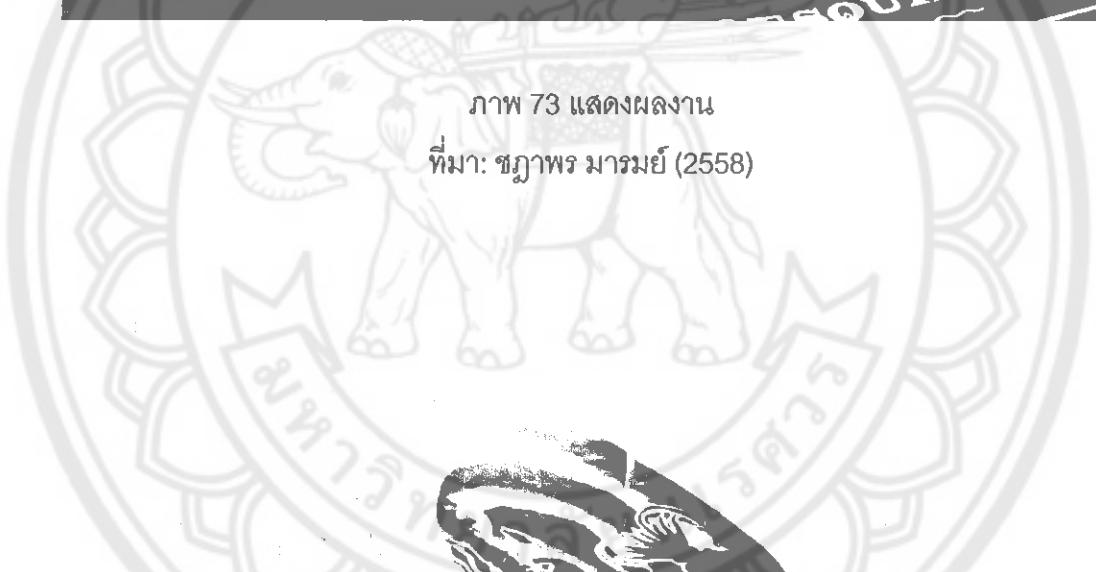
ภาพ 72 แสดงปกด้านหน้า-ด้านหลังผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 73 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

JIGGING

กร้าวเนื้บฯ

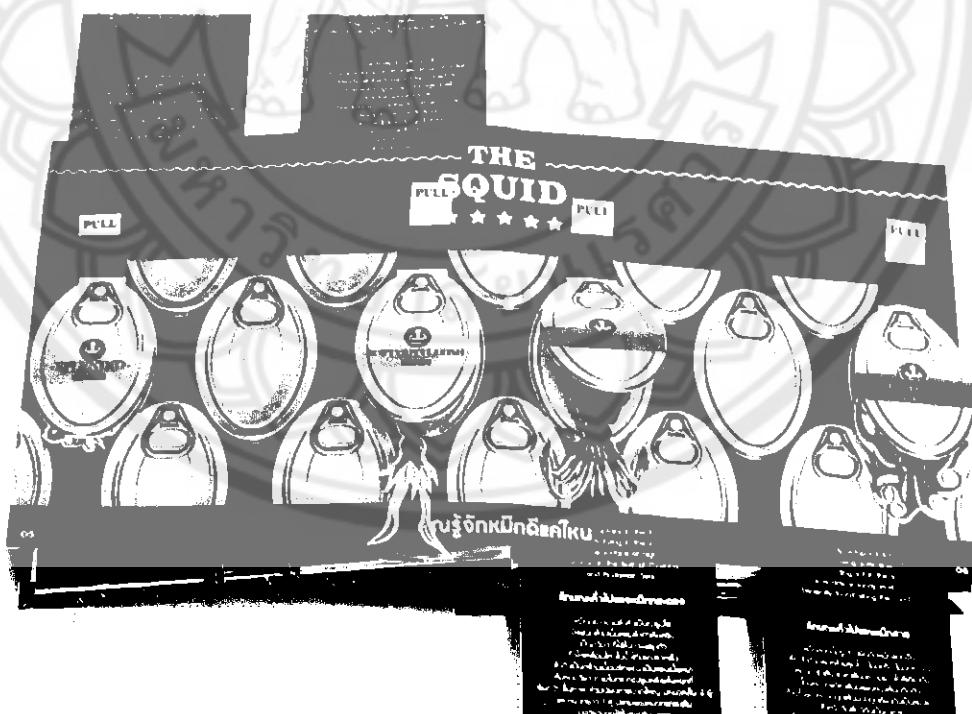
ภาพ 74 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 75 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 76 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 77 แสดงผลงาน

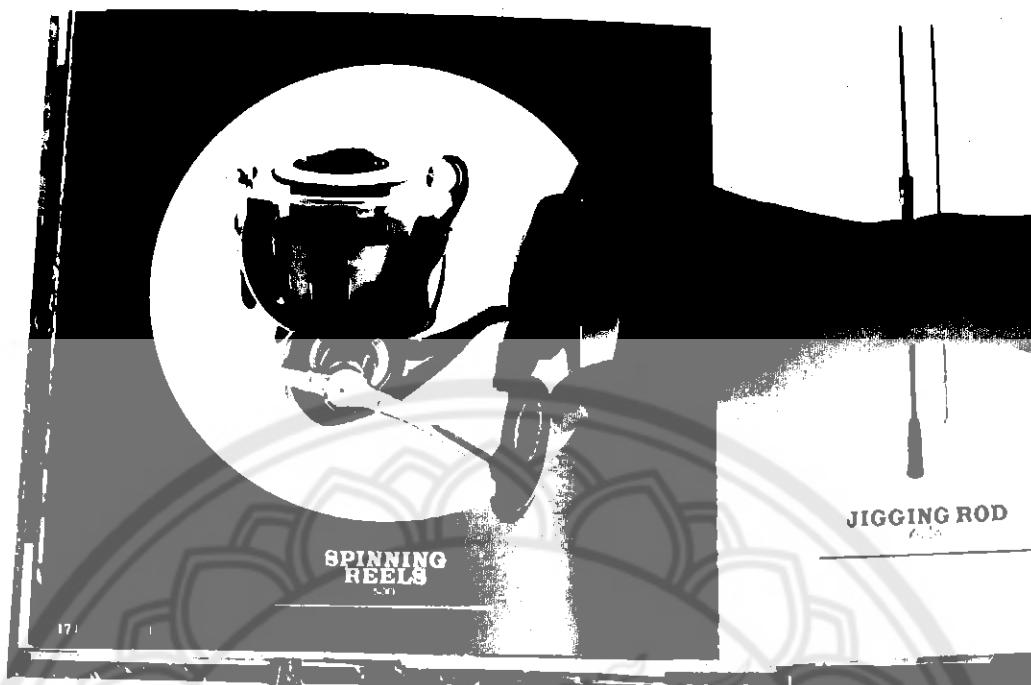
ที่มา: ชฎาพร นารมย์ (2558)

+ ແກ່ງ ໄງສ ປັນສານຮຽນພຳກໍາກວະລຸກທີ່ເປົ້າໂຄເຕະເບັນເຖິງ
ແລະສານຮຽນພຳກໍາກວະລຸກເບັນອັນ ເຮົວວາພົບພານ
ຮະກ່າງນັ້ນລັດຖິ່ນສອງແມບໃກ້ ແກ່ງ ໄງສ ປັນສານຮຽນ
ຮະກ່າງນັ້ນໄກຫຼາຍຮູບແບບ ກັ້ນນີ້ເປົ້າ ບໍລິສັດ
ຮະກ່າງນັ້ນຈະສຳເນົາກໍາກວະລຸກ

ກາພ 78 ແສດງຜລົງນານ

ที่มา: ชีวภาพ รามย์ (2558)

ภาพ 79 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

ภาพ 80 แสดงผลงาน

ที่มา: ชฎาพร มารมย์ (2558)

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาวิจัย การออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตกหมึก (POP-UP PHOTOBOOK DESIGN SQUID JIGGING ครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้า และวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ดังนี้

1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตกหมึก (POP-UP PHOTOBOOK DESIGN SQUID JIGGING เพื่อให้ประชาชนผู้สนใจทั่วไป ได้ศึกษาและเข้าใจในถึงข้อมูลของที่มาของอาชีพประมงตกหมึก โดยให้ความรู้เกี่ยวกับประเพณีรวมไปถึงกิจกรรมตกหมึกที่นำมาสร้างร่ายได้ในอาชีพประมงพื้นบ้านเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จึงจัดทำหนังสือที่มีภาพประกอบรวมถึงข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้ง่าย จึงทำการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบให้มีความสวยงามเหมาะสมแก่การนำไปเผยแพร่รอบไปโดยผลการวิจัยสรุปผลดังต่อไปนี้

1.1 ขอบเขต

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้คือ บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในกิจกรรมตกหมึก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือการออกแบบหนังสือสามมิติเรื่อง THE SNAG (ตกหมึก (POP-UP PHOTOBOOK DESIGN SQUID JIGGING

1.1.1 ศึกษาเรื่องข้อมูลการตกหมึกของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัด ตราด

หัวข้อที่ 1 History of Squid

ที่มาของอาชีพประมงตกหมึก -

หัวข้อที่ 2 The Squid

ประเพณีของหมึก -

หัวข้อที่ 3 Jigging Squid

การตกหมึกแบบ -Jigging

หัวข้อที่ 4 The Squid Fisher

นักตกหมึก -

หัวข้อที่ 5 Device

อุปกรณ์ตกหมึก/เครื่องมือ -

หัวข้อที่ 6 Eat this try that

นำหมึกมาประกอบอาหาร -

วิธีทำความสะอาดหมึก -

หัวข้อที่ 10 7 Health Benefits of Squid

10 -ประโยชน์จากหมึก

1.1.2 ศึกษาเรื่องการออกแบบ

- การออกแบบภาพถ่ายและเทคนิคภาพประกอบ
- การจัดวางองค์ประกอบภาพ

2 การออกแบบวิธีการดำเนินเรื่อง

การดำเนินเรื่องคือเริ่มจากการเล่าที่มาของอาชีพประมงตกหมึก การแยกประเภทสายพันธุ์หมึก วิธีการตกหมึกแบบ JIGGING กิจกรรมนักตกหมึก ขั้นตอนต่อไปคือธัญญาณวิธีตกด้วยภาพอุปกรณ์สำหรับการตกหมึกที่ควรมีและจบที่การคัดแยกเกียกับประโยชน์จากหมึกที่เราสนใจว่ามีสารอาหารอะไรบ้าง

3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

เนื่องจากหัวข้อที่ผู้วิจัยไม่เคยลองทำหนังสือสามมิติมาก่อนจึงจำเป็นต้องศึกษาโดยละเอียด ด้วยการศึกษาจากหนังสือสามมิติจริง และศึกษาผ่านอินเตอร์เน็ต ต้องนำเทคนิคกระดาษต่างๆ มาดัดแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องที่ทำในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ใส่ใจในรายละเอียดของการทำงานด้วยตัวเอง ต้องมีความรอบคอบซึ่งผลงานที่ทำมีความละเอียดต่างๆ ที่ควรให้ความสำคัญอย่างมาก และมีขั้นตอนในการดำเนินการทำขึ้นงานค่อนข้างยากพอสมควร

4 แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ

4.1 การถ่ายภาพ ควรวางแผนอีบอร์ดไว้ล่วงหน้าว่าเราจะได้ภาพแบบไหน ถ่ายอะไรบ้าง เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน เพราะภาพถ่ายที่ใช้ประกอบในหนังสือ เป็นภาพที่ผู้ศึกษาได้ถ่ายเอง ลงพื้นที่เอง จึงต้องเตรียมความพร้อมไว้อย่างดี เพื่อให้ได้ภาพที่ต้องการ รวมไปถึงการจัดสรร

และคำนวณระยะเวลาที่ลงพื้นที่ ช่วงเวลาในการถ่ายภาพ การตอกหมึกต้องติดต่อจ้างเรืออุกฤษฎี จึงต้องถ่ายให้ทันเวลา ก่อนที่จะมีด เก็บภาพตามที่เราได้คิดไว้ล่วงหน้าแล้ว

4.2 ควรมีการวางแผนและคำนวณขนาดกระดาษที่ดี และใส่ใจในเรื่องของรายละเอียด เล็กน้อยของกระดาษ เช่น คำนวณขนาดของเทคนิคการพับกระดาษเมื่อจะนำมาประกอบเพื่อใส่ภายในเล่มหนังสือสามมิติ

4.3 ควรทำเล่มหนังสือและเทคนิคกระดาษต้นแบบหรือการทำ Mock up ต้นแบบชิ้นงาน ทั้งหมดชิ้นมา ก่อน เพื่อให้สะทกต่อการวัดขนาดกระดาษที่จะนำมาดำเนินการขั้นต่อไปในขั้นตอน ของการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่นี่เพื่อให้สามารถทำงานได้เป็นระบบมากขึ้น

4.4 การออกแบบรูปแบบของหนังสือสามมิติ ต้องคำนึงถึงในเรื่องของการพิมพ์อย่าง ละเอียดเช่นในกระดาษ 1 แผ่น จะมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เพราะฉะนั้นเราจึงต้องออกแบบ ชิ้นงานทั้งด้านหน้าและหลัง เพื่อเสริมให้งานดูมีความน่าสนใจ และเพื่อความเรียบร้อยของผลงาน

4.5 ให้ความสำคัญในเรื่องรายละเอียดต่างๆ เช่น ความหนาและบางของกระดาษแต่ละ ชนิด ความสามารถในการติดทนกับกระดาษที่จะนำมาใช้ หรือกระดาษชนิดไหนที่จะสามารถ นำมาทำงานชิ้นงานปีกอบอัพได้

4.6 ควรมีความละเอียดรอบคอบในการใช้สมาร์ตโฟน หรืออุปกรณ์ต่างๆ ในการตัดหรือกรีด กระดาษให้มีความเรียบร้อยสวยงาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ที่นำมาใช้ด้วย ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการ ตัดหรือกรีดกระดาษเป็นสิ่งสำคัญมากในการทำงานหนังสือสามมิติ ควรมีอุปกรณ์หลากหลาย เทคนิคต่อร์ปากกาใช้กับงานที่มีความโค้งมนมาก เพราะจะช่วยให้กระดาษสามารถกรีดลงในงานที่ รายละเอียดเล็กๆ ของกระดาษมาก หรือกรีดไกรขันดเจ็กใช้กับการกระดาษขนาดเล็ก เพราะ สามารถช่วยให้ทำงานง่าย รวดเร็ว สะดวก และมีความละเอียดของงานมากขึ้น

บรรณานุกรม

กิตติ รัตนฉายา, "บทวิเคราะห์การประมง กับสิทธิในท้องทะเลของไทย." ไทรใต้, 5(206) : มีนาคม 2540.

ข้อมูลการเดินทาง, (2550). ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดตราด. วันที่ค้นข้อมูล 10 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: http://www.trat.or.th/traveltrip.asp?prov_id=23

ข้อมูลทัวร์ไป, (2550). ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดตราด. วันที่ค้นข้อมูล 10 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: http://www.trat.or.th/province.asp?prov_id=23

ตราด, ภาคตะวันออก, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: <http://www.moohin.com/062/>

บทที่ 1 ประวัติเมืองตราด, จังหวัดตราด, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: <http://www.trat.go.th/today.fin.doc>

บทที่ 2 สภาพทัวร์ไปของจังหวัด, จังหวัดตราด, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: <http://www.trat.go.th/today.fin.doc>

ป่าไม้, 45 ฐานข้อมูลจังหวัด ด้านทรัพยากรธรรมชาติ, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 13 พฤษภาคม 2558,
เวปไซด์: http://61.19.46.171/trat_poc/report/sar/report/report.php?id=sm050101&headName

ประวัติความเป็นมา, ข้อมูลทัวร์ไป, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,

เวปไซด์: http://61.19.46.171/trat_poc/report/sar/report/report.php?id=sm010100

ประวัติเมืองตราด, จังหวัดตราด, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,

เวปไซด์: <http://www.trat.go.th/today.fin.doc>

เพียง พุ่มชะมอง, (2535). คนกับทะเล 1, (พิมพ์ครั้งที่ 1).

กรุงเทพฯ: สำนักหนังสือพิมพ์จีน

วินัย สุกใส."ภูเขา ทุ่งราบและทะเล : วิถีแห่งความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของชุมชนรอบ
ทะเลสาบสงขลา." ทักษิณคดี 4(2) : 102-123 ; กุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2538.

วีระศักดิ์ สุวรรณศักดิ์. "พื้นปัญญาการพัฒนา สำเนียกแห่งชุมชน : สร้างภูมิปัญญาเมือง 14 ลุ่มน้ำ
แห่งภาคใต้ตอนบน," ทักษิณคดี 4(2) : 90-96 ; กุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2538.

สมโนjan อัคคะทวีวนน, (2540). ภาพปลาและสตอร์น้ำของไทย, (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา

สุนัขหลังอาน, ธรรมชาติวิทยา, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,

เวปไซด์: <http://intranet.m-culture.go.th/trad/trd702.htm>

สำนักงานจังหวัดตราด, การบริหารงานจังหวัดตราดแบบสมบูรณากาраж ประจำปี 2550, ม.ป.ท. :
ม.ป.พ., 2550

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดตราด, กระทรวงพาณิชย์, ม.ป.ป. วันที่ค้นข้อมูล 11 พฤษภาคม 2558,

เวปไซด์: <http://www.moc.go.th/opscenter/tr/marone47.htm>

อัมพร แก้วหนู."ทะเบียน ชุมชนเปลี่ยนแปลง : การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและ
ผลกระทบต่อชุมชนรอบทະเบียนสถาบันสงขลา." ทัศนคติ.3(1) : 67-74 ; ตุลาคม-มีนาคม
2535-2536.

ประวัติผู้จัด

ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย) : นางสาว ชฎาพร รามย์
(ภาษาอังกฤษ) : MRS.CHADAPORN MAROM
วัน เดือน ปีเกิด : 15 กันวาคม 2535
สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน : 19 หมู่ 9 ตำบลคอมทอง อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
E-mail : my.casper@msn.com
ประวัติการศึกษา :
 พ.ศ. 2553 มัธยมศึกษาปีที่ 6
 จากโรงเรียนเฉลิมวงศ์สตรี
 อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 พ.ศ. 2558 ศป.บ.(ออกแบบสื่อนวัตกรรม)
 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ภาพ 81 แสดง Final Present IS

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2015

ภาพ 82 แสดง Final Present IS

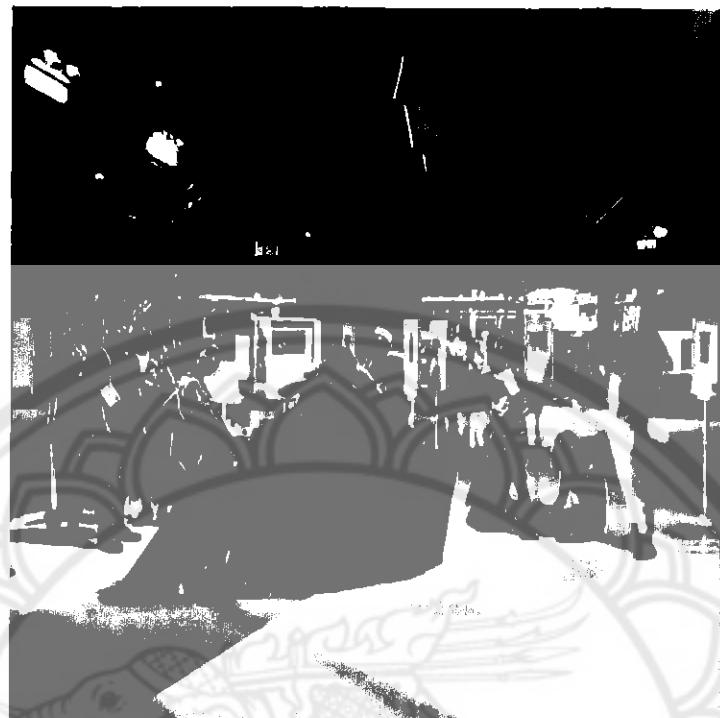
เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2015

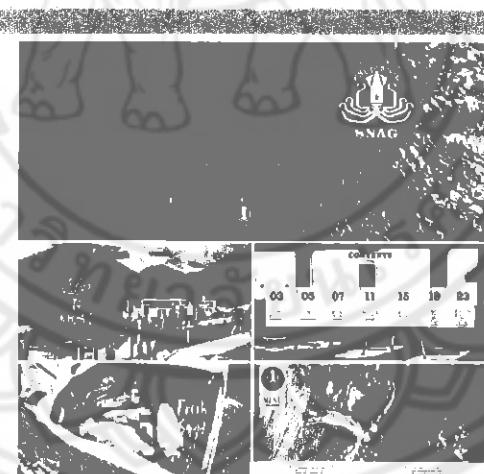
ภาพ 83 แสดงการจัดนิทรรศการ

ภาพ 84 แสดงการจัดนิทรรศการ

ภาพ 85 แสดงการจัดนิทรรศการ

54710578
Bijdrage tot de studie van de invloed van de
geografische ligging op de productiviteit van
de landbouw in Nederland

กิจกรรมทางหนังสืองานท่องเที่ยว

ເຊື້ອງຕະຫຼາດ

10 EDITIONS OF DIFFERENT

[View Details](#)

WILSON: READING

ପ୍ରକାଶନ ମେଳାଜିଟିକ୍ ଲିମଟେଡ୍

REFERENCES

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

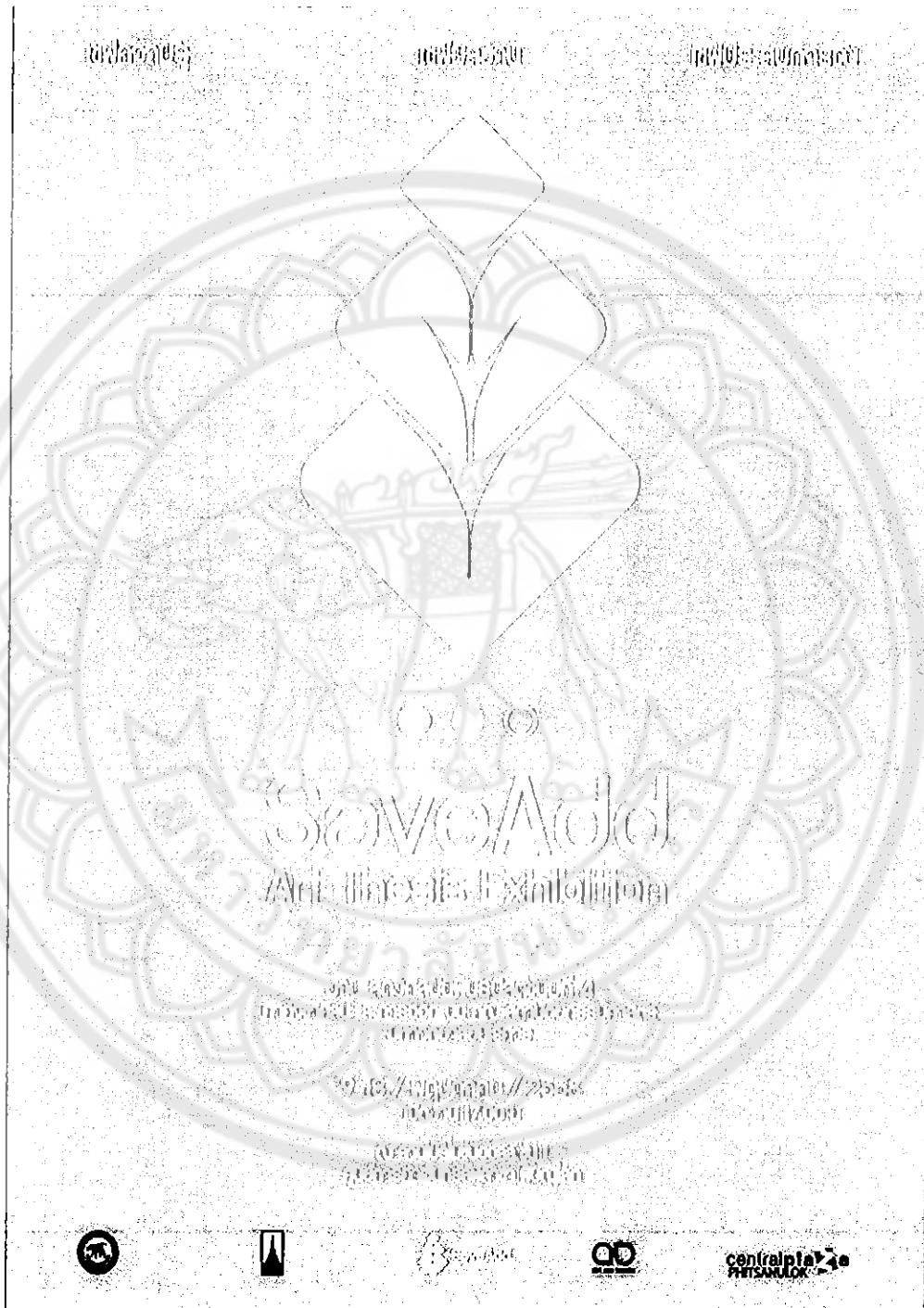
111 00 666181

ART THESES

ARTICLES

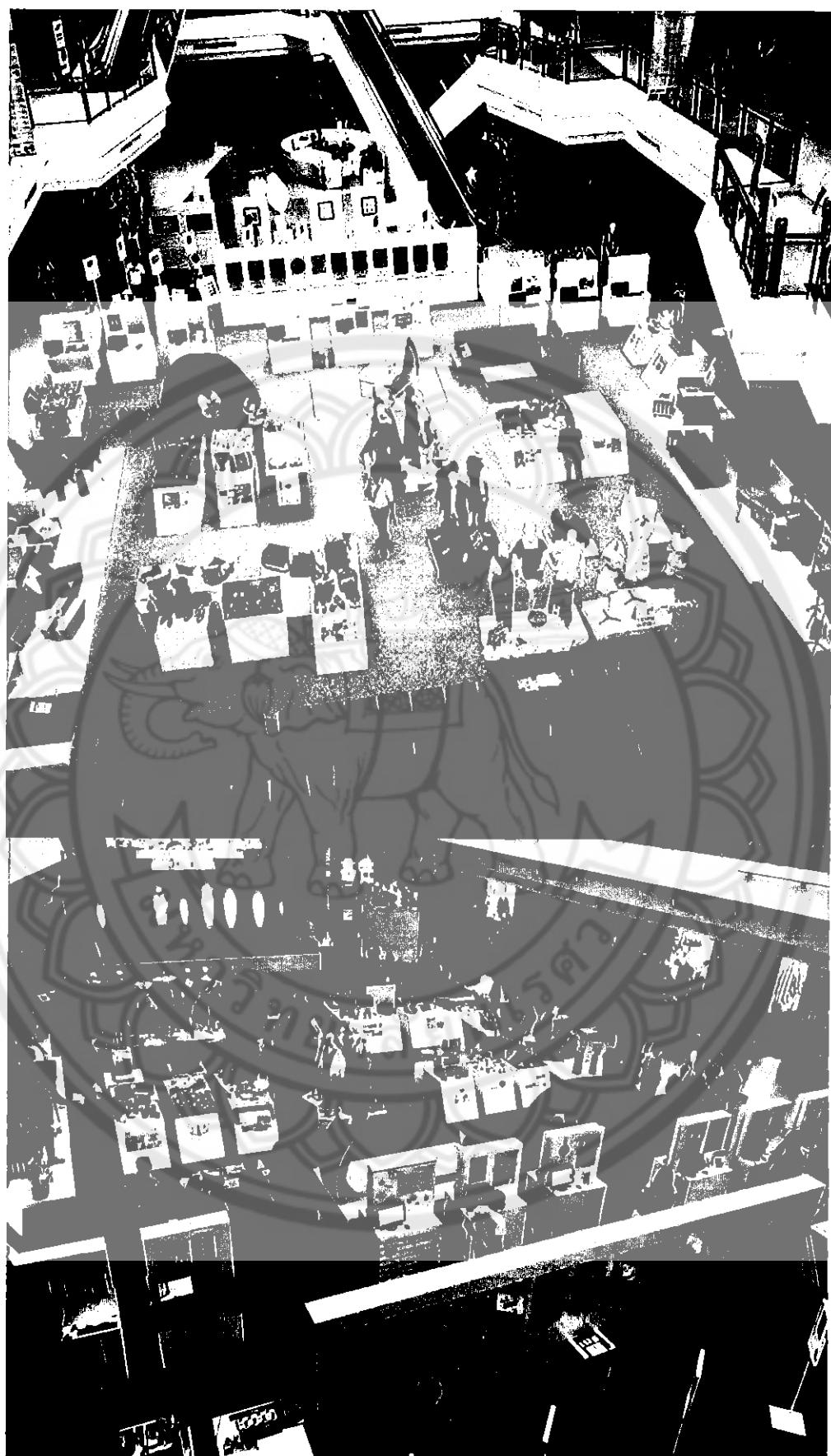
ກາພ 86 ແສດງສູງຈີບັດ

SAVEADD ART THESIS EXHIBITION

ภาพ 87 แสดงไปสเตอร์งานจัดแสดงผลงาน

SAVEADD ART THESIS EXHIBITION

ภาพ 88 แสดงภาพโดยรวมนิทรรศการ

ภาพ 89 แสดงบู๊คลงงาน

ภาพ 90 แสดงบู๊คลงงาน

ภาพ 91 แสดงบูธผลงาน

ภาพ 92 แสดงบูธผลงาน

ภาพ 93 แสดงบูรพาจาน

ภาพ 94 แสดงการนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายาน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาพ 95 แสดงการนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายัน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาพ 96 แสดงการนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยหัวเฉียว

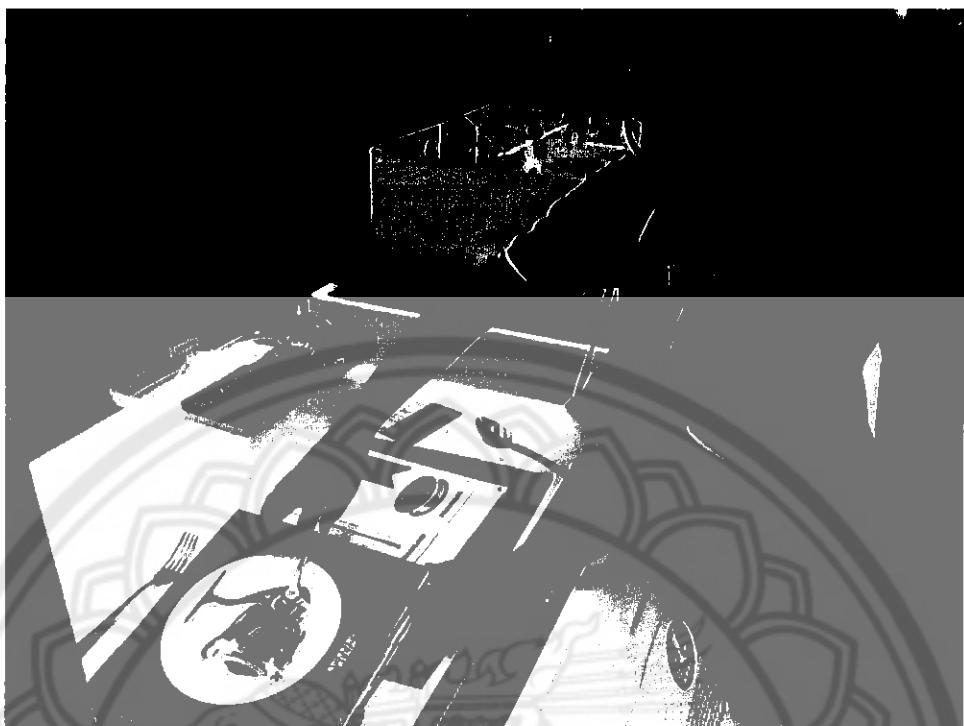
ภาพ 97 แสดงการนำเสนอผลงานให้ท่านศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า

ภาพ 98 แสดงผู้เข้าชุมผลงาน

ภาพ 99 แสดงผู้เข้าชุมผลงาน

ภาพ 100 แสดงผู้เข้าชมผลงาน

ภาพ 101 แสดงผู้เข้าชมผลงาน

ภาพ 102 แสดงผู้เข้าชมผลงาน

ภาพ 103 แสดงผู้เข้าชมผลงาน

ภาพ 104 แสดงผู้เข้าชมผลงาน

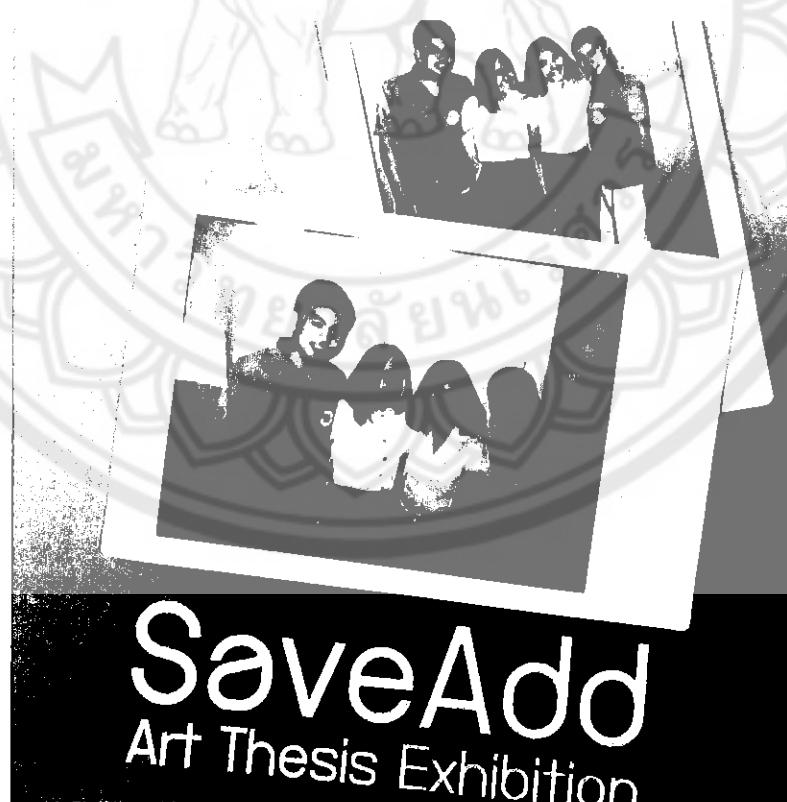
ภาพ 105 บรรยายการศภายในงานนิทรรศการ

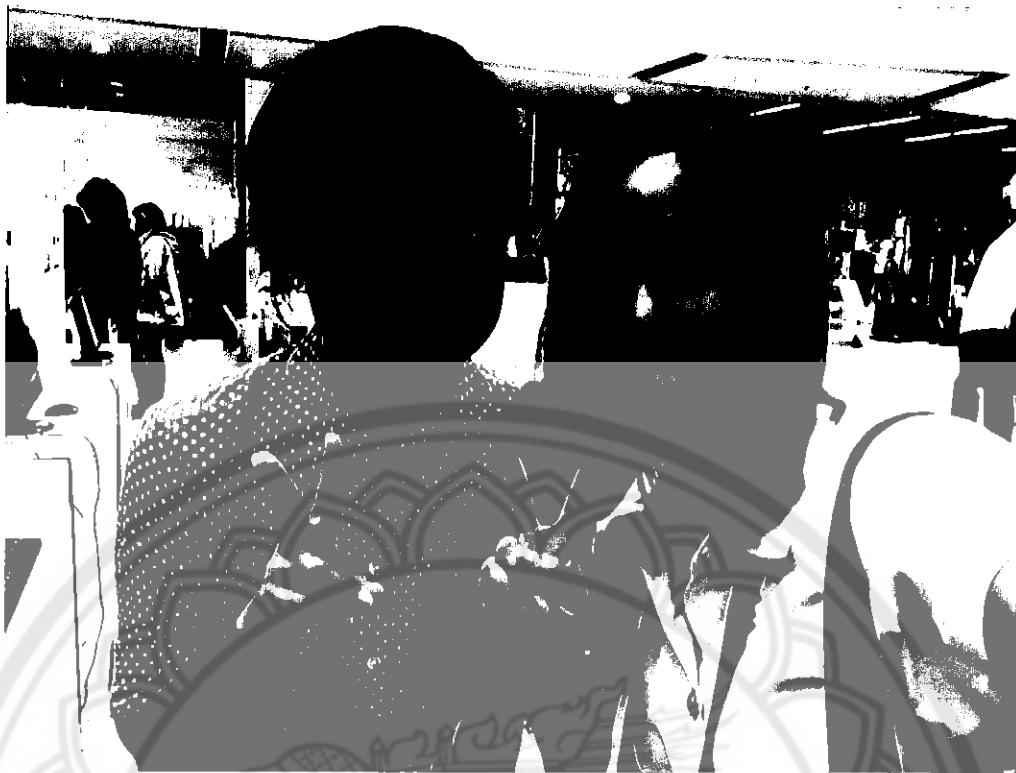
ภาพ 106 บรรยายการศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 107 บรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 108 บรรยายกาศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 109 บรรยากาศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 110 บรรยากาศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 111 บรรยายการศภายในงานนิทรรศการ

ภาพ 112 กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาพ 113 กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาพ 114 กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาพ 116 เรือหลังการทำงาน

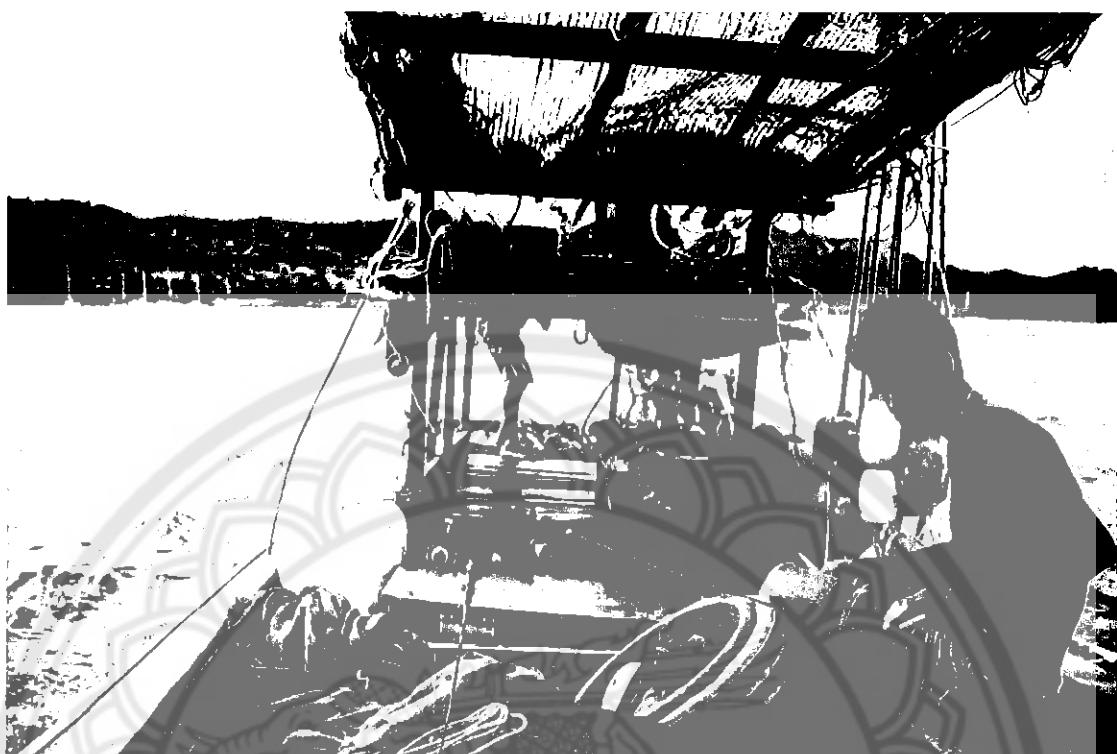
ภาพ 117 เรือหลังการทำงาน

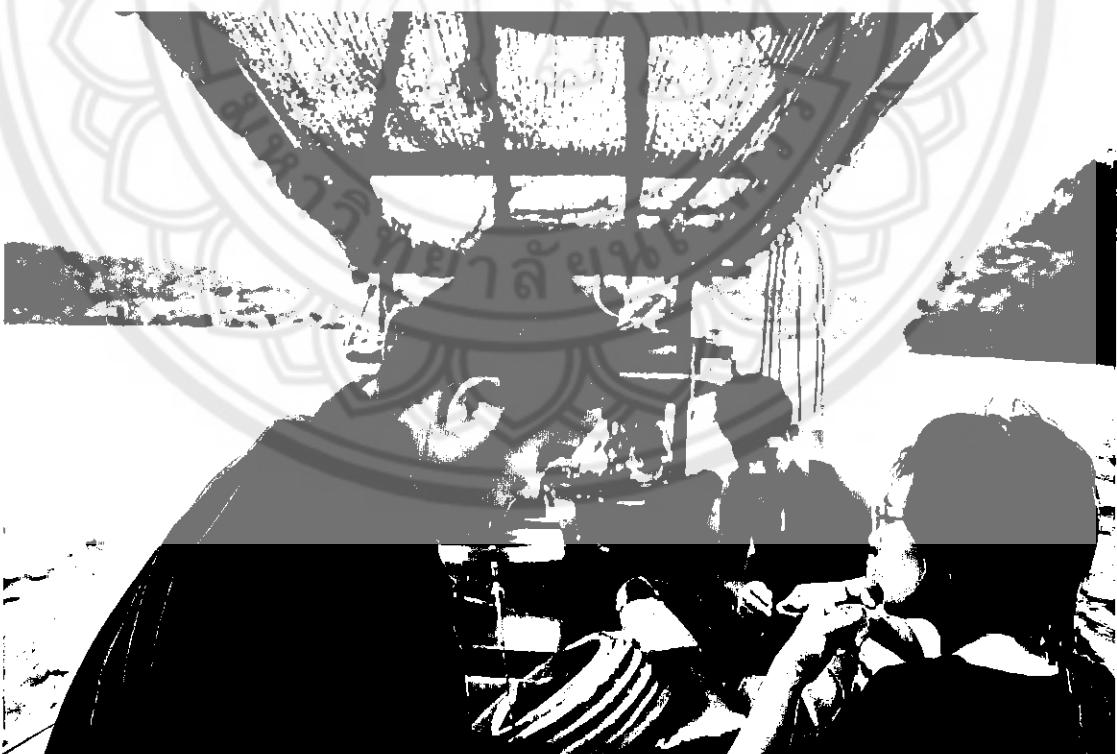
ภาพ 118 เมื่องหลังการทำงาน

ภาพ 119 เมื่องหลังการทำงาน

ภาพ 120 เมื่องหลังการทำงาน

ภาพ 121 เมื่องหลังการทำงาน

ภาพ 122 เบื้องหลังการทำงาน

ภาพ 123 เบื้องหลังการทำงาน

ภาพ 124 เปื้องหลังการทำงาน

บริการเรื่องน้ำเกี้ยว บีบอัดดูดเหล็กบัน !!!
พร้อมไฟฟ้าหนึ่ง
“ตอกปลา” 24 ช.ว. ตอกหนีก จ.ส.

บริการ	ค่าใช้จ่าย
S. อุดกบีบกลัน เชือกหินไปหมาก 2-3 ตัน	1500
M. อุดกบีบกลับเชือกหินยื่น 4-6 ตัน	3500 ตัน 5,500
M. เชือกกลันบีบหมายไกลั้ตต์รอนเกา: 4-6 ตัน	3,000
B. อุดกบีบกลับหนีก ไตร์เบซิ่ง 10 ตัน	6,500

วันนี้ วันที่ 14 March 2009
Author: Pichitong (Don Mai)

ภาพ 125 เปื้องหลังการทำงาน

ภาพ 126 เปื้องหลังการทำงาน

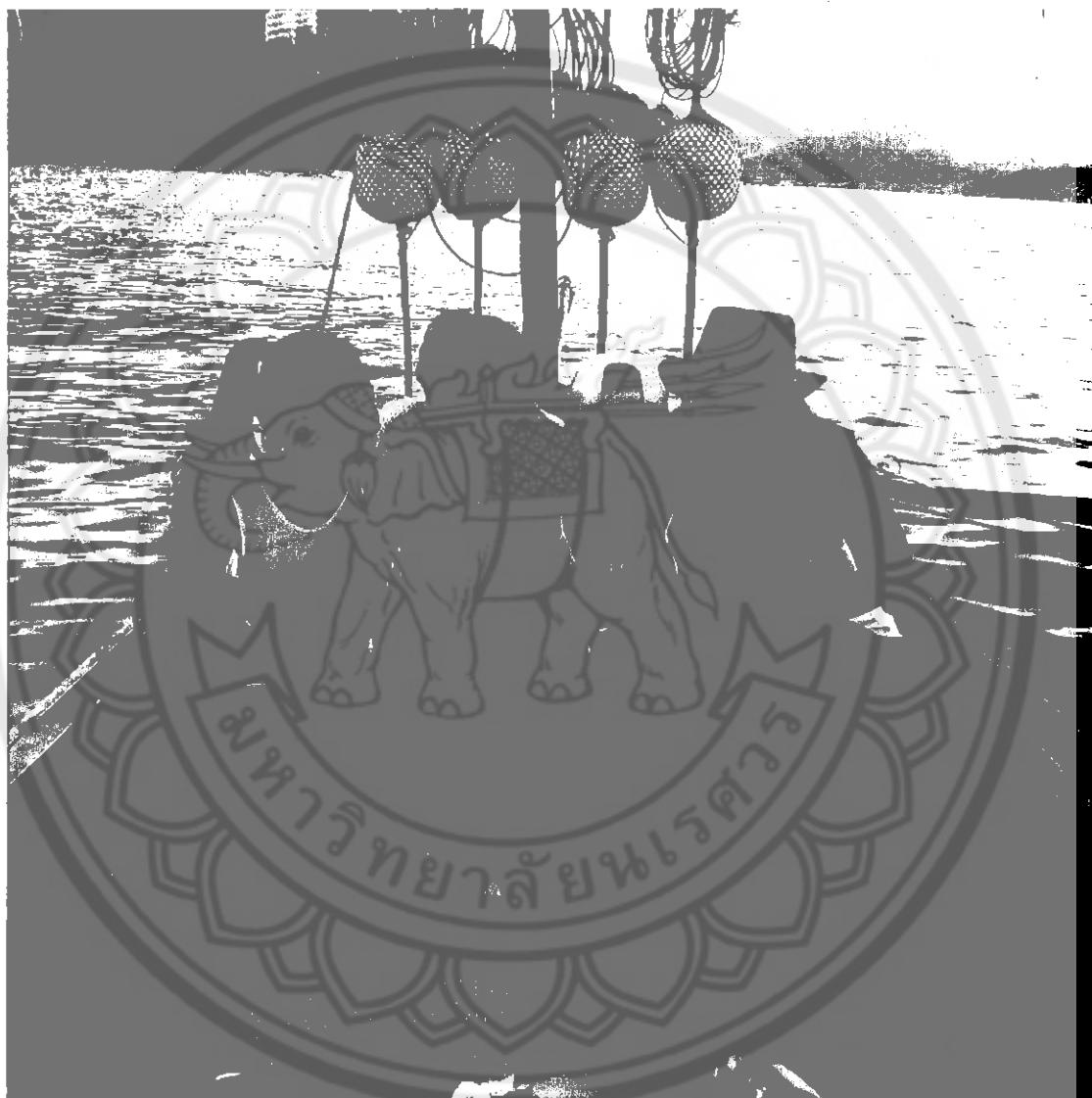
ภาพ 127 เปื้องหลังการทำงาน

ภาพ 128 เมืองหลังการทำงาน

ภาพ 129 เมืองหลังการทำงาน

ภาพ 130 เป็องหลังการทำงาน